

A Divine Revelation of Hell

Norwegian

by *Mary K. Baxter*

EN GUDDOMMELIG ÅPENBARING OM HELVETE

En guddommelig åpenbaring om helvete

av Mary Kathryn Baxter

Tilegnelse

Denne boken er tilegnet den ære som tilkommer Gud Faderen,

Gud Sønnen og

Gud Den Hellige Ånd,

uten hvem denne boken ikke kunne blitt skrevet.

INNHOOLD

Forord

Til Kathryn fra Jesus

Om forfatteren

1. Inn i helvete

2. Det venstre benet i helvete

3. Det høyre benet i helvete

4. Flere groper

5. Fryktens tunnel

6. Aktivitet i helvete

7. Helvetes buk

8. Cellene i helvete

9. Skrekken i helvete

10 Hjertet i helvete

11 Det ytterste mørke

12 Horn

13 Den høyre armen i helvete

14 Den venstre armen i helvete

15 Joels dager

16 Sentrum i helvete

17 Krig i himmelrommet

18 Åpne visjoner fra helvete

19 Helvetes kjeper

20 Himmelen

21 Falsk religion

22 Dyrets merke

23 Kristi gjenkomst

24 Guds endelige dom

25 Visjoner av himlen

26 En profeti fra Jesus

Avslutningsord

Forord

Marcus Bach sa engang at bøker ofte blir referert til som tankers barn, og det med god grunn. Ikke ulik barn av kjøtt og blod, er disse kreative søsken, født ved valg eller tilfeldighet, bestemt til å leve sine egne liv. Deres erfaringer i verden kan meget vel sammenlignes med en hvilken som helst annen gave. De eier alle menneskelige følelser. Og uten tvil har de en hemmelig frykt for at de en dag vil bli satt i bokhyllen og glemt for godt.

Til forskjell fra andre bøker, tror jeg at Den Hellige Ånd har latt denne boken bli til for tid og evighet.

Opplevelsene og budskapet er av den største viktighet for Kristi legeme. Jeg tror at Guds salvelse vil hvile over denne boken og ha noe å si til alle som leser den.

Som Mary Kathryn Baxters pastor støtter jeg fullt ut hennes tjeneste og denne boken. Jeg ber om at Gud vil la dette budskapet nå langt ut og at tusenvis av mennesker vil bli kjent med Kristus som deres Herre og Frelser.

Dr. T. L. Lowery

National Church of God

Senior Pastor

Introduksjon

Jeg vet at uten overnaturlig kraft fra Herren Jesus Kristus, kunne verken denne eller andre bøker som handler om livet etter døden blitt skrevet. Bare Jesus har nøklene til helvete, og han har betalt prisen for at vi skal få komme inn i himlen.

Jeg har erfart at det å skrive denne boken var en lang, ensom og krevende prosess. Faktum er at boken har ventet i flere år på å bli utgitt. Åpenbaringene fra Herren kom til meg i 1976. Det tok åtte måneder å få skrevet det ned på papir. Selve fullførelsen av manuskriptet gikk over flere år, og å tilføye bibelreferanser i riktig orden, tok enda et år. Sluttarbeidet pågikk det meste av vinteren 1982 og året 1983. I tillegg tok Jesus meg med inn i helvete i en 40-dagers periode.

Jeg forstår nå at Herren forberedte meg til å skrive denne boken, da jeg allerede som barn hadde en drøm om Gud. Etter at jeg ble født på ny, fikk jeg en veldig sterk kjærlighet til de fortapte og ønsket å se dem frelst.

Etter at Herren åpenbarte seg for meg i 1976 og fortalte meg at jeg var utvalgt til en spesiell oppgave, sa han: "Mitt barn, jeg vil manifestere meg for deg for å føre mennesker fra mørke til lys. For Herren Gud har utvalgt deg for en bestemt hensikt: at du skal skrive ned og fortelle det jeg vil vise og fortelle deg.

Jeg kommer til å åpenbare for deg helvetes virkelighet, slik at mange kan bli frelst og mange vil omvende seg fra sine onde veier før det er for sent.

Din sjel vil bli tatt ut av kroppen din, av meg, Herren Jesus Kristus, og sendt inn i helvete og andre steder, som jeg vil at du skal se. Jeg vil også gi deg visjoner fra himmelen og andre plasser og gi deg mange åpenbaringer."

Mary Kathryn Baxter

Til Kathryn fra Jesus

Av denne grunn ble du født, at du skulle skrive og fortelle det jeg har vist deg og sagt deg. For disse ting er virkelige og sanne. Ditt kall er å la verden få vite at det fins et helvete og at jeg, Jesus, ble sendt av Gud for å frelse menneskene fra dette lidelsens sted!

Om forfatteren Kathryn Baxter ble født i Cattanooga, Tenesse. Hun vokste opp i Guds hus. Da hun enda var ung, fortalte hennes mor henne om Jesus og hans frelse. Kathryn ble født påny da hun var 19 år gammel. Etter å ha tjent Herren i mange år, var hun frafallen en periode. Men Guds ånd ville ikke slippe henne, og hun ga sitt liv på nytt til Herren. Hun tjener ham fremdeles trofast.

På midten av 1960 tallet, flyttet Kathryn med sin familie til Detroit, Michigan, hvor hun bodde en stund. Senere flyttet hun til Belleville, Michigan, hvor hun begynte å få visjoner fra Gud.

Guds tjenere, ledere og hellige, talte veldig godt om hennes tjeneste. Det blir alltid lagt vekt på Den Hellige Ånds bevegelse i møtene hennes, og mirakler skjer. Den Hellige Ånds gaver, med demonstrasjoner, manifesterer seg i møtene når hun blir ledet av Den Hellige Ånd. Hun elsker Herren av hele sitt hjerte, sin sjel og av all sin kraft. Hun ønsker over alt å være en sjelevinner for vår Herre Jesus Kristus.

Kathryn har vært gift i mere enn 24 år med Bill Baxter. De har 4 barn og 6 barnebarn som støtter henne i hennes tjeneste.

Hun er sannelig en innviet tjenerinne for Herren. Hennes tjeneste gjelder spesielt drømmer, visjoner og åpenbaringer. Hun ble innviet til kvinnelig prest i 1983 i Full Gospel Church og God, (Guds Fullevangeliske

Kirke) i Taylor, Michigan. Nå tjener hun i National Church og God in Washington, D. C. I 1976, mens hun bodde i Belleville, åpenbarte Jesus seg i menneskelig form i drømmer, visjoner og åpenbaringer. Siden den tid har hun mottatt mange besøk av Herren. Gjennom disse besøk, har han vist henne dybdene, gradene, nivåene og pinslene av de fortapte sjelene i helvete. Hun har også mottatt visjoner av himmelen, trengselsperioden og tidens ende. Gjennom en periode av hennes liv, åpenbarte Jesus seg for henne hver natt i 40 netter. Han fortalte henne hva hans budskap var for den hele verden.

1 INN I HELVETE

I mars 1976, mens jeg var i bønn hjemme, fikk jeg besøk av Herren Jesus Kristus. Jeg hadde vært i bønn i Ånden i dagevis, da jeg helt plutselig kjente Guds personlige nærvær. Hans kraft og hans herlighet fylte huset. Et strålende lys opplyste rommet der jeg ba, og en skjønn og underfull følelse kom over meg.

Lyset flommet i bølger, de rullet og foldet seg inn i og ut av hverandre. Det var et enestående syn! Og så begynte Herrens stemme å tale til meg.

Han sa: "Jeg er Jesus Kristus, din Herre, og jeg ønsker å gi deg en åpenbaring for å forberede de hellige for min gjenkomst og for å bringe mange til rettferdighet. Mørkets makter er virkelige og mine dommer er sanne. "Mitt barn, jeg vil ta deg med inn i helvete ved min Ånd og jeg vil vise deg mange ting som jeg ønsker at verden skal få vite. Jeg vil vise meg for deg mange ganger; jeg vil ta din ånd ut av din kropp og kommer helt reelt til å ta deg med inn i helvete.

"Jeg vil at du skal skrive en bok og fortelle om visjonene og om de andre ting jeg vil åpenbare for deg. Du og jeg skal gå gjennom fortapelsen sammen.

Gjøre nedtegnelser om de ting som var og som er og som skal komme. Mine ord er sanne, trofaste og troverdige. Jeg Er den Jeg Er, og det er ingen annen foruten meg!"

"Kjære Herre," ropte jeg, "hva vil du jeg skal gjøre?" Hele mitt vesen ønsket å rope ut til Jesus, i takknemlighet over hans nærvær. Den beste måten å beskrive det på er å si at kjærlighet kom over meg. Det var den mest skjønne, fredfylte, frydefulle, kraftfulle kjærlighet som jeg noensinne hadde kjent.

Lovprisning til Gud begynte å flyte fra meg. Jeg ønsket straks å gi ham hele livet mitt, så han kunne bruke det for å frelse andre mennesker fra deres synd. Jeg visste, ved hans Ånd, at det virkelig var Jesus, Guds Sønn, som var der i rommet sammen med meg. Jeg finner ikke ord for å uttrykke hans guddommelige nærvær. Men jeg vet at jeg vet at det var Herren.

"Se, mitt barn," sa Jesus, "jeg kommer til å ta deg ved min Ånd inn i helvete, så du kan bli i stand til å gi en beskrivelse av virkeligheten av det, så du kan fortelle hele verden at helvete er virkelig, og føre de fortapte ut av mørket og inn i Jesu Kristi evangeliums lys."

Umiddelbart ble sjelen min tatt ut av kroppen. Jeg reiste med Jesus opp og ut av huset mot himmelen. Jeg visste om alt som foregikk rundt meg. Jeg så min mann og barna som sov i huset under meg.

Det var som om jeg var død og kroppen min ble etterlatt på senga, mens min ånd dro sammen med Jesus opp gjennom taket på huset. Det så ut som om hele taket var trukket vekk, og jeg kunne se min familie som sov i sine senger.

Jeg kjente Jesu berøring da han sa, "Frykt ikke, de vil være trygge." Han kjente mine tanker.

Jeg vil nå prøve å fortelle etter beste evne steg for steg det jeg så og følte. Det var en del ting jeg ikke forsto.

Herren Jesus fortalte meg meningen med det meste av det, men det var noen ting han ikke fortalte.

Jeg visste da, og jeg vet nå, at disse tingene virkelig hendte, og bare Gud kunne ha vist meg dem. Lovet være hans hellige navn! Folk, tro meg, helvete er virkelig! Jeg ble tatt med dit av Ånden mange ganger under forberedelsen til denne rapporten.

Snart var vi høyt oppe i det himmelske. Jeg vendte meg og så på Jesus. Han var full av herlighet og kraft, og hvilken fred som fløt fra ham! Han tok min hånd og sa, "Jeg elsker deg. Frykt ikke, for jeg er med deg!"

Da han hadde sagt det, begynte vi å gå enda høyere opp mot himmelen, og nå kunne jeg se jorden nedenunder oss. Som sprent ut av jorden og spredt utover mange steder, var det som røyktrakter som spant rundt mot et senter for deretter å vende tilbake til utgangspunktet igjen. Disse skypumpeaktige virvler strakk seg høyt over jorden og så ut som et kjempemessig, skittent monster som beveget seg hele tiden. De kom opp overalt fra jorden.

"Hva er disse?" spurte jeg Herren Jesus, da vi nærmet oss en av dem.

"De er porter inn til helvete," sa han. "Vi vil gå inn i helvete gjennom en av dem."

Straks gikk vi inn i en av disse traktene. Innvendig så den ut som en tunnel som spant rundt og rundt og tilbake igjen som en snurrebass.

Et dypt mørke senket seg over oss, og sammen med mørket kom en fryktelig stank som tok pusten fra meg. Langs sidene i denne tunnellen var det levende skikkelse innhyllet i veggene. Disse skikkelsene som hadde en mørk grå farge, beveget seg og skrek til oss da vi passerte. Jeg visste, uten at noen sa meg det, at de var onde. Skikkelsene kunne bevege seg, men hang fremdeles fast i veggene. Det kom en fryktelig stank fra dem, og de hylte til oss med de mest grufulle skrik. Jeg følte en usynlig, ond makt som beveget seg inne i tunnellen.

Noen ganger kunne jeg i mørket skjelve skikkelsene. En skitten tåke dekket det meste av dem. "Herre, hvem er disse?" spurte jeg, mens jeg holdt godt fast i hånden til Jesus.

Han sa: "Disse er onde ånder som er klare til å bli spydd ut over jorden, når Satan gir dem ordre til det."

Mens vi gikk nedover inne i tunnellen, lo de onde skikkelsene og ropte etter oss. De prøvde å berøre oss, men kunne ikke på grunn av kraften hos Jesus. Selve luften var forurenset og skitten, og bare Jesu nærvær holdt meg fra å skrike ut i ren skrekk.

Joda, jeg hadde alle mine sanser, - jeg kunne høre, lukte, føle, ja, til og med smake ondskaper på dette stedet. Om noe hadde skjedd med sansene mine, måtte det være at de hadde blitt mer følsomme, og lukten og urenheten gjorde meg nesten syk.

Hyl fylte luften ettersom vi nærmet oss bunnen av tunnellen. Gjennomtrengende skrik steg opp mot oss gjennom den mørke tunnellen. Alle slags lyder fylte luften. Jeg kunne føle frykt, død og synd rundt meg overalt.

Den verste lukt jeg noen gang hadde kjent, fylte luften. Det var som lukt av råtnende kjøtt, og det kjentes som den kom fra alle kanter. Aldri hadde jeg på jorden kjent slik ondskap eller hørt slike desperate skrik. Snart skulle jeg finne ut at det var skrikene fra de døde, og at helvete var fylt av deres jammer.

Jeg kjente et gufs av et ondt vinddrag og en sugende kraft foran oss. Lys, som lignet lyn eller blitzlys brøt gjennom det svarte mørke og kastet grå skygger på veggene. Jeg kunne bare så vidt skjelve formen av et eller annet foran meg. Jeg rygget tilbake i sjokk, da jeg ble klar over at det var en stor slange foran oss, som beveget seg bortover.

Da jeg fortsatte å se, så jeg disse motbydelige slangene slynge seg rundt overalt.

Jesus sa til meg: "Vi skal snart gå inn i det venstre benet i helvete. Foran deg vil du se veldig sorg, ynkelig tristhet og ubeskrivelig skrekk. Hold deg tett inntil meg, så vil jeg gi deg styrke og beskyttelse mens vi går gjennom helvete."

"De ting du kommer til å se er en advarsel," sa han. "Boken du skal skrive, kommer til å frelse mange fra helvete.

Det du ser er virkelig. Frykt ikke, for jeg vil være med deg."

Foran oss, så langt jeg kunne se, fløy det gjenstander som slo ned her og der. Skurrende lyder og ynkelige skrik fylte luften. Oppe foran oss så jeg et svakt lys, og vi begynte å gå mot det. Stien var som tørr, pudderaktig jord. Snart var vi framme ved inngangen til en liten mørk tunnel.

Noen ting makter jeg ikke å sette på papiret; de var for grusomme til å kunne beskrives. Man kunne smake frykten i helvete, og jeg visste at hvis jeg ikke hadde vært sammen med Jesus, kunne jeg ikke ha kommet meg derfra igjen. Mens jeg skriver dette, er det noen ting jeg så som jeg ikke forstår, men Herren kjenner alle ting, og han hjalp meg til å forstå det meste av det jeg så.

La meg advare deg - kom ikke til dette stedet! Det er et grufullt sted med plager, gjennomtrengende pine og evig sorg. Din sjel vil alltid leve. Sjelen lever for evig! Det er ditt virkelige jeg, og din sjel vil gå enten til helvete eller himmelen!

Til dere som tenker at helvete er her på jorden vel, du har rett - det er det! Helvete er i jordens sentrum, og det fins sjeler der som opplever tortur dag og natt. Det er ingen selskaper i helvete. Ingen kjærlighet. Ingen medfølelse. Ingen hvile. Bare et sted med sorg og bedrøvelse langt utover det du kan forestille deg!

2 DET VENSTRE BENET I HELVETE

En fryktelig lukt fylte luften. Jesus sa til meg: "I det venstre benet i helvete er det mange dype groper. Denne tunnellen forgrener seg til andre deler av helvete, men vi vil først tilbringe noe tid i det venstre benet.

"De ting som du kommer til å få se, vil alltid følge deg. Verden må få vite om helvetes virkelighet. Mange syndere og til og med noen av mitt folk tror ikke at helvete er virkelig. Du er utvalgt av meg til å åpenbare disse sannhetene for dem. Alt det jeg vil vise deg fra helvete, og alle de andre ting som jeg vil vise deg er sanne."

Jesus hadde vist seg selv for meg i form av et strålende lys, klarere enn solen. En manns skikkelse var i sentrum av

dette lyset. Noen ganger så jeg Jesus som en mann, men andre ganger var han en åndelig skikkelse. Han talte igjen: "Barn, når jeg taler, har Faderen talt. Faderen og jeg er ett. Husk å elske over alt annet og tilgi hverandre. Kom nå, følg meg!"

Mens vi gikk, flyktet onde ånder fra Herrens nærvær. "Å Gud, å Gud," ropte jeg, "hva er det neste?"

Som jeg sa tidligere, så hadde jeg alle mine sanser i helvete. Alle som er i helvete har alle sine sanser. Mine arbeidet med full styrke. Frykten var på alle sider og ubeskrivelige farer lurte overalt. Hvert steg jeg tok, var mer fryktelig enn det foregående.

Det var døråpninger på størrelse med små vinduer som åpnet og lukket seg veldig fort i taket av tunnelen. Hyl fylte luften da mange onde skapninger fløy forbi oss, opp og ut av disse døråpningene i helvete. Snart var vi ved enden av tunnelen. Jeg skalv av angst på grunn av farene og frykten rundt oss.

Jeg var så takknemlig for Jesu beskyttelse. Jeg takker Gud for hans allmektige kraft til å beskytte oss, selv i helvetes huler. Selv med dette beskyttende skjold, tenkte jeg stadig: Ikke min vilje, Far, men din vilje skje.

Jeg så på kroppen min. For første gang la jeg merke til at jeg hadde en åndelig skikkelse, og at denne skikkelsen hadde samme form som kroppen. Jeg lurte på hva det neste ville være.

Jesus og jeg gikk ut av tunnelen og inn på en sti med brede skårer av land på hver side av oss. Det var groper med ild overalt så langt som øyet kunne se. Disse gropene var fire fot (1,2 m) i diameter og tre fot (90 cm) dype og hadde form som en skål. Jesus sa, "Det er mange slike groper i det venstre benet i helvete. Kom, så skal jeg vise deg noen av dem."

Jeg sto ved siden av Jesus på stien og så inn i en av gropene. Svovel var avleiret i sidene i gropen og glødet som rødgledende kull. I midten av gropen befant det seg en sjel som var død og gått til helvete. Ilden begynte i bunnen av gropen, strakte seg oppover og kledde den fortapte sjel i flammer. På et øyeblikk døde ilden ut til å bli bare glør, for så med en brusende lyd å slå tilbake over den martrede sjel i gropen.

Jeg så at den fortapte sjelen var buret inne i en skjelettform. "Herre," gråt jeg. "Kan du ikke slippe dem ut?" Synet var så grusomt! Jeg tenkte, dette kunne ha vært meg. "Herre, hvor forferdelig det er å se og vite at det er en levende sjel nedi der," sa jeg.

Jeg hørte et rop fra midten av den første gropen.

Jeg så en sjel i skjelettform som ropte: "Jesus, vær nådig!"

"Å, Herre!" sa jeg. Det var en kvinnestemme. Jeg så på henne og ønsket å trekke henne ut av ilden. Synet av henne knuste mitt hjerte.

Den skjelettaktige formen av en kvinne snakket til Jesus. Jeg lyttet til henne i sjokk. Råtnende kjøtt hang i slinger fra hennes ben, og etter hvert som det brente, falt det ned i bunnen av gropen. Der hennes øyne engang var, fantes nå bare tomme åpninger. Hun hadde ikke noe hår.

Ilden begynte med små flammer rundt hennes føtter og ble stadig kraftigere ettersom den steg oppover kroppen hennes. Det så ut som kvinnen brant hele tiden, også når flammene ble til glør. Fra dypet av hennes indre kom desperate rop og stønn: "Herre, Herre, jeg vil ut herfra!"

Hun fortsatte å strekke seg ut etter Jesus. Jeg så på Jesus, og hans ansikt var i dyp sorg. Jesus sa til meg: "Mitt barn, du er her sammen med meg, for å la verden få vite at synd resulterer i evig død, for å fortelle at helvete er virkelig."

Jeg så på kvinnen igjen, og ormer krøp ut av benene i skjelettet hennes. De ble ikke skadet av ilden. Jesus sa: "Hun kjenner og føler ormene inn i seg!"

"Gud, vær nådig!" ropte jeg, da ilden nådde sitt høyeste og den fryktelige brenningen startet igjen. Veldige skrik og dype hulk rystet skikkelsen til denne kvinnesjelen. Hun var fortapt! Det fantes ingen vei ut! "Jesus, hvorfor er hun her? spurte jeg med svak stemme, for jeg var veldig redd. Jesus sa: "Kom!" Stien vi befant oss på var veldig krokete, den svingte ut og inn mellom disse ildgropene så langt jeg kunne se. Skrikene fra de levende døde, blandet med sukkene og de vansindige hylene lød i mine ører fra alle kanter. Det var aldri et øyeblikks stillhet i helvete. Lukten av de døde og råtnet kjøtt hang tykt i luften.

Vi kom til den neste gropen. Inn i denne gropen, som hadde samme størrelse som den første, var en annen skjelettaktig skikkelse. En mannsstemme ropte der nedenfra: "Herre, ha barmhjertighet med meg!" Bare når de snakket, kunne jeg forstå om sjelen var en mann eller en kvinne.

Veldige klagende hulk kom fra denne mannen: "Jeg er så lei meg, Jesus. Tilgi meg. Før meg ut herfra. Jeg har vært på dette pinens sted i mange år. Jeg bønnfaller deg, slipp meg ut!" Voldsomme hulk rystet denne skjelettfiguren mens han tryglet: "Vær så snill, Jesus, la meg komme ut!" Jeg så på Jesus, og så at også han gråt.

"Herre Jesus," ropte mannen ut av den brennende gropen, "har jeg ikke lidd nok for mine synder? Det er førti år

siden jeg døde."

Jesus sa: "Det står skrevet: Den rettferdige skal leve ved tro! Alle spottere og vantro skal ha sin del i ildsjøen. Du ville ikke tro sannheten. Mange ganger ble mitt folk sendt til deg for å vise deg veien, men du ville ikke lytte til dem. Du lo av dem og forkastet evangeliet. Selv om jeg døde på et kors for deg, spottet du meg og ville ikke omvende deg fra dine synder. Min Far ga deg mange anledninger til å bli frelst. Om du bare hadde hørt etter!" gråt Jesus.

"Jeg vet det, jeg vet det!" ropte mannen. "Men jeg omvender meg nå."

"Det er for sent," svarte Jesus "Dommen er alt satt!"

Mannen fortsatte: "Herre, noen av mitt folk kommer også hit, for de vil heller ikke omvende seg. Vær så snill, Herre, la meg få gå og fortelle dem at de må omvende seg fra sine synder mens de ennå er på jorden. Jeg vil ikke at de skal komme hit."

Jesus sa: "De har predikanter, lærere og menighetseldste, som alle forkynner evangeliet. De vil si det til dem. De har også fordelene av moderne kommunikasjons-systemer og mange andre måter de kan høre om meg. Jeg har sendt arbeidere til dem forat de skal tro og bli frelst. Hvis de ikke vil tro når de hører evangeliet, vil de heller ikke bli overbevist om noen står opp fra de døde."

Ved dette ble mannen veldig sint og begynte å forbanne. Onde, blasfemiske ord kom fra ham. Jeg så med gru på hvordan flammene reiste seg på nytt og hans døde kjøtt begynte å brenne og falle av. Inne i dette døde skall av en mann, så jeg hans sjel. Den lignet på skittengrå tåke og fylte innsiden av hans skjelett.

Jeg snudde meg mot Jesus og ropte: "Herre noe så grusomt!"

Jesus sa: "Helvete er virkelig; dommen er virkelig. Jeg elsker dem så høyt, mitt barn. Dette er bare begynnelsen på de fryktelige ting jeg skal vise deg. Det kommer mye mere.

Fortell verden fra meg at helvete er virkelig, at menn og kvinner må omvende seg fra sine synder. Kom, bli med meg. Vi må fortsette."

I den neste gropen var det en veldig liten kvinneskikkelse som så ut til å være omkring åtti år. Jeg kan ikke forklare hvordan jeg visste alderen hennes, men jeg gjorde det bare. Huden var fjernet fra hennes ben ved en stadig flamme, og bare benene var tilbake med en skitten-tåket sjel inn i. Jeg så hvordan ilden brente henne. Snart var det bare benene og ormene som kravlet på innsiden, og som ilden ikke brente.

"Herre, hvor fryktelig!" ropte jeg. "Jeg vet ikke om jeg kan fortsette, for dette er så skrekkelig utover alt man kan forestille seg!" Så langt mitt øye kunne se, brant det sjeler i ildgroper.

"Mitt barn, det er derfor du er her," sa Jesus. Du må kjenne til og fortelle sannheten om helvete. Himlen er virkelig! Helvete er virkelig! Kom, vi må fortsette."

Jeg så tilbake på kvinnen. Hennes rop var så bedrøvede. Mens jeg så på henne, samlet hun sine benete hender, som i bønn. Jeg kunne ikke la være å gråte. Jeg var i en åndelig skikkelse, og jeg gråt. Jeg visste at menneskene i helvete følte alle disse ting også.

Jesus kjente mine tanker. "Ja, barn," sa han, "det gjør de. Når mennesker kommer hit, har de de samme følelser og tanker som da de var på jorden. De husker sine familier og venner og alle de gangene de hadde en anledning til å omvende seg, men nektet å gjøre det. Minnet følger dem alltid. Om de bare hadde trodd evangeliet og omvendt seg før det var for sent!"

Jeg så på kvinnen ennå en gang, og denne gangen la jeg merke til at hun hadde bare et ben, og at det så ut som det var boret huller i hoftebenet hennes.

"Hva er dette, Jesus?" spurte jeg.

Han sa: "Barn, mens hun var på jorden, fikk hun kreft og hadde mye smerte. Det ble foretatt operasjon for å redde livet hennes. Hun lå som en bitter, gammel kone i mange år. Mange av mitt folk kom for å be for henne og fortelle henne at jeg kunne helbrede henne.

Hun sa: "Gud gjorde dette mot meg og hun ville ikke omvende seg og tro evangeliet. Hun kjente meg til og med engang, men senere begynte hun å hate meg.

Hun sa at hun ikke behøvde Gud og ønsket ikke at jeg skulle helbrede henne. Selv om jeg nødet henne, fordi jeg fremdeles ønsket å hjelpe henne, helbrede henne og velsigne henne. Men hun vendte ryggen til meg og forbannet meg. Hun sa hun ikke ville ha noe med meg å gjøre. Min Ånd nødet henne ennå. Selv etter at hun hadde vendt meg ryggen prøvde jeg å dra henne med min Ånd, men hun ville ikke høre. Til sist døde hun og kom hit."

Den gamle kvinnen ropte ut til Jesus: "Herre Jesus, vær så snill å tilgi meg nå! Jeg angrer at jeg ikke omvendte meg, mens jeg var på jorden." Med voldsomme hulk ropte hun til Jesus, "Om jeg bare hadde omvendt meg før det var for sent! Herre, hjelp meg ut herfra. Jeg vil tjene deg. Jeg vil være god. Har jeg ikke lidd nok? Hvorfor ventet

jeg til det var for sent? Å, hvorfor ventet jeg til din Ånd ikke lenger kalte på meg?"

Jesus sa til henne: "Du hadde den ene muligheten etter den andre til å omvende deg og tjene meg," Bedrøvelse var skrevet over hele ansiktet til Jesus da vi gikk videre.

Mens jeg så den gamle kvinnen gråte, spurte jeg: "Herre, hva blir det neste?"

Jeg kunne føle frykten overalt. Sorg, smerteskrik og en atmosfære av død. Jesus og jeg gikk med dyp bedrøvelse og medlidenhet til neste grop. Bare gjennom hans styrke kunne jeg fortsette. På lang avstand kunne jeg ennå høre den gamle kvinnens rop i anger og bønn omtilgivelse. Om det bare hadde vært noe jeg kunne gjøre for å hjelpe henne, tenkte jeg. Synder, ikke vent til Guds Ånd holder opp å kalle på deg!

I den neste gropen var det en kvinne som sto på kne, som om hun lette etter noe. Også hennes skjelett skikkelse var full av hull. Man kunne se inn til benene, og hennes ødelagte kjole sto i brann. Hennes hode var skallet, og det var bare hull der hennes øyne og nese hadde vært. En liten ild brant rundt hennes føtter der hun knelte, og hun grep inn i sidene i svovelgropen. Ild slikket rundt hendene hennes, og dødt kjøtt falt av mens hun gravde.

Voldsomme hulk rystet henne: "Å Herre, å Herre," ropte hun: "Jeg vil ut!" Mens vi betraktet henne, nådde hun endelig toppen av gropen med sine føtter. Jeg tenkte at hun ville klare å komme ut, da en stor demon med svære vinger, som så ut til å være brukket øverst og hang ved langs sidene, løp bort til henne. Den hadde en brunsvart farge, og den hadde hår over hele sin store skikkelse. Øynene satt langt inn i hodet, og den hadde størrelse som en stor grizzly-bjørn. Demonen løp bort til kvinnen og skubbet henne hardt baklengs ned i gropen og ilden. Jeg så på med forskrekkelse da hun falt. Jeg syntes så fryktelig synd på henne. Jeg ønsket at jeg kunne ta henne i armene mine og holde henne, og be Gud helbrede henne og ta henne ut derfra.

Jesus kjente mine tanker og sa: "Mitt barn, dommen er satt. Gud har talt. Ennå mens hun var et barn kalte jeg henne til å omvende seg og tjene meg. Da hun var seksten år gammel, kom jeg til henne og sa: "Jeg elsker deg. Gi livet ditt til meg, og kom og følg meg, for jeg har kalt deg til en særlig oppgave." Jeg kalte på henne hele livet, men hun ville ikke lytte. Hun sa: "En dag vil jeg tjene deg. Jeg har ikke tid for deg nå. Ingen tid, ingen tid, jeg har det så morsomt nå. Ingen tid, ingen tid til å tjene deg, Jesus. I morgen vil jeg gjøre det!"

"I morgen" kom aldri, for hun ventet for lenge!"

Kvinnen ropte ut til Jesus: "Min sjel er i ytterste pine. Det er ingen vei ut. Jeg vet at jeg ville ha verden i stedet for deg, Herre. Jeg ønsket meg rikdom og berømmelse, og fikk det. Jeg kunne kjøpe alt jeg ønsket meg; jeg var min egen herre. Jeg var den vakreste og penest kledde kvinne i min tid. Og jeg hadde rikdom og berømmelse, men fant ut at jeg ikke kunne ta disse tingene med meg i døden. Å Herre, helvete er grusomt. Jeg har ingen hvile, natt eller dag. Jeg er alltid i pine og tortur. Hjelp meg, Herre!" ropte hun.

Kvinnen så lengselsfullt opp på Jesus og sa: "Min kjære Herre, om jeg bare hadde lyttet til deg! Jeg kommer til å angre det i all evighet. Jeg planla at jeg ville tjene deg en dag - når min tid var inne. Jeg tenkte at jeg alltid ville finne deg. Men jeg tok feil! Jeg var en av de mest ettertraktede kvinner i min tid, på grunn av min skjønnhet. Jeg visste at Gud kalte meg til omvendelse. Hele mitt liv dro han meg til seg med kjærlighets-bånd, og jeg tenkte at jeg kunne bruke Gud som jeg utnyttet alle andre. Han ville alltid være der. Å ja, jeg utnyttet Gud! Han prøvde hele tiden sterkt å få meg til å tjene ham, mens jeg hele tiden tenkte at jeg trenger ham ikke. Å, hvor forferdelig feil jeg tok! For Satan begynte å bruke meg, og jeg begynte å tjene Satan mer og mer. Til sist elsket jeg ham mer enn Gud. Jeg elsket å synde og ville ikke vende meg til Gud.

Satan brukte min skjønnhet og mine penger, og alle mine tanker dreide seg om hvor mye makt han ville gi meg. Til og med da fortsatte Gud å dra meg. Men jeg tenkte, jeg har i morgen eller neste dag. Så en dag, mens jeg kjørte i bilen min, kjørte sjåføren inn i et hus, og jeg ble drept. Herre, vær så snill å la meg komme ut." Mens hun snakket, rakte hun sine benete hender og armer mot Jesus, mens flammene fortsatte å brenne henne.

Jesus sa: "Dommen er satt."

Tårer falt fra kinnene hans, mens vi fortsatte til neste grop. Jeg gråt innvendig over helvetes gru. "Kjære Herre" gråt jeg, "pinen i helvete er altfor virkelig. Når en sjel kommer hit fins det intet håp, intet liv, ingen kjærlighet."

"Ingen utvei", tenkte jeg. "Hun må brenne for evig i disse flammer!"

"Tiden løper ut," sa Jesus. "Vi vil komme tilbake i morgen."

Venn, hvis du lever i synd, vær så snill å omvende deg! Hvis du engang har vært født på ny og har vendt ryggen til Gud, omvend deg og kom tilbake til ham nå! Lev rett og stå for sannheten. Våk opp før det er for sent, så du kan tilbringe din evighet sammen med Herren i himmelen!

Jesus talte igjen: "Helvete har en kropp (som en menneskeskikkelse) som ligger på ryggen i jordens sentrum. Helvete er formet som en kjempemessig menneskekropp, - veldig stor og med mange torturkamre.

Husk å fortelle til menneskene på jorden at helvete er virkelig. Millioner av sjeler er her, og flere kommer hver

dag. På den store dommens dag vil døden og helvete bli kastet i ildsjøen; det vil bli den annen død."

3 DET HØYRE BENET I HELVETE

Jeg hadde ikke vært i stand til å sove eller spise siden jeg var i helvete den foregående natten. Hver dag gjenopplevde jeg helvete. Hver gang jeg lukket øynene, var helvete det eneste jeg kunne se. Mine ører kunne ikke lukkes for ropene fra de fordømte. Som på et TV program, gjenopplevde jeg alt jeg hadde vært vitne til i helvete igjen og igjen.

Hver natt var jeg i helvete, og hver dag kjempet jeg med å finne de rette ordene til å formidle disse fryktelige sannheter til hele verden.

Jesus viste seg for meg igjen og sa: "I natt skal vi inn i det høyre benet i helvete, mitt barn. Ikke vær redd, for jeg elsker deg og er med deg."

Herrens ansikt var bedrøvet, og hans øyne var fylt av stor mildhet og dyp kjærlighet. Selv om de i helvete var fortapt for alltid, visste jeg at han fremdeles elsket dem og ville gjøre det i all evighet.

"Mitt barn," sa han, "Gud, vår far ga hver enkelt en fri vilje til å velge å tjene ham eller Satan. Du forstår, Gud har ikke skapt helvete for sitt folk. Satan forfører mange til å følge ham, men helvete ble skapt for Satan og hans engler. Det er ikke min vilje, og heller ikke min Fars vilje at noe menneske skulle gå fortapt." Tårer av medlidenhet rant ned over Jesu kinn.

Han begynte å snakke igjen: "Husk mine ord i dagene som ligger foran, når jeg viser deg helvete: Jeg har all makt i himmel og på jord. Du vil noen ganger oppleve det som om jeg har forlatt deg, men det har jeg ikke. Likeså vil de onde maktene og fortapte sjeler noen ganger kunne se oss, andre ganger ikke. Samme hvor vi går hen, så vær trygg, og vær ikke redd for å følge meg."

Vi gikk videre sammen. Jeg fulgte tett etter ham, gråtende. I dagevis hadde jeg grått, og jeg kunne ikke riste av meg nærværet av helvete som hele tiden sto for meg. Jeg gråt mest innvendig. Min ånd var veldig bedrøvet.

Vi kom fram til helvetes høyre ben. Når jeg så framover, så jeg at vi befant oss på en sti som var tørr og brent. Skrik fylte den skitne luften, og stanken av død var overalt. Lukten var noen ganger så frastøtende at den gjorde meg kvalm. Overalt var det mørke, bortsett fra det lyset som fløt ut fra Kristus, samt de brennende gropene som lå tett i tett i landskapet så langt jeg kunne se.

Plutselig passerte alle slags demoner forbi oss. Små djevler snerret til oss når de for forbi. Demoner i alle størrelser og former snakket med hverandre. Et stykke foran oss var det en stor demon som ga ordre til mindre demoner. Vi stanset for å høre etter, og Jesus sa: "Det fins også en usynlig hær av onde makter som vi ikke ser her - demoner, som for eksempel onde sykdomsånder."

"Gå!" sa den store demonen til de mindre demonene og smådjevle. "Gjør masse ondt. Bryt opp hjem og ødelegg familier. Forfør svake kristne, og feilinformere og villed så mange som dere kan. Dere skal få deres lønn når dere kommer tilbake.

"Husk, dere må være forsiktige med dem som helhjertet har tatt imot Jesus som deres Frelser. De har makt til å kaste dere ut. Dra nå ut over jorden. Jeg har allerede mange der oppe, og enda flere som jeg vil sende. Husk, vi er tjenere til mørkets fyrste og luftens makter."

Ved dette begynte de ondskapsfulle skikkelser å fly opp og ut av helvete. Dører i taket av det høyre benet i helvete åpnet og lukket seg veldig fort for å slippe dem ut. Noen for også opp og ut av den trakten vi hadde kommet ned gjennom.

Jeg vil prøve å beskrive utseendet til disse onde skapningene. Den som snakket var veldig stor, omtrent på størrelse med en fullvoksen grizzly-bjørn, brun i fargen, med et hode som en flaggermus og øyne som satt dypt inne i et hårete ansikt. Hårete armer hang langs sidene og hoggtenner stakk ut av det hårete ansiktet.

En annen var liten som en apekatt med veldig lange armer og hår over hele kroppen. Ansiktet var lite, og hadde en spiss nese. Jeg kunne ikke se at den hadde øyne noe sted.

Enda en annen hadde et stort hode, store ører og en lang hale, mens en annen igjen var stor som en hest og hadde glatt hud. Synet av disse demoner og onde ånder, og den fryktelige lukten fra dem, gjorde meg kvalm. Hvor jeg enn så, var det demoner og djevler. De største av dem, - fikk jeg vite av Jesus, fikk sine ordre direkte fra Satan. Jesus og jeg fortsatte bortover stien til vi kom til en annen grop. Smerte skrik, uforglemmelige sorgfylte lyder hørtes overalt. Herre, hva blir det neste? Tenkte jeg.

Vi gikk rett forbi noen av disse onde skikkelserne, uten at det virket som de så oss, og stoppet ved en av gropene med ild og svovel. I den neste gropen var det en storvokst mann. Jeg hørte at han forkynte evangeliet. Jeg så

forbauset på Jesus for å få en forklaring, for han kjente hele tiden mine tanker. Han sa: "Mens han var på jorden, var denne mannen en forkynner av evangeliet. En tid talte han sannheten og tjente meg."

Jeg undret på hvorfor denne mannen var i fortapelsen. Han var ca. 1,80 m høy, og skjelettet hans var skitten-grått, som en gravsten. Deler av klærne hang fortsatt rundt ham. Jeg undret meg over at ilden hadde etterlatt klærne laset og fillete uten å brenne dem opp. Brent kjøtt hang rundt ham, og hodeskallen så ut til å være i flammer. En fryktelig stank kom fra ham.

Jeg så på mens mannen bredte ut hendene som om han holdt en bok, og begynte å lese Skriften fra denne liksom-boken. Igjen husket jeg det Jesus hadde sagt: "Du beholder alle dine sanser i helvete, og de er mye sterkere her." Mannen leste det ene skriftavsnitt etter det andre, og jeg syntes det var bra. Jesus sa til mannen med stor kjærlighet i stemmen: "Vær stille." Straks sluttet mannen å snakke, og vendte seg sakte for å se på Jesus.

Jeg så mannens sjel inne i skjelett-formen. Han sa til Herren: "Herre, nå vil jeg preke sannheten til alle mennesker. Nå, Herre, er jeg klar til å gå og fortelle andre om dette stedet. Jeg vet, at mens jeg var på jorden, trodde jeg ikke at det fantes noe helvete, heller ikke trodde jeg at du ville komme tilbake. Det var det folk ville høre, og jeg gikk på kompromiss med sannheten overfor folket i min menighet."

"Jeg vet at jeg ikke likte andre som var av en annen rase eller hudfarge, og jeg var årsak til at mange falt bort fra deg. Jeg laget mine egne regler om himlen og om rett og galt. Jeg vet at jeg førte mange vill, og fikk mange til å snuble mot ditt hellige ord, og at jeg tok penger fra de fattige. Men, Herre, la meg komme ut, så vil jeg gjøre det som er rett. Jeg vil ikke ta penger fra menigheten mere. Jeg har allerede omvendt meg. Jeg vil elske mennesker av enhver rase og hudfarge."

Jesus sa: "Ikke bare forvrengte du og representerte Guds Hellige Ord på en feil måte, men du løy om at du kjente sannheten. Livets fornøyer var viktigere for deg enn sannheten. Jeg kom selv til deg og prøvde å få deg til å vende om, men du ville ikke høre. Du fortsatte på din egen vei, og ond var den herre du tjente. Du kjente sannheten, men ville ikke omvende deg eller komme tilbake til meg. Jeg var der hele tiden. Jeg ventet på deg. Jeg ville at du skulle angre, men du ville ikke. Og nå er dommen over deg allerede satt."

Jesu ansikt var fullt av sorg. Jeg visste at om mannen hadde lyttet til Frelserens kall, ville han ikke ha vært her nå. "Å, menneske, hør etter!"

Jesus snakket til den frafalne igjen: "Du skulle ha fortalt sannheten, og du skulle ha vendt mange til rettferdighet med Guds ord, som sier at de vantros del skal være i sjøen som brenner med ild og svovel.

Du kjente korsets vei. Du kjente rettferdighetens vei. Du visste hvordan du skulle tale sannheten. Men Satan fylte ditt hjerte med løgner, og du begynte å synde. Du skulle ha omvendt deg helhjertet, ikke halvveis. Mitt ord er sannhet. Det lyver ikke. Og nå er det for sent, for sent!" Ved dette ristet mannen sin knyttneve mot Jesus og forbannet ham.

Med sorg gikk Jesus og jeg til den neste gropen. Den frafalne predikanten fortsatte ennå å forbanne og være sint på Jesus. Når vi gikk forbi ildgropene strakte de fortaptes hender seg mot Jesus, og med bønnfallende stemmer ropte de til ham om nåde. Deres benete hender og armer var gråsvarte av alle brenningen - uten levende kjøtt eller blod, uten organer, - bare død og dødsprosseser. Innvendig ropte jeg: "Å jord, omvend deg! Hvis ikke, kommer du hit. Stans før det er for sent!"

Vi stoppet ved en annen grop. Jeg følte slik medlidenhet med dem alle og slik sorg at jeg følte meg nesten for svak til å stå oppreist. Veldige hulk rystet meg. "Jesus, det gjør så vondt inn i meg," sa jeg.

Nede fra gropen snakket en kvinnestemme til Jesus. Hun sto midt i flammene, og de dekket hele kroppen hennes. Hennes ben var fulle av ormer og dødt kjøtt. Mens flammene slikket oppetter henne, løftet hun hendene mot Jesus og ropte: "Slipp meg ut herfra. Jeg vil gi deg mitt hjerte nå, Jesus. Jeg vil fortelle andre om din tilgivelse. Jeg vil vitne for deg. Jeg bønnfaller deg, slipp meg ut!"

Jesus sa: "Mitt ord er sant, og det erklærer at alle må omvende seg fra sine synder og be meg komme inn i deres liv, hvis de ønsker å unnfly dette stedet. Gjennom mitt blod fins tilgivelse for synd. Jeg er trofast og rettferdig, og vil tilgi alle som kommer til meg. Jeg vil ikke kaste dem ut."

Han vendte seg, så på kvinnen og sa: "Hvis du hadde lyttet til meg og hadde kommet til meg og omvendt deg, ville jeg ha tilgitt deg."

Kvinnen spurte: "Herre, fins det ingen utvei herfra?"

Jesus snakket veldig mildt: "Kvinne," sa han, "du fikk mange anledninger til omvendelse, men du forherdet ditt hjerte og ville ikke. Og du visste at mitt ord sa, at alle som bedriver hor, skal få sin del i ildsjøen."

Jesus vendte seg til meg og sa: "Denne kvinnen hadde syndige forhold til mange menn, og var årsak til at mange hjem ble ødelagt. Til tross for dette, elsket jeg henne likevel. Jeg kom til henne, ikke med fordømmelse, men med

frelse. Jeg sendte mange av mine tjenere til henne forat hun kunne omvende seg fra sine onde veier, men hun ville ikke. Da hun var en ung kvinne kalte jeg henne, men hun fortsatte å gjøre det som var ondt. Hun gjorde mye galt, likevel ville jeg ha tilgitt henne, om hun hadde kommet til meg. Satan kom inn i henne, og hun ble bitter og ville ikke tilgi andre."

"Hun gikk til kirken for å få tak i menn. Hun fant dem og forførte dem. Om hun bare hadde kommet til meg, ville alle hennes synder blitt vasket bort med mitt blod. En del av henne ønsket å tjene meg, men du kan ikke tjene Gud og Satan på samme tid. Hver person på må velge hvem de vil tjene."

"Herre," ropte jeg, "gi meg styrke til å gå videre." Jeg rystet fra hode til fotsåle, på grunn av alt det grufulle i helvete.

Jesus sa til meg: "Fred, vær stille!"

"Hjelp meg, Herre," ropte jeg. "Satan ønsker ikke at vi skal vite sannheten om helvete. I alle mine villeste drømmer, trodde jeg aldri at helvete ville være som dette. Kjære Jesus, når vil dette ta slutt?"

"Mitt barn," svarte Jesus, "bare Faderen vet når enden vil komme." Så snakket han igjen til meg og sa:

"Fred, vær stille." Stor styrke fylte meg.

Jesus og jeg gikk mellom gropene. Jeg ønsket å trekke hver person jeg gikk forbi ut av ilden og skynde meg og legge dem ved føttene til Jesus. Jeg gråt mye innvendig. Jeg tenkte ved meg selv, at jeg ønsket at mine barn aldri må komme hit.

Til sist vendte Jesus seg til meg og sa stille: "Mitt barn, vi vil dra hjem til deg nå. I morgen natt skal vi vende tilbake til denne delen av helvete."

Da jeg igjen var tilbake i mitt eget hjem bare gråt jeg. Gjennom dagen gjenopplevde jeg fortapelsens gru og lidelsene til alle menneskene der. Jeg fortalte til alle jeg møtte gjennom dagen om helvete. Jeg fortalte dem at helvetes pine langt overgår det noen kan tenke seg.

Alle dere som leser denne boken, vær så snill å omvend dere fra deres synder. Kall på Jesus og be ham frelse dere. Kall på ham i dag! Ikke vent til i morgen. Kan hende vil morgendagen aldri komme. Tiden løper ut fort. Fall på dine knær og bli rensset fra dine synder. Vær gode mot hverandre. For Jesu skyld, vær barmhjertige og tilgivende mot hverandre.

Hvis du er sint på noen, tilgi ham. Ingen vrede er verdt å gå i fortapelsen for. Tilgi på samme måte som Kristus tilgir våre synder. Jesus har makt til å bevare oss, hvis vi har et angrende hjerte og vil la hans blod rense oss fra all synd. Elsk dine barn, og elsk din neste som deg selv!

Menighetens Herre sier: "Omvend dere og bli frelst!"

4 FLERE GROPER

Neste natt gikk Jesus og jeg inn i det høyre benet i helvete. Som tidligere så jeg den kjærlighet som Jesus hadde til sjelene som er fortapt i helvete. Og jeg følte hans kjærlighet til meg og alle som var på jorden.

"Barn," sa han til meg, "det er ikke Faderens vilje at noen skal gå fortapt. Satan forfører mange, og de følger ham. Men Gud er tilgivende. Han er en kjærlighetens Gud. Hvis disse i sannhet hadde kommet til Faderen og omvendt seg, ville han ha tilgitt dem." Jesu ansikt var fylt av ømhet mens han snakket.

Igjen gikk vi mellom de flammende gropene og passerte flere mennesker i de samme lidelser som jeg har beskrevet tidligere. Å, min Gud, hvilken gru! Tenkte jeg. Vi gikk stadig videre forbi mange, mange sjeler som brente i helvete.

Langs hele stien var det brennende hender som strakte seg ut etter Jesus. Det var bare ben, der det skulle ha vært kjøtt - en gråaktig masse med brennende og råtnet kjøtt som hang som laser. Inne i hver ramme av deres skjelettskikkelse var det en skittengrå tåkesjel, som var fanget inne i et tørt skjelett for evig. Ut fra deres skrik kunne jeg forstå at de følte ilden, ormene, smerten og håpløsheten. Og deres skrik fylte min sjel med en sorg så stor at jeg ikke kan beskrive den. Om de bare hadde villet høre etter, tenkte jeg, så ville de ikke vært her. Jeg visste at de fortapte i helvete hadde alle sine sanser. De husket alt som de var blitt fortalt. De visste at det ikke var noen vei ut av flammene, og at de var fortapt for evig. Likevel, om de var uten håp, ropte de ut til Jesus og håpet på nåde.

Vi stanset ved den neste gropen. Den var akkurat som alle de andre. Inne i den var det en kvinneskikkelse, noe jeg forsto av stemmen hennes. Hun ropte ut til Jesus om utfrielse fra flammene.

Jesus så på kvinnen med kjærlighet og sa: "Mens du var på jorden, kalte jeg deg til å komme til meg. Jeg nødet deg til å få ditt hjerte rensset av meg, før det var for sent. Jeg kom til deg mange ganger i midnattstimen for å fortelle

deg om min kjærlighet. Jeg etterjaget deg, elsket deg og dro deg til meg med min Ånd.

"Ja, Herre." sa du, "jeg vil følge deg." Med dine lepper sa du at du elsket meg, men ditt hjerte mente det ikke. Jeg visste hvor ditt hjerte var. Ofte sendte jeg budbærere til deg for å be deg omvende deg fra dine synder og komme til meg, men du ville ikke høre på meg. Jeg ville bruke deg til å tjene andre, til å hjelpe andre å finne meg. Men du ønsket verden og ikke meg. Jeg kalte på deg, men du ville ikke høre på meg, og heller ikke omvende deg fra dine synder."

Kvinnen sa til Jesus: "Du husker, Herre, hvordan jeg gikk i kirke og var en god kvinne. Jeg ble med i kirken. Jeg var medlem i din kirke. Jeg visste at ditt kall var over mitt liv. Jeg visste at jeg måtte være lydig, samme hva det kostet, og jeg gjorde det."

Jesus sa: "Kvinne, du er fremdeles full av løgner og synd. Jeg kalte deg, men du ville ikke høre på meg! Det er sant at du var et medlem i kirken, men det at du var et kirkemedlem, kunne ikke bringe deg til himmelen. Dine synder var mange, og du ville ikke omvende deg. Du fikk andre til å snuble mot mitt ord. Du ville ikke tilgi andre, når de gjorde deg vondt. Du lot som om du elsket og tjente meg, når du var sammen med kristne, men når du var borte fra de kristne, løy, bedro og stjal du. Du ga rom for forførende ånder og likte ditt dobbeltliv. Du kjente den rette og smale vei!"

"Og," sa Jesus, "du hadde to tunger. Du snakket om dine brødre og søstre i Kristus. Du dømte dem og tenkte at du var helligere enn dem, mens det var stor synd i ditt hjerte. Jeg vet det, du ville ikke lytte til min ømme, medfølende Ånd. Du dømte etter det ytre hos andre, uten hensyn til at mange var troens barn. Du var veldig hard."

"Ja, du sa at du elsket meg med dine lepper, men ditt hjerte var langt borte fra meg. Du kjente til Herrens veier og du forstod. Du lekte med Gud, og Gud kjenner alle ting. Hvis du hadde tjent Gud i oppriktighet, ville du ikke vært her i dag. Du kan ikke tjene Satan og Gud på samme tid!"

Jesus vendte seg til meg og sa: "Mange vil vike av fra sannheten i de siste dager. De vil åpne seg for forførende ånder og tjene synden. Skill dere ut fra dem, og gå ikke på deres veier." Da vi gikk videre, begynte kvinnen å forbanne og sverge mot Jesus. Hun skrek og ropte i raseri. Vi fortsatte. Jeg var så svak i kroppen.

I den neste gropen var en annen skjelett-skikkelse. Jeg kunne kjenne lukten av død før vi nådde fram. Dette skjelettet så ut som de andre.

Jeg undret over hva denne sjelen hadde gjort så den skulle være forlatt og uten håp, uten framtid, bortsett fra en evighet på dette fryktelige stedet. Helvete er evig. Når jeg hørte gråten fra sjelene i smerte, gråt jeg også.

Jeg lyttet, mens en kvinne snakket til Jesus fra flammene i gropen. Hun siterte Guds ord. "Herre, hva gjør hun her?" spurte jeg.

"Hør" sa Jesus.

Kvinnen sa: "Jesus er Veien, Sannheten og Livet.

Ingen kommer til Faderen uten gjennom ham. Jesus er verdens lys. Kom til Jesus, og han vil frelse deg."

Mens hun snakket, var det mange av de forlappede sjelene rundt henne som lyttet. Noen sverget og forbannet henne. Andre ba henne å tie. Noen andre sa: "Er det virkelig håp?" eller "Hjelp oss, Jesus." Veldige sorgens skrik fylte luften.

Jeg forsto ikke hva som foregikk. Jeg visste ikke hvorfor kvinnen preket evangeliet her.

Herren kjente mine tanker. Han sa: "Barn, jeg kalte denne kvinne i trettiårs alderen til å forkynne mitt ord og bli et vitne for evangeliet. Jeg kaller forskjellige personer til ulike oppgaver i mitt rike. Men enten det er en mann eller kvinne, gutt eller jente som ikke ønsker min Ånd, vil jeg trekke meg tilbake.

"Ja, hun tok imot mitt kall i mange år, og vokste i kjennskapet til Herren. Hun lærte å kjenne min stemme, og gjorde mange gode gjerninger for meg. Hun studerte Guds ord. Hun ba ofte, og fikk mange bønnesvar. Hun lærte mange mennesker hellighetens vei. Hun var trofast i sitt hjem.

"Årene gikk inntil hun en dag fant ut at hennes mann hadde et forhold til en annen kvinne. Og selv om han ba om tilgivelse, så ble hun bitter og ville ikke tilgi ham og prøve å redde sitt ekteskap. Det er sant at mannen gjorde feil, og begikk en stor synd."

"Men denne kvinnen kjente mitt ord. Hun visste at hun skulle tilgi, og visste at ved hver fristelse er det en utvei. Hennes mann ba henne om å tilgi seg. Hun ville ikke. I stedet satte vreden seg fast. Sinnet vokste inne i henne. Hun ville ikke overgi det til meg. Hun ble mer og mer bitter for hver dag og sa i sitt hjerte: "Her tjener jeg Gud hele veien, og min mann løper rundt med en annen kvinne! Mener du det er riktig?" sa hun til meg.

Jeg sa: "Nei, det er ikke riktig. Men han kom til deg og angret og sa at han ville aldri gjøre det igjen."

Jeg sa til henne, "Datter, se inn i deg selv, og se at du har vært årsak til dette selv."

"Ikke jeg nei, Herre," sa hun, "Jeg er den som er hellig, og han er den syndige." Hun ville ikke høre på meg.

"Tiden gikk, og hun ville ikke be til meg eller lese Bibelen. Hun ble sint, ikke bare på sin mann, men også på alle rundt seg. Hun siterte Skriften, men hun ville ikke tilgi ham."

"Hun ville ikke høre på meg. Hennes hjerte ble bittert og stor synd kom inn. Mord begynte å fylle hjertet hennes, der det før hadde vært kjærlighet. Og en dag, i sin vrede, drepte hun sin mann og den andre kvinnen. Satan tok fullstendig kontrollen over henne, og hun drepte seg selv."

Jeg så på den fortapte sjelen som hadde forkastet Kristus og fordømt sin sjel for evig til flammene og smerten. Jeg lyttet, mens hun svarte på det Jesus hadde sagt. "Jeg vil tilgi nå, Herre," sa hun. "Slipp meg ut. Jeg vil adlyde deg nå. Se, Herre, jeg forkynner ditt ord nå. Om en time vil demonene komme og ta meg med for å pine meg ennå mer. Fordi jeg forkynte ditt ord, er mine piner verre. Vær så snill, Herre, jeg bønnfaller deg om å slippe meg ut."

Jeg gråt sammen med kvinnen i gropen og ba Herren om å bevare meg fra all bitterhet i hjertet. "La meg ikke tillate at hat kommer inn i mitt hjerte, Herre Jesus," ba jeg.

"Kom, la oss fortsette," sa Jesus.

I den neste gropen var det en sjel av en mann innhyllet i sin skjelett-skikkelse som ropte ut til Jesus. "Herre," ropte han, "hjelp meg å forstå hvorfor jeg er her."

Jesus sa: "Fred, vær stille. Du vet hvorfor du er her." "La meg komme ut, og jeg vil være god," tigget mannen.

Herren sa til ham: "Til og med i helvete lyver du fortsatt."

Jesus snudde seg til meg og sa: "Denne mannen var 23 år gammel da han kom hit. Han ville ikke lytte til mitt evangelium. Han hørte mitt ord mange ganger, og var ofte i mitt hus. Jeg dro på ham med min Ånd til frelse, men han ville heller ha verden og dens lyst. Han likte å drikke, og brydde seg ikke om mitt kall. Han vokste opp i menigheten, men ville ikke overgi seg til meg. En dag sa han til meg: "Jeg vil gi livet mitt til deg en dag, Jesus". Men den dagen kom aldri. En natt, etter en fest, var han med i en bilulykke og ble drept. Satan bedro ham til siste slutt.

"Han ble drept øyeblikkelig. Han ville ikke høre på mitt kall. Andre ble også drept i ulykken. Satans verk er å myrde, stjele og ødelegge. Om bare denne unge mannen hadde hørt etter! Det er ikke Faderens vilje at noen skal gå fortapt. Satan ville ha denne mannens sjel, og han ødela den gjennom skjodesløshet, synd og sterk drikk. Mange hjem og liv ødelegges hvert år på grunn av alkohol

Om bare menneskene kunne forstå at denne verdens lyster og begjær bare varer en kort stund! Hvis du kommer til Jesus, vil han fri deg fra sterk drikk. Kall på Jesus, og han vil høre deg og hjelpe deg. Han vil være din venn. Husk, han elsker deg, og han har også makt til å tilgi deg dine synder!

Giftet kristne, Jesus advarer dere mot å begå ekteskapsbrudd. Å begjære en person av det motsatte kjønn, selv om det ikke resulterer i ekteskapsbrudd, kan likevel være å drive hor i ditt hjerte.

Unge mennesker, hold dere fra narkotika og seksuelle synder. Dersom du har syndet, vil Gud tilgi deg. Men du må kalle på ham, mens du ennå har tid. Finn sterke, voksne kristne, og spør dem om du kan snakke med dem om dine problemer. Du vil være glad for at du tok deg tid nå i denne verden, før det er for sent."

Satan kommer som en lysets engel for å forføre verden. Ikke underlig at denne verdens synder så fristende ut for denne unge mannen, selv om han kjente Guds hellige ord. "En fest til" tenkte han, "Jesus vil nok forstå". Men døden har ingen nåde. Han ventet for lenge!

Jeg så på mannens sjel, og ble minnet om mine egne barn. "Å, Gud, må de tjene deg!"

Jeg vet at mange av dere som leser dette, har noen dere er glad i, kanskje barn, som du ikke vil skal gå til fortapelsen.

Fortell dem om Jesus, før det blir for sent. Si til dem at de må omvende seg fra sine synder, og at Gud vil tilgi dem og gjøre dem hellige.

Mannens rop ringte inne i meg i dagevis. Jeg skal aldri glemme hans anger. Jeg husker kjøttet som hang og brente i flammene. Jeg kan ikke glemme forråtnelsen, lukten av død, de tomme øynehulene, de skittengrå sjelene og ormene som kravlet gjennom benene. Den unge mannens skikkelse løftet sine armer bønnfallende mot Jesus, da vi gikk videre mot neste grop.

"Kjære Herre," ba jeg, "gi meg styrke til å fortsette."

Jeg hørte en kvinnestemme rope ut i desperasjon. Rop fra de døde hørtes overalt.

Snart kom vi til gropen der kvinnen var. Hun bønnfalt med hele sin sjel Jesus om å ta henne ut derfra. "Herre," sa hun, "har jeg ikke vært her lenge nok? Min lidelse er mer enn jeg orker å bære. Vær så snill, Herre, la meg komme ut!" Hulk ristet hennes skikkelse, og det var slik smerte i stemmen hennes. Jeg forsto at hun led voldsomt.

Jeg sa: "Jesus, er det ingen ting du kan gjøre?" Da snakket Jesus til kvinnen: "Mens du var på jorden, kalte jeg deg mange ganger for at du skulle komme til meg. Jeg nødet deg til å gi meg ditt hjerte, til å tilgi andre, å gjøre rett og

å holde deg borte fra synd. Jeg kom til deg også om natten og dro deg med min Ånd gang etter gang. Med dine lepper sa du at du elsket meg, men ditt hjerte var langt borte fra meg. Visste du ikke at ingen ting kan skjules for Gud? Du lurte andre, men du kunne ikke lure meg. Men likevel sendte jeg andre til deg for å be deg omvende deg, men du ville ikke høre. Du ville ikke høre, du ville ikke se, og i vrede sendte du dem fra deg. Jeg satte deg på steder der du kunne høre mitt ord. Men du ville ikke gi ditt hjerte til meg. "Du var verken lei deg eller skamfull for det du gjorde. Du forherdet ditt hjerte og avviste meg. Nå er du fortapt og for evig mislykket. Du skulle ha lyttet til meg!" Ved dette så hun på Jesus og begynte å sverge og forbanne Gud. Jeg kjente onde ånders nærvær, og visste at det var de som forbannet og sverget. Hvor fryktelig sørgelig å være evig fortapt i helvete! Stå imot djevelen mens du ennå kan, og han vil flykte fra deg! Jesus sa: "Verden og alt som er i den vil forgå, men mine ord vil aldri forgå!"

5 FRYKTENS TUNNEL

Jeg prøvde å huske den forkynnelse jeg hadde hørt om helvete. Men aldri hadde jeg hørt om så fryktelige ting som Herren hadde vist meg her. Helvete var mye verre enn noen kunne tenke eller fantasere om. Det gjorde meg så vondt å vite at de sjelene som er i pine i helvete nå, kommer til å være der i all evighet. Det fins ingen vei ut! Jeg har bestemt meg for at jeg vil gjøre alt som står i min makt for å redde sjeler fra disse grusomheter. Jeg må forkynne evangeliet til alle jeg møter, for helvete er et fryktelig sted, og dette er en sann rapport om det. Forstår du hva jeg snakker om? Hvis syndere ikke omvender seg og tror evangeliet, kommer de til å havne her! Tro på Herren Jesus Kristus, og be ham om å frelse deg fra dine synder. Les kapitlene 3 og 14 i Johannesevangeliet. Og vær så snill å les gjennom denne boken fra perm til perm, så du kan forstå enda mer av helvete og ting som skal skje heretter. Mens du leser så be Jesus komme inn i ditt hjerte og rense bort dine synder før det blir for sent.

Jesus og jeg fortsatte vår vandring gjennom helvete. Stien var brent, tørr, oppsprukket og naken mark. Jeg så nedover rekkene av groper så langt øyet nådde. Jeg var veldig trett. Mitt hjerte, ja, det dypeste av min ånd, var knust av alt det jeg hadde sett og hørt, og enda visste jeg at det var mer som ventet foran meg.

"Jesus, gi meg styrke til å fortsette," gråt jeg.

Mens Jesus gikk foran, fulgte jeg tett bak ham. Jeg var så fylt av sorg over alle de grufulle ting jeg hadde sett. Jeg undret i mitt hjerte om verden ville tro meg. Jeg så til venstre og til høyre og bakover - og der var det brennende ildgroper så langt jeg kunne se. Jeg var omgitt av ilden, flammer og de brennende sjelene. Jeg ropte ut i ren skrekk. Grusomheten og virkeligheten i det jeg så var mer enn jeg orket å bære.

"Å jord, omvend deg!" ropte jeg. Veldige hulk rystet min ånd mens jeg gikk sammen med Jesus. Jeg undret på hva min familie og mine venner holdt på med. Å, som jeg elsket dem! Jeg husket hvordan jeg hadde syndet, før jeg kom tilbake til Jesus, og jeg takket Gud for at jeg hadde vendt om før det var for sent.

Jesus sa: "Vi skal nå gå inn i tunnellen som vil føre oss inn til helvetes buk. Helvete har form som en menneskekropp som ligger i jordens sentrum. Kroppen ligger på ryggen med begge armer og ben strakt ut. På samme måte som jeg har et legeme av troende, så har helvete en kropp av synd og død. Slik som Kristuslegemet blir oppbygd dag for dag, slik bygges ogsåhelvetes-kroppen opp daglig."

På vår vei til tunnellen, gikk vi forbi de flammende gropene med skrikene og stønningen fra de fordømte ringende i ørene mine. Mange ropte ut til Jesus da vi passerte. Andre prøvde å klatre ut av ildgropene for å nå fram til ham, men kunne ikke. "For sent, for sent!" gråt mitt hjerte.

Jesu ansikt var hele tiden fylt av sorg mens vi gikk. Jeg husker at mens jeg kikket ned i disse ildgropene tenkte jeg på de mange ganger vi hadde grillet i bakgården hjemme og hvordan de rødglødende kullene så ut etter å ha brent i timer. Det var så mye likt det jeg så her i helvete. Jeg var så takknemlig, da vi gikk inn i tunnellen.

Tunnellen kan umulig være så ille som gropene, tenkte jeg. Men der tok jeg grundig feil.

Så snart vi var kommet innenfor, begynte jeg å se svære slanger, store rotter og mange onde ånder som alle flyktet for Herrens nærvær. Slangene hveste mot oss, og rottene hvinte. Det var så mange onde lyder. Hoggormer og mørke skygger var rundt oss overalt. Jesus var det eneste lys som var å se i tunnellen. Jeg holdt meg så tett inntil ham som jeg kunne.

Smådjevler og demoner dekket veggene i denne hulen og de for alle sammen opp og ut av tunnellen. Senere fant jeg ut at disse onde åndene dro opp til jorden for å utføre Satans befalinger.

Når Jesus merket min frykt for dette mørke, fuktige, skitne stedet, sa han: "Frykt ikke, vi kommer snart til enden av

tunnellen. Jeg må vise deg disse tingene. Kom, følg meg."

Kjempeslanger gled forbi oss. Noen av slangene var så store som fem fot i omkrets og 25 fot lange. Tykk, skitten lukt fylte luften, og onde ånder for overalt.

Jesus sa: "Vi kommer snart til buken i helvete.

Denne delen av helvete er sytten miles (ca. 28 km) høy, og 3 miles (ca. 5 km) i en rund sirkel". Jesus ga meg de nøyaktige målene.

Jeg vil prøve etter beste evne og skrive og fortelle det jeg så og hørte. Jeg vil gjøre det til ære for Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Må Guds vilje skje!

Jeg visste at Jesus viste meg alle disse tingene, slik at jeg kunne advare menn og kvinner i hele verden, så de kan sky helvete for enhver pris. Kjære dere alle, hvis dere leser dette og ikke kjenner Jesus, stans akkurat nå, omvend deg fra dine synder, og inviter ham til å bli din Frelser!

6 AKTIVITET I HELVETE

Foran oss kunne jeg se et svakt, gult lys. Jesus og jeg hadde kommet ut av fryktens tunnel og nå sto vi på et skittent framspring og så utover buken i helvete. Så langt som jeg kunne se, foregikk det en masse aktivitet i sentrum (buken) av helvete.

Vi stanset og Jesus talte: "Jeg kommer til å ta deg med gjennom buken i helvete, og jeg vil åpenbare mange ting for deg. Kom, følg meg." Så gikk vi begge videre.

Jesus sa: "Foran oss ligger det mye grusomt. Det er ikke et utslag av en eller annen innbilning - men det er virkelighet! Se til at du forteller dine lesere at demoners krefter er virkelige. Si dem også at Satan er virkelig, og mørkets makter er virkelige. Men si dem også at de ikke må fortvile, for hvis mitt folk, som er kalt med mitt navn vil ydmyke seg og be og vende om fra sine onde veier, så vil jeg høre det i himmelen og helbrede deres land og deres legemer. Like så sant som at himmelen er virkelig så er også helvete virkelig!"

Gud ønsker at du skal vite om helvete, og at han ønsker å frelse deg fra dette stedet. Gud vil at du skal vite at det fins en utvei. Den veien er Jesus Kristus, din sjels frelser. Husk, bare de som har sine navn skrevet i Livets Bok hos Lammet ("offerlammet" Jesus Kristus) vil bli frelst.

Vi ankom den første aktiviteten i helvetes buk. Det var til høyre for der vi var kommet inn, oppe på en liten høyde i et mørkt hjørne av helvete.

Jeg husket Herrens ord da han sa til meg: "Noen ganger vil det virke som om jeg har forlatt deg, men det gjør jeg ikke. Husk at jeg har all makt i himmelen og på jorden. Noen ganger vil de onde ånder og de fortapte sjelene se oss eller vite at vi er her. Frykt ikke! Det du kommer til å se, er virkelig. Disse ting skjer nå og vil fortsette å skje inntil døden og dødsriket (helvetet) blir kastet i ildsjøen."

Leser, sørg for at ditt navn er skrevet i Livets Bok hos Lammet!

Foran oss kunne jeg høre stemmer og skrik fra sjeler i smerte. Vi gikk opp den lille bakken og så utover. Et lys fylte området, så jeg kunne se klart. Skrik som du aldri trodde var mulige, fylte luften. Det var skrikene fra en mann.

"Hør på meg," sa Jesus. "Det du kommer til å se og høre er virkelig. Legg merke til dette, dere forkynnere av evangeliet, for disse er troverdige og sanne ord. Våkn opp, evangelister, predikanter og dere som underviser i mitt ord, alle dere som er kalt til å forkynne Herren Jesu Kristi evangelium. Hvis dere synder, så omvend dere, ellers vil dere omkomme på samme måte."

Vi gikk så tett inntil det som foregikk som ca. fem meter. Jeg så små, mørk-kledde skapninger som marsjerte rundt noe som lignet en kasse. Ved nærmere undersøkelse, så jeg at kassen var en kiste og at skapningene som marsjerte rundt den, var demoner. Det var en riktig kiste, og det var tolv demoner som marsjerte rundt den. Mens de gikk, sang og lo de. Hver enkelt hadde et skarpt spyd i hånden, som de stadig vekk stakk inn i kisten gjennom rader av hull på utsiden.

Det var en følelse av stor frykt i luften, og jeg skalv ved det jeg så foran meg.

Jesus kjente mine tanker, for han sa: "Barn, det er mange sjeler i pine her, og de utsettes for mye forskjellig slags tortur. Det er verre straff for dem som engang forkynte evangeliet og siden gikk tilbake til synden, og for dem som ikke ville adlyde Guds kall i deres liv."

Jeg hørte et rop så desperat at det fylte mitt hjerte med fortvilelse. "Intet håp, intet håp!" ropte han. Det håpløse ropet kom fra kisten. Det var en endeløs jammer av anger.

"Å, så grusomt!" sa jeg.

"Kom," sa Jesus, "la oss gå nærmere." Dermed gikk han bort til kisten og kikket inn i den. Jeg fulgte etter og så også inn. Det virket som om de onde åndene ikke kunne se oss.

En skittengrå tåke fylte innsiden av kisten. Det var en manns sjel. Mens jeg så på, stakk demonene sine spyd inn i mannens sjel inne i kisten.

Jeg vil aldri glemme denne sjelens smerte. Jeg ropte til Jesus: "La ham komme ut, Herre; la ham komme ut!" Smerten til denne sjelen var et fryktelig syn. Om han bare kunne komme fri! Jeg dro i Jesu hånd og tigget ham om å slippe mannen ut av kisten.

Jesus sa: "Mitt barn, fred, vær stille!"

Da Jesus snakket, så mannen oss. Han sa: "Herre, Herre, slipp meg ut. Vær nådig!" Jeg kikket nedover og så en blodig masse. Foran mine øyne var det en sjel. Inn i sjelen var det et menneskehjerte og blod sprutet fra det. Stikkene fra spydene trengte bokstavelig talt gjennom hans hjerte.

"Jeg vil tjene deg nå, Herre!" tigget han, "vær så snill og slipp meg ut!" Jeg visste at denne mannen følte hvert eneste spyd som ble stukket i hans hjerte.

"Dag og natt blir han pint," sa Herren. "Det var Satan som fikk ham hit, og det er Satan som torturerer ham." Mannen ropte: "Herre, nå vil jeg forkynne det sanne evangelium. Jeg vil fortelle om synd og helvete. Men vær så snill og hjelp meg ut herfra!"

Jesus sa: "Denne mannen var en forkynner av Guds ord. Det var en tid da han tjente meg av hele sitt hjerte og ledet mange mennesker til frelse. Noen av dem han vant, tjener meg fortsatt i dag, mange år senere. Kjødets lyst og rikdommens forførelser førte ham vill. Han tillot Satan å få herredømme over seg. Han hadde en stor kirke, en fin bil og høy lønn. Han begynte å stjele fra kirkens ofringer. Han begynte å lære løgner. Han talte for det meste halv løgner og halv sannheter. Han ville ikke la meg korrigere seg. Jeg sendte budbærere for å be ham omvende seg og forkynne sannheten. Men han elsket denne verdens fornøyelser mer enn livet med Gud. Han visste at han ikke skulle undervise eller forkynne noen annen lære enn den som er åpenbart i Bibelen. Men før han døde, sa han at dåpen med Den Hellige Ånd var en løgn, og at de som mente om seg selv at de hadde Den Hellige Ånd var hyklere. Han sa at du kunne godt være en dranker og komme til himlen, uten å omvende deg."

"Han sa, at Gud ville ikke sende noen til helvete og at Gud var for god til å gjøre det. Han var skyld i at mange gode mennesker falt fra nåden i Herren. Han sa til og med at han ikke hadde bruk for meg, for han var selv som en gud. Han gikk så langt at han holdt seminarer for å undervise andre i denne falske lære. Han trampet mitt ord under sine føtter. Likevel fortsatte jeg å elske ham.

"Mitt barn, det er bedre aldri å ha kjent meg, enn å kjenne meg og så vende seg bort fra å tjene meg," sa Herren. "Om han bare hadde lyttet til deg, Herre!" ropte jeg. "Om han bare hadde brydd seg om sin egen sjel og andres sjeler!"

"Han lyttet ikke til meg. Når jeg kalte på ham, ville han ikke høre. Han elsket det behagelige livet. Jeg kalte og kalte på ham til omvendelse, men han ville ikke komme tilbake til meg. En dag ble han drept og kom straks hit. Nå piner Satan ham fordi han engang forkynte mitt ord og frelste sjeler for mitt rike. Dette er hans pine."

Jeg fulgte med hvordan demonene hele tiden marsjerte rundt og rundt kisten. Mannens hjerte slo og det rant virkelig blod fra det. Jeg vil aldri glemme hans skrik i smerte og sorg.

Jesus så på mannen i kisten med stor medlidenhet og sa: "Manges fortaptes blod er på denne mannens hender. Mange av dem er i stor smerte her akkurat nå." Med sorgfylte hjerter gikk Jesus og jeg videre.

Da vi gikk derfra, så jeg en annen gruppe demoner komme bort til kisten. De var omkring tre fot (1 meter) høye, kledd i svarte klær, med svarte hetter over sine ansikter. De gikk på skift for å plage denne sjelen.

Jeg tenkte på hvordan stolthet i oss alle noen ganger gjør oss uvillige til å erkjenne feil og be om tilgivelse. Vi nekter å omvende oss og ydmyke oss, og fortsetter som om vi alene alltid har rett. Men hør, sjel, helvete er virkelig. Vær så snill, kom ikke til det stedet.

Jesus og jeg gikk til en liten åpen plass der det var strødd steiner utover det hele. Her og der var det lave vegger, alle laget av søle og sten. Et lys glødet klart over et område så stort som en ballsal.

Jesus sa, "Mitt barn, betrakt Satans gjerninger!" Her er det jeg så og hørte.

Lyden av deilig musikk fylte luften, og i midten av ballsalen, på et godt opplyst dansegolv, var det fem vakre, dansende kvinner. De sto alle i en rekke og beveget seg samtidig i takt med musikken. Mens de danset, lo de. Det så ut som en skjønnhets-konkurranse, for kvinnene var forbausende elegante. De var faktisk så tiltrekkende, at de syntes uvirkelige.

Jeg tenkte: "Hvordan kan noe så vakkert være i helvete?" Klærne som kvinnene hadde på var skjønne og veldig dyre. De så ut som prinsesser uten en eneste skjønnhetsfeil. Alt ved dem virket fullkomment. Jeg undret over hva

de gjorde i helvete. De så ikke ut til å være verken onde eller syndefulle.

Men så la jeg merke til at de danset til bevegelsene til en ild og at flammene beveget seg opp og ned over deres fullkomne kropp. De lo mens flammene innhyllet kroppene deres. De ble ikke brent, og de kjente ingen smerte. Jeg så på da musikken med ett stanset og ballsalen ble helt stille. Rekken av vakre kvinner sto stille og så på mens en eller annen nærmet seg. Et ondt nærvær fylte rommet, - ondere enn jeg noe annet jeg hadde opplevd.

Da så jeg ryggen på en mørk person som var innhyllet i skygger. Ryggen vendte mot meg, og han var kledd i en fotsid kappe og et mørkt sjal. Ved siden av ham var det to andre manns-skikkelser. Deres rygger vendte også mot oss, og jeg visste at de ikke kunne se oss.

"Se!" sa Jesus.

Jeg visste at det onde nærværet var Satan, for nå begynte de vakre kvinnene å bøye seg for ham og rope: "Hilset være Satan, hilset være Satan!"

Satan begynte å snakke og sa: "Mine døtre, dere har vært lydige mot mine befalinger og dere er nå klare til å gå opp til jorden for å utføre min vilje. Mørkets krefter er blitt gitt dere, og dere har alle helvetes resurser til å støtte dere i deres arbeide."

Satan lo ondskapsfullt og sa: "Nå, for å minne dere om min makt, vil jeg demonstrere hva som vil skje, hvis dere ikke adlyder meg fullstendig."

Satan viftet med armene over dem, og de begynte å rope ut til ham: "Å, vær så snill, ikke gjør det, Satan. Vi vil adlyde deg og gjøre det du befaler. Vær så snill, Satan, pin oss ikke!" Men Satan hørte ikke på dem.

Jeg betraktet med forbauselse hvordan de vakre kroppene til disse kvinnene begynte å forandre seg til å bli det grå, døde kjøttet i helvete. Det som nylig var fullkomment i skjønnhet ble nå avskyelig i stygghet. De vakre kroppene falt fra hverandre inntil bare en fryktelig død figur ble tilbake. Denne figuren var full av demoner og onde ånder, og store, lange slanger kravlet ut av deres mager og slynget seg rundt dem.

"Jesus, hva betyr dette?" spurte jeg. Jesus svarte meg ikke.

"Satan, gi oss tilbake våre vakre kropp," tigget kvinnene. "Vi vil adlyde deg." Latter fylte igjen luften, da Satan igjen veivet med armene og de stygge skikkelsene igjen forandret seg til skjønne, vakre kvinner.

"Hør på meg og adlyd meg," sa Satan til dem. "Gjør alt jeg sier til dere, og dere vil bli istand til å beholde disse vakre kroppene. Følg med, så skal jeg vise dere hvor dere skal gjøre mine onde gjerninger."

Dermed løftet mannen ved Satans venstre side armen, og et klart lys viste seg på den østlige veggen. På veggen viste det seg et filmlerret, og på skjermen kom det bilder fra alminnelige, hverdagslige steder.

Satan sa: "Dra til disse stedene og lev og oppfør dere som normale mennesker. Forfør mange mennesker, og vend så mange som mulig bort fra Gud. Jeg kommer til å følge med dere, og hver bevegelse dere gjør vil bli kjent for meg. Pass dere så ingen finner ut noe om dere, og jeg vil holde øye med dere."

Satan løftet sin hånd mot filmlerretet, og nye scener kom fram. Det ble vist en byggate, en nattklubb, en forretning, en bakeributikk, en bank, et bryllup, en meglerforretning, en kirke og et rådhus. Alle stedene var helt alminnelige, og mange andre lignende steder viste Satan dem på lerretet. "Dere skal forføre mange og få mange til å falle fra sannheten. Dere skal dra rundt om på hele jorden og gjøre mine gjerninger, og så komme tilbake for å avlegge rapporter. Hvis dere trenger hjelp, så vil jeg sende den. Dere har fått grundig undervisning i å bruke deres demoniske krefter. Deres oppdrag er å skaffe meg sjeler. Dere kan lure dem gjennom hekseri, falske religioner og kulter. Dere kan lede svake kristne inn i kjødelige synder. Dere kan plante tvilens frø angående sannheten i Guds ord. Før menn og kvinner bort fra Jesu Kristi evangelium, og ødelegg dem hvis dere kan."

Et stort stativ ble brakt til Satan. Det var papirer på det. Han tok dem opp og begynte å lese mange ting for disse kvinnene. Noe forsto jeg, andre ting forsto jeg ikke.

"Velg ut en sjel hver uke," fortsatte Satan, "og arbeid med denne sjelen hele uken. Jeg vil gi dere tre uker til å korrumpere denne ene sjel, kom så til meg med rapport. Dere kommer ikke til å mangle noe, for de største rikdommer er til deres disposisjon. Husk at den sjelen dere vinner, i sin tur kan vinne mange andre for meg. Arbeid hardt, og jeg vil lønne dere. Hvis dere er ulydige, vil jeg åpenbare deres sanne jeg for verden. Husk, dere har makt til å forandre dere selv til hvilken skikkelse dere ønsker. Jeg vil sende dere hva som helst dere trenger for å lykkes. Nå, gå og gjør mitt arbeide, og kom tilbake om en måned."

"Jeg vil vinne over Gud!" ropte Satan, mens han veivet med armene igjen, og de vakre kvinnene begynte å stige opp til jorden.

Jeg så at bare ilden var tilbake der kvinnene hadde stått. Jeg fulgte med, mens Satan sa til de to mennene som var sammen med ham: "Se!" og så pekte han på veggen med filmlerretet. "Jeg hater Gud," sa han, "og disse vil gjøre en svært god jobb for meg."

Der på skjermen så jeg at de vakre kvinnene nå var i byer, forretninger, kirker og barer - i ferd med å utføre sine onde gjerninger. De var forførende ånder, demoner fra helvete løse på jorden, og folk forsto ikke at de var demoner.

Demoners makt er virkelig, tenkte jeg. De er virkelig der ute for å forføre hvem som helst de kan lure. De er falske, de lyver og stjeler for å vinne en disippel for Satan.

Filmlerretet var plutselig borte, og jeg så at Satan og de to mennene forsvant i et røk-blaff.

Så viste Jesus meg en gigantisk klokke, som strakk seg ut over hele jorden. Og jeg hørte den tikke. Timeviseren var nær tolv og minuttviseren raste rundt inntil den stoppet på tre minutter før tolv. Sakte beveget minuttviseren seg mot timeslaget. Mens den beveget seg, ble tikkingen høyere og høyere inntil det virket som den fylte hele jorden.

Gud talte som en trompet, og stemmen hans lød som mange vann: "Lytt og hør hva Ånden sier til menighetene," sa han. "Vær beredt, for i den time dere ikke tenker, vil jeg komme tilbake. Jeg hører klokken slå. Den er tolv.

Brudgommen er kommet for å hente sin brud."

Er du rede til Kristi komme, min venn? Eller vil du være lik dem som sier: "Ikke idag, Herre!" Vil du kalle på ham og bli frelst? Vil du gi ditt hjerte til ham i dag? Husk, Jesus kan og vil frelse deg fra alt det onde hvis du kaller på ham i dag og omvender deg. Be for din familie og dine kjære at de må komme til Kristus, før det er for sent.

Hør når Jesus sier: "Jeg vil beskytte deg fra det onde. Jeg vil bevare deg på alle dine veier. Jeg vil frelse deg. Jeg vil frelse dine kjære. Kall på meg i dag og lev!"

Med mange tårer ber jeg, at alle dere som leser denne boken vil forstå sannheten, før det er for sent. Helvete varer for evig! Jeg prøver etter beste evne å gjøre kjent alt jeg så og hørte. Jeg vet at disse ting er sanne. Mens du leser resten av denne boken, så ber jeg at du må omvende deg og ta imot Jesus Kristus som din personlige Frelser.

Jeg hørte Herren si: "Det er på tide å gå. Vi vil dra tilbake igjen i morgen."

7 HELVETES BUK

Den neste natt gikk Jesus og jeg inn i helvete igjen. Vi kom først inn på et stort, åpent område. Så langt jeg kunne se, foregikk det onde aktiviteter. En stor del av disse aktiviteter var sentrert rundt oss. Bare tre til fire meter fra der vi sto, la jeg merke til en underlig aktivitet, - underlig mest fordi mange onde skikkelser og demoner skyndte seg inn og ut av dette spesielle området.

Scenen lignet mest på noe fra en skrekkfilm. Så langt jeg kunne se, var det sjeler i pine, og djevelen og hans engler drev på med sitt arbeide. Halvmørket ble gjennomtrengt av smertehyl og rop i desperasjon.

Jesus sa: "Barn, Satan er både jordens forfører og den som piner sjelene i helvete. Mange av de demoniske kreftene du ser her, drar også opp til jorden iblant for å skade, ødelegge og forføre. Jeg vil vise deg ting som ingen før har sett så detaljert. Noe av det du vil se foregår nå, mens andre ting hører fremtiden til."

Jeg så igjen fremover. Marken var lys brun i fargen, uten liv, uten gress eller noe grønt. Alt var dødt eller døende.

Noen steder var kalde og fuktige, mens andre steder var hete og tørre. Og hele tiden var det en råttent lukt av brennende og råtnende kjøtt, blandet med stanken av gammelt, surt søppel og mugg.

"Satan bruker mange feller og snarer for å forføre Guds folk," sa Jesus. "Gjennom våre turer til helvete vil jeg vise deg mange av djevelens dyktige og listige triks."

Vi hadde bare gått noen få meter da jeg så noe mørkt, svart som ruvet illevarslende foran oss. Det så ut som det beveget seg opp og ned, som om det stadig trakk seg sammen og utvidet seg. Og hver gang det beveget seg ga det fra seg en fryktelig stank - en lukt enda verre enn den vanlige, stinkende luften i helvete.

Jeg vil prøve å forklare det jeg så etter beste evne. Etter hvert som dette store, hengende, svarte objektet fortsatte å trekke seg sammen og utvide seg og gi fra seg den mest frastøtende stank, la jeg merke til noe som lignet horn, mørke av farge, som kom ut av det og strakte seg helt opp til jorden. Jeg forstod at det var et stort, svart hjerte og at det var mange innganger til det. Jeg fikk en fryktelig forutanelse.

Jesus kjente mine tanker og sa: "Frykt ikke. Dette er hjertet i helvete. Senere skal vi gå igjennom det, men nå må vi gå inn i celleblokken i helvete."

Celleblokken i helvete var i en sirkel i helvetes buk. Cellene er 17 miles (ca. 28 km) høye. Jeg så opp, og jeg så at det var en stor, brun grøft mellom cellene og bunnen, eller helvetes buk. Det så ut for meg som om grøften var to meter dyp, og jeg spekulerte på hvordan jeg skulle komme over. Jeg hadde ikke før tenkt tanken før vi kom opp på en avsats ved den første rekken av celler. Avsatsen fungerte som en gangvei rundt cellene og også som et fremspring hvorfra man kunne se ut over hele sentrum av helvete.

Jesus sa: "Disse ting er troverdige og sanne. Døden og helvete (dødsriket) vil en dag bli kastet i ildsjøen. Inntil da er dette helvetes holdeplass. Disse cellene vil fortsette å være her, fullpakket av syndefulle sjeler som plages og lider."

"Jeg ga mitt liv for at du ikke skulle behøve å komme hit. Jeg visste at disse grusomheter var virkelige, men min fars nåde er like virkelig. Hvis du lar ham gjøre det, vil han tilgi deg din synd. Kall på ham i mitt navn i dag!"

8 CELLENE I HELVETE

Jesus og jeg sto på en avsats ved den første rekken av celler. Avsatsen var omtrent 4 fot (1,2m) bred. Jeg så opp, og så langt som jeg kunne se, var det andre avsatsen i en stor sirkel rundt noe som så ut som et kjempestort hull. Ved siden av avsatsen, eller gangveien, var det celler som var gravd inn i jorden. Likesom fengselsceller lå disse cellene i en rekke, med bare et par fot med jord mellom dem.

Jesus sa: "Disse celleblokkene er 17 miles (28 km) høye, og begynner i bunnen av helvete. Her i disse cellene er det mange sjeler som drev med trolldom eller okkultisme. Noen var trollmenn, medium for onde ånder, narkotika selgere, avgudstilbedere eller onde mennesker med onde ånder som var overført fra forfedrene. Disse er sjeler som gjorde de mest avskyelige ting mot Gud - mange av dem her vært her i hundrevis av år. Det er slike som ikke ville omvende seg, særlig de som forførte mennesker og ledet dem bort fra Gud. Disse sjeler har gjort veldig stor ondskap mot Herren og hans folk. Ondskap og synd var deres kjærlighet og lidenskap."

Mens jeg fulgte Herren rundt gangveien, så jeg ned i helvetes sentrum, der den største aktiviteten var. Et svakt lys fylte senteret hele tiden, og jeg kunne oppfatte mange slags former i bevegelse. Så langt jeg kunne se foran meg var det celler.

Jeg tenkte ved meg selv av torturen i cellene sikkert ikke kunne være verre enn den jeg hadde sett i gropene. Overalt rundt oss hørte jeg ropene, stønningen og skrikene fra de fordømte i cellene. Jeg begynte å bli veldig syk. Stor sorg fylte mitt hjerte.

Jesus sa: "Jeg lot deg ikke høre disse ropene før nå, mitt barn. Men jeg ønsker å vise deg hvordan Satan kommer for å stjele, myrde og ødelegge. Her i helvete er det forskjellige piner for forskjellige sjeler. Satan står bak all denne torturen inntil dommens dag, da døden og helvete skal kastes i ildsjøen. Noen ganger kommer også denne ildsjøen gjennom helvete."

Mens vi gikk langs gangstien ble lydene sterkere. Veldige skrik kom fra innsiden av cellene. Jeg gikk tett inntil Jesus og han stoppet foran den tredje cellen. Et klart lys opplyste det indre av cellen. Inne i cellen satt en gammel kvinne i en gyngestol og gynget fram og tilbake og gråt som hennes hjerte ville briste. Jeg vet ikke hvorfor, men jeg ble sjokkert over å oppdage at denne kvinnen var en virkelig person med en kropp.

Cellen var fullstendig tom bortsett fra kvinnen i gyngestolen. Veggene i cellen var laget av lys leire og gjørme, støpt inn i jorden. Inngangsdøren fylte hele frontveggen i cellen. Den var laget av svart metall med metallgitter og lås. Siden stengene i gitteret satt langt fra hverandre hadde Jesus og jeg ubegrenset overblikk over hele cellen.

Den gamle kvinnens farge var som aske - kjøtt blandet med gråfarge. Hun gynget frem og tilbake. Mens hun gynget, rant tårer nedover hennes kinn. Jeg forsto av hennes plagede uttrykk at hun var i stor pine og led av en usynlig tortur. Jeg undret over hva anklagen mot henne var, ettersom hun var i fengsel her.

Så, helt plutselig, rett foran mine øyne, begynte kvinnen og forandre form - først til en gammel, gammel mann, så til en ung kvinne, så en middelaldrende kvinne og så tilbake til den gamle kvinnen jeg først hadde sett. Som i sjokk betraktet jeg henne gjennom disse forvandlinger en etter en.

Da hun så Jesus, ropte hun: "Herre, vær nådig mot meg. Slipp meg ut fra dette pinens sted!" Hun bøyde seg fremover i stolen og strakte seg etter Jesus, men kunne ikke nå frem til ham. Forandringene fortsatte. Til og med klærne forandret seg, slik at hun var kledd som en mann, så som en ung pike, så en middelaldrende kvinne og igjen som en gammel kvinne. Hele denne forvandlingsprosessen syntes å ta bare noen få minutter.

Jeg spurte: "Hvorfor, Herre?"

Igjen skrek hun: "Å, Herre, la meg komme ut før de kommer tilbake!" Nå stod hun ved fronten av cellen og klynget seg hardt til stengene. Hun sa: "Jeg vet at din kjærlighet er virkelig. Jeg vet at din kjærlighet er sann. Slipp meg ut!" Og så, mens kvinnen skrek i angst, så jeg noe som begynte å rive kjøtt fra hennes kropp.

"Hun er ikke det hun ser ut til å være," sa Herren.

Kvinnen satte seg igjen tilbake i stolen og begynte å gynte. Men nå var det bare et skjelett som satt i gyngestolen - et skjelett med en skitten tåke innvendig. Der det for noen minutter siden hadde vært et påkledd legeme var det nå bare svarte og brente ben og tomme hull i stedet for øyne. Kvinnens sjel stønnet og ropte ut til Jesus i anger. Men

hennes rop kom altfor sent.

"På jorden var denne kvinne en heks og Satantilbeder," sa Jesus. "Hun ikke bare praktiserte hekseri, men hun underviste også andre i det. Fra hun var et barn, praktiserte hennes familie svartekunst. De elsket mørket fremfor lyset.

"Mange ganger kalte jeg henne til å omvende seg,"

sa Herren. "Hun spottet meg og sa: Jeg liker å tjene Satan, og jeg vil fortsette å tjene ham. Hun forkastet sannheten og ville ikke omvende seg fra det onde. Hun vendte mange mennesker bort fra Herren, og noen av dem er sammen med henne i helvete i dag. Hvis hun hadde omvendt seg, så ville jeg ha frelst henne og mange i hennes familie, men hun ville ikke lytte."

"Satan forførte denne kvinnen til å tro at hun ville få sitt eget rike som lønn for å tjene ham. Han fortalte henne at hun aldri ville dø, men leve sammen med ham i all evighet. Hun døde mens hun priste Satan, og kom her og ba om å få sitt kongerike. Satan, som er alle løgners far, lo henne opp i ansiktet og sa: 'Trodde du virkelig, at jeg ville dele mitt kongerike med deg? Dette er ditt kongerike!' Så låste han henne inn i denne cellen og piner henne dag og natt. På jorden lærte denne kvinnen både hvite og svarte hekser å utføre trolldom. En av hennes magiske triks var å forandre seg fra en ung kvinne til en middelaldrende kvinne, så til en gammel kvinne - ja, til og med til å se ut som en mann. Den gang syntes hun det var morsomt å forvandle seg og skremme de mindre heksene med slik trolldom. Men nå lider hun her i helvete, og hennes kjøtt rives av henne igjen og igjen. Hun kan ikke kontrollere det nå, men fortsetter stadig å forvandles fra en form til en annen, mens hennes virkelige utseende er den tåkeaktige sjel inne i hennes skjelett. Satan bruker henne for sine onde hensikter og håner og spotter henne. Og stadig blir hun ført frem for Satan så han kan torturere henne som han ønsker.

"Jeg kalte henne mange ganger, og jeg ville ha frelst henne. Men hun ville ikke ha meg. Nå tigger og bønnfaller hun om tilgivelse, men det er for sent. Nå er hun uten håp."

Jeg så på denne kvinnen som var evig fortapt i lidelse og smerte, og tenkte at hun var en ond kvinne, mens mitt hjerte ble knust av medfølelse. "Herre, hvor grusomt!" sa jeg gråtende.

Og så, som om Jesus og jeg ikke var der, kom en skitten, brun demon med brukne vinger, på størrelse med en stor bjørn, frem til cellen hennes og åpnet den med en stor nøkkel. Han laget kraftig lyd, som for å skremme henne. Kvinnen skrek i avmektig angst da han begynte å angripe henne og dra henne ut av cellen.

Jesus sa: "Denne demonen plager henne ofte." Jeg så på mens hun ble trukket ut av cellen og ført bort.

"Kjære Herre," spurte jeg, "er det ingen ting vi kan gjøre?" Jeg hadde så ondt av henne.

"Det er for sent!" svarte Jesus. "Det er for sent!"

9 SKREKKEN I HELVETE

Jeg forstår hvorfor menneskene i disse cellene i helvetes buk var forskjellig fra de som var i pine andre steder. Det var mye jeg ikke forstod. Jeg lyttet bare til Jesus og skrev ned alt jeg hørte og så, for å ære Gud.

Så langt jeg kunne se, syntes cellene å ligge i en uendelig sirkel. Det befant seg en enkelt sjel i hver celle. Stønn, jammer, sukk og klager kom fra cellene mens vi gikk forbi dem.

Vi hadde ikke gått langt, da Jesus stoppet foran en annen celle. Mens vi kikket inn i den, ble et lyst tent. (Jesus skapte lyset.) Jeg stod og så på en sjel som jeg visste var i stor pine! Det var en annen kvinne, og hun var blågrå i fargen. Hennes kjøtt var dødt, og de råtnende delene falt av benene. Hennes ben var brent til helsvart, og det hang rester av fillete klær på henne. Ormer krøp ut av hennes kjøtt og ben. En skitten lukt fylte cellen.

På samme måte som den foregående kvinnen, satt også denne i en gyngestol. Hun holdt en filledukke. Mens hun gynget, gråt hun og holdt filledukken tett inntil brystet. Veldige sukk ristet kroppen hennes, og klagende rop kom fra cellen.

Jesus fortalte meg: "Hun var også en Satans tjener. Hun solgte sin sjel til ham, og mens hun levde, utførte hun alle slags onde gjerninger. Trolldom er virkelig," sa Jesus. "Denne kvinnen underviste andre og praktiserte selv hekseri og ledet mange inn på syndens vei. Slike som underviste i hekseri fikk større oppmerksomhet og større kraft fra Satan, enn de som bare praktiserte det. Hun var en sannsigerske, spåkvinne og et medium for sin mester."

"Hun oppnådde stor velvilje hos Satan for alt det onde som hun utførte. Hun visste hvordan hun skulle bruke mørkets makter for egen del og for Satan. Hun gikk til djeveltilbedelses-møter og priste Satan. Hun var en sterk kvinne for ham."

Jeg spekulerte på hvor mange sjeler hun hadde forført for Satan. Jeg så på denne sjelens benaktige skall, som gråt over en filledukke - som bare var et skittent tøyestykke. Sorg fylte mitt hjerte, og tårer fylte mine øyne.

Hun holdt hardt rundt filledukken som om det kunne hjelpe henne, eller kanskje hun kunne hjelpe den. Lukten av død fylte stedet.

Så la jeg merke til at hun begynte å forandre seg som den andre kvinnen. Først var hun en kvinne fra 1930-årene og så ble hun en ung kvinne av i dag. Gang etter gang gjentok hun denne fantastiske forvandlingen foran våre øyne.

"Denne kvinne var en forkynner for Satan," sa Jesus. Akkurat som det sanne evangeliet blir forkynt for oss av ekte predikanter, har Satan sine falske forkynnere.

Hun hadde den sterkeste form for satanisk kraft, noe som krevde at hun måtte selge sin sjel for å få. Satans onde gaver er det motsatte av de åndelige gaver som Jesus gir til de troende. Dette er mørkets makt."

"Disse Satans tjenere arbeider med det okkulte, i hekseributikker, de leser i hånden og mye annet. Et medium for Satan er en kraftfull satanisk arbeider. Disse menneskene er totalt forført og fullstendig solgt til Satan. Noen av disse mørkets arbeidere kan ikke snakke til Satan uten at deres medium taler for dem. De foretar både menneske-ofringer og dyre-ofringer til djevelen."

"Mange mennesker gir deres sjeler til Satan. De velger å tjene ham i stedet for meg. Deres valg er døden hvis de ikke omvender seg fra sine synder og kaller på meg. Jeg er trofast og vil frelse dem fra deres synder. Mange selger også sine sjeler til Satan fordi de tror de vil leve evig. Men de vil dø en fryktelig død."

"Satan tror fremdeles at han kan avsette Gud og forstyrre Guds plan, men han ble beseiret på korset. Jeg tok nøklene fra Satan, og jeg har all makt i himmel og på jord."

"Etter at denne kvinnen døde, gikk hun rett til helvete. Demonene brakte henne fram for Satan, der hun i vrede spurte hvorfor demonene hadde kontroll over henne, for på jorden trodde hun at hun kontrollerte dem. Der gjorde de det hun befalte dem. Hun spurte også etter det kongeriket som Satan hadde lovet henne." "Satan fortsatte å lyve for henne selv etter hennes jordiske død. Han sa at han ville gjenopprette hennes liv, og bruke henne i sin tjeneste igjen. Gjennom forførelse hadde hun skaffet ham mange sjeler, så hans løgner hørtes fornuftige ut for henne. Men til sist hadde Satan ledd og hånet henne. Han sa til henne: "Jeg bedro deg og brukte deg i alle disse årene. Jeg vil aldri gi deg mitt rike."

Djevelen fektet med armene mot kvinnen, og det så ut som hennes kjøtt ble revet fra hennes ben. Hun skrek i pine da en stor, svart bok ble brakt til Satan. Han åpnet den og lot fingeren løpe nedover sidene til han fant hennes navn. "Å ja," sa Satan, "du tjente meg godt, da du var på jorden. Du brakte meg mer enn 500 sjeler." Han løy for henne og sa: "Din straff vil ikke bli så hard som de andres."

En kakling av ondskapsfull latter brøt ut. Satan stod og pekte fingre mot kvinnen, og en sterk vind kom og fylte stedet, En lyd som buldrende torden kom fra ham.

"Ha, ha," sa djevelen, "kom og ta ditt rike, om du kan." Så slo en usynlig kraft henne til marken. "Du skal også tjene meg her!" Satan lo da hun prøvde å komme opp. Kvinnen skrek i smerte mens kjøttet stadig ble revet av hennes ben av demonene.

Hun ble slept tilbake til dette buret. Hun husket Satans løfter. Han fortalte henne at hun ville få all makt. Han fortalte henne at hun aldri ville dø. Han sa at han hadde makten over liv og død, og hun hadde trodd på ham. Hun ble fortalt at Satan kunne hindre hva som helst fra å drepe henne. Satan fortalte henne mange løgner og lovet henne mange ting.

Jesus sa: "Jeg kom for å frelse alle mennesker. Jeg ønsker at alle som ikke er frelst skal omvende seg og kalle på mitt navn. Det er ikke min vilje at noen skal gå fortapt, men ha evig liv. Det er sørgelig å måtte si, at de fleste vil ikke omvende seg fra sine synder før de dør, og de vil komme til helvete. Men veien til himlen er den samme for alle mennesker. Du må bli født på ny for å komme inn i Guds rike. Du må komme til Faderen i mitt navn og angre dine synder. Du må oppriktig gi ditt hjerte til Gud og tjene ham!" "Barn," fortsatte Jesus, "det neste jeg vil åpenbare for deg er ennå mer fryktelig. Jeg vet at det vil bedrøve deg. Men jeg ønsker at verden skal få høre og vite hva Ånden sier til menighetene.

I disse cellene, så langt du kan se, er det sjeler i pine. Hver gang cellene fylles, utvider helvete seg selv, så det kan ta imot ennå flere sjeler. Du har alle dine sanser i helvete. Og hvis du var blind på jorden, vil du være blind i helvete. Hvis du hadde bare en arm på jorden, vil du bare ha en arm også i helvete."

Jeg må be deg å omvende deg, for helvete er et fryktelig sted, et sted med grusom bedrøvelse og evige rop i anger. Vær så snill, jeg bønnfaller deg å tro det jeg sier, for det er sant. Dette var så vanskelig for meg at jeg var syk mange ganger, under forberedelsen til denne boken.

Jeg så ting i helvete som er for grusomme å fortelle - verre enn smertehylene, lukten av råtnende kjøtt, og mer fryktelig enn helvetes ild med de dype gropene. Jeg så også ting som Gud ikke tillot meg å skrive.

Når du dør på jorden og er født på ny ved Guds Ånd, går din sjel til himlen. Hvis du er en synders når du dør, går du straks til et brennende helvete. Demoner med svære lenker vil dra din sjel gjennom portene til helvete, der du vil bli kastet i gropene og pint. Når tiden er inne vil du bli ført frem for Satan. Du vet om og føler alt som skjer i helvete!

Jesus fortalte meg at det er et sted i helvete som kalles "fornøysessenteret". Sjeler som er innesperret i gropene kan ikke bli ført dit. Han fortalte meg også at selv om pinen er forskjellig for ulike sjeler, blir alle brent med ild. Fornøysessenteret har form som en sirkus-arena. Mange som skal brukes til underholdningen plasseres i midten av senteret. Dette er personer som bevisst tjente Satan på jorden. Det er slike som av sin egen frie vilje valgte å følge Satan istedenfor Gud. Rundt sidene av arenaen er de andre sjelene, unntatt de som befinner seg i gropene. De som ble plassert i midten, var ledere i den okkulte verden før de døde. De var medier, sannsigere, trollmenn, tankelesere, hekser og heksemestre - alle disse som bevisst valgte å tjene Satan.

Mens de levde på jorden, forførte de mange og fikk dem til å følge Satan og synde. De som hadde blitt forført og hadde falt i synd kom for å plage sine forførere. En for en fikk de lov til å torturere dem.

Under denne torturen ble åndelige ben plukket fra hverandre og brent på ulike steder i helvete. Sjelen ble bokstavelig talt slitt i stykker og delene spredd rundt i helvete, som en slags demonisk gatefeier-jakt. De lemlestedes sjelene opplevde en forferdelig pine. De som var utenfor arenaen kunne kaste stener på de som var i ringen. Enhver tenkelig tortur-metode var tillatt. Sjelene som ble plaget, ropte ut etter døden, - men dette er den evige død. Satan ga ordre til at alt dette skulle gjøres. Dette er hans forlystelses-sted.

Jesus sa: "Jeg tok nøklene til helvete fra Satan for mange år siden. Jeg kom og åpnet disse cellene og slapp mitt folk ut. For i gammeltestamentlig tid, før jeg ga mitt liv på korset, befant paradiset seg nær helvete. Noen av disse cellene tilhørte en gang paradiset; nå bruker Satan dem til sine onde hensikter, og har laget mange flere."

"Å leser, vil du ikke omvende deg fra dine synder før det er evig for sent? For alle skal stå frem for meg i dommen. Paradiset ble flyttet fra sin posisjon nær helvete, da jeg døde og sto opp igjen ved Guds, min Fars kraft."

Igen vil jeg fortelle deg at disse celleblokkene, som er ca. 28 km høye, tjener som fengsel for dem som engang var mørkets arbeidere for Satan, disse som var involvert i enhver form for synd som hadde å gjøre med demoniske makter, det okkulte og satantilbedelse.

Jesus sa: "Kom, la meg vise deg noe."

Straks var vi ca. 800 meter oppe i luften, i midten av helvetes buk, og i midten av den 28 km høye celleblokken. Det følte som å være i en brønn, der verken toppen eller bunnen kunne sees på grunn av mørket. Et gult lys begynte å fylle stedet. Jeg holdt hardt i hånden til Jesus.

"Kjære Herre, hvorfor er vi her?" spurte jeg.

Straks kom det en orkanaktig vind og en veldig susende lyd. Store bølger av ild begynte å rase oppover celleveggene og brente alt som kom i dens vei. Flammene nådde innsidene av cellene og brakte fram jammerlige skrik av smerte og fortvilelse. Selv om Jesus og jeg ikke ble berørt av flammene, vellet frykt opp i meg når jeg så de fortapte sjelene løpe til det innerste av de små cellene, i et forsøk på å finne et skjulested.

En ond lyd begynte å komme mot oss fra venstre side. Jeg så at Satan stod med ryggen til oss, og han var fullstendig i flammer. Men han ble ikke brent; det var heller han som forårsaket ilden. Nå stod han helt omgitt av flammer og nøt skrikene fra disse stakkars, fortapte sjelene. Da Satan beveget armene, skjøt store ildkuler ut fra ham.

Hjerteskjærende skrik og veldige rop i smerte kom fra cellene. Sjelene på innsiden ble brent levende av denne hete enn heteste ildsjøen, og likevel kunne de ikke dø.

Også demonene tok del i latteren ettersom Satan gikk fra celle til celle og torturerte de fortapte.

Jesus sa: "Satan forer seg med ondskap. Han nyter pinen og lidelsene og henter styrke fra det."

Jeg betraktet Satan mens en rødgul flamme med brune ytterkanter vokste rundt ham. En vill kastevind blåste i hans klær, som ikke brente. Lukten av brennende kjøtt fylte luften, og jeg forstod igjen at helvetes grufullhet er virkelig. Satan gikk gjennom flammene, og de kunne ikke brenne ham. Selv om jeg bare så ryggen hans, kunne jeg høre hans onde latter overalt.

Jeg så på da Satan steg opp i en sky av røk og tok med seg strømmen av ild opp til toppen av helvetes buk. Jeg lyttet da han vendte seg og med kraftig røst ropte ut at hvis ikke alle disse sjelene tilbad ham, ville han gi dem en omgang i forlystelses-senteret.

"Nei, vær så snill, Satan, vi vil tilbe deg," ropte alle samstemt, mens de bøyd seg for å tilbe ham. Og jo mere de tilba ham, dess større ble hans hunger etter beundring.

Høyere og høyere lød lovprisningen, inntil det ga gjenlyd i helvetes takbjelker.

Jesus sa: "Alle disse som oppholder seg i cellene i helvete hørte det sanne evangeliet mens de levde på jorden. Mange ganger ble min frelse tilbudt dem. Mange ganger dro min Ånd dem, men de ville ikke høre eller komme til meg for å bli frelst."

Mens Jesus snakket, sa Satan til sine undersåtter: "Ha, ha, dette er deres rike - det eneste rike dere noen gang vil få. Mitt rike dekker hele jorden og verden under den." Jeg hørte ham rope: "Dette er deres liv i all evighet!" Samtidig lød angrende rop fra de brennende cellene.

Jesus sa: "Min frelse er gratis. Hver den som vil, kan komme og bli frelst fra dette sted med evig pine. Jeg vil ikke kaste ham ut. Om du har vært en heks eller trollmann, ja, selv om du har underskrevet en pakt med djevelen, vil min kraft bryte den, og mitt utgytte blod vil frelse deg. Jeg vil ta bort den onde forbannelse fra ditt liv og forløse deg fra helvete. Gi meg ditt hjerte så jeg kan bryte dine lenker og sette deg fri!"

10 HJERTET I HELVETE

Om natten gikk jeg sammen med Jesus inn i helvete. Om dagen sto helvete hele tiden for mine øyne. Jeg prøvde å fortelle andre om det jeg så, men de ville ikke tro meg. Jeg følte meg veldig alene, og bare ved Guds nåde kunne jeg fortsette. All ære tilhører Herren Jesus Kristus.

Den neste natten gikk Jesus og jeg tilbake til helvete. Vi gikk langs kanten av helvetes buk. Jeg gjenkjente deler av den, etter å ha vært der før. Det samme råtnende kjøtt, den samme lukten av ondskap, den samme sure, varme luften overalt. Jeg var allerede veldig trett.

Jesus kjente mine tanker og sa: "Jeg vil aldri forlate deg eller svikte deg. Jeg vet at du er veldig trett, men jeg vil gi deg styrke."

Jesu berøring ga meg virkelig styrke, og vi gikk videre. Foran oss så jeg noe stort og svart, omtrent så stort som en baseball-bane som så ut til å bevege seg opp og ned. Jeg husket at det var blitt fortalt meg at dette var "hjertet i helvete".

Ut fra dette svarte hjertet stakk det noe ut som lignet lange armer eller horn. De strakte seg ut fra helvete og inn i jorden og over jorden. Jeg undret på om dette var de horn som bibelen taler om. Hele veien rundt hjertet var jorden tørr og brun.

Omtrent 10 meter (30 fot) i alle retninger var jorden brent og tørket til en rusten-brun farge. Hjertet var det svarteste av alt svart, men samtidig var det svarte liksom blandet med farger lik skjell av slangeskinn. En fryktelig lukt steg opp fra hjertet hver gang det slo. Det beveget seg om et riktig hjerte og slo opp og ned. Det var omgitt av et ondt kraftfelt.

I forundring betraktet jeg dette onde hjertet og lurte på hvilken hensikt det hadde.

Jesus sa: "Disse grenene, som likner hjertets hoved pulsårer, er rørledninger som går opp gjennom jorden for å spre ondskap over den. Dette er de horn som Daniel så, og de representerer onde kongeriker på jorden. Noen har allerede vært, noen skal komme, og noen eksisterer nå. Onde kongeriker vil reises opp, og Antikrist vil regjere over mange folk, steder og ting. Om det er mulig, vil selv de utvalgte bli forført av ham. Mange vil vende seg bort og tilbe dyret og hans bilde."

"Ut av disse hoved-grenene eller hornene, vil det vokse fram mindre grener. Ut fra de mindre grenene vil det komme demoner, onde ånder og alle slags onde krefter. De vil bli sluppet løs på jorden og instruert av Satan til å gjøre mange onde gjerninger. Disse kongeriker og onde makter vil adlyde Dyret, og mange vil følge ham til ødeleggelse. Det er her i helvete at disse tingene begynner."

Dette var ordene som Jesus talte til meg. Han ba meg skrive dem i en bok for å fortelle dem til hele verden. Disse ord er sanne! Disse åpenbaringer ble gitt meg av Herren Jesus Kristus slik at alle skal kunne bli kjent med og forstå Satans gjerninger og de onde planene han legger for framtiden.

Jesus sa: "Følg meg." Vi gikk oppover noen trapper inn til hjertet, der en dør ble åpnet for oss. Inne i hjertet var det totalt mørke. Jeg hørte lyden av gråt, og det var en stank så fryktelig at jeg knapt kunne puste. Det eneste jeg kunne se i dette mørket var Jesus. Jeg gikk helt tett inntil ham.

Og så, helt plutselig, var Jesus borte! Det utenkelige hadde skjedd. Jeg var alene i helvetes hjerte. Skrekk tok fatt i meg. Frykt grep min sjel, og døden tok tak i meg.

Jeg ropte ut til Jesus: "Hvor er du? Hvor er du? Å, vær så snill og kom tilbake, Herre!" Jeg ropte og ropte, men ingen svarte.

"Å, min Gud," klaget jeg, "jeg må komme ut herfra." Jeg begynte å løpe i mørket. Når jeg berørte veggene, virket det som om de pustet og beveget seg mot mine hender. Og jeg var ikke lenger alene.

Jeg hørte lyden av latter da to demoner, omgitt av et svakt gult lys, grep begge hendene mine. De la fort lenker rundt armene mine og begynte å trekke meg nedover, dypere inn i hjertet. Jeg skrek etter Jesus, men det kom intet svar. Jeg ropte og kjempet av all kraft, men de dro meg avsted som om jeg ikke gjorde motstand i det hele tatt. Ettersom vi kom dypere inn i hjertet, følte jeg en fryktelig smerte, da en eller annen kraft skrubbet mot kroppen min. Det kjentes som om selve kjøttet ble revet av meg. Jeg skrek ut i fryktelig skrekk.

Mine pågripere dro meg til en celle og kastet meg inn i den. Da de lukket døren ropte jeg enda høyere. De lo hånlige og sa: "Det vil ikke hjelpe deg det minste å rope. Når din tid kommer, vil du bli ført fram for vår mester. Han vil plage deg for sin egen fornøyelse."

Den grusomme lukten fra hjertet hadde gjennomsyret kroppen min. "Hvorfor er jeg her? Hva er galt? Er jeg blitt gal? Slipp meg ut! Slipp meg ut!" Jeg ropte til ingen nytte.

Etter en stund begynte jeg å kjenne rundt på veggene i cellen min. Den var rund og myk som noe levende. Den var levende, og den begynte å bevege seg. "Å Herre," skrek jeg, "hva er det som skjer? Jesus, hvor er du?" Men bare ekkoet av min egen stemme kom tilbake som svar.

Frykt - den mest ufattelige frykt - grep min sjel. For første gang siden Jesus hadde forlatt meg, begynte det å gå opp for meg at jeg var fortapt, uten noe håp i det hele tatt. Jeg hulket og kalte på Jesus igjen og igjen. Da hørte jeg en stemme i mørket si: "Det vil ikke hjelpe deg å kalle på Jesus. Han er ikke her."

Et svakt lys begynte å fylle stedet. For første gang kunne jeg se andre celler - celler lik den jeg var i, innesluttet i hjertets vegger. Foran oss var det et slags spindelvev, og inne i hver celle var det en slags gjørmete, klissete substans som fløt gjennom cellene.

En kvinnestemme fra cellen nærmest meg sa: "Du er fortapt på dette pinens sted. Det finnes ingen vei ut herfra."

Jeg kunne bare så vidt se henne i det svake lyset. Hun var våken som jeg var, mens de som befant seg i alle de andre cellene så ut som de sov eller i trance. "Intet håp," ropte hun, "intet håp!"

En følelse av intens ensomhet og absolutt fortvilelse kom over meg. Kvinnens ord var ingen hjelp. Hun sa: "Dette er helvetes hjerte. Her blir vi plaget, men våre plager er ikke så ille som plagene i andre deler av helvete." Senere fant jeg ut at hun løy, når hun sa at det ikke var så mye plager her, som det var andre steder i helvete.

"Noen ganger," fortsatte hun, "blir vi brakt fram for Satan og han torturerer oss til egen fornøyelse. Satan forer seg med vår smerte og blir sterkere av våre skrik i desperasjon og sorg. Våre synder står alltid for oss. Vi vet at vi er ugudelige. Vi vet også at vi engang kjente Herren Jesus, men fornektet ham og vendte oss bort fra Gud. Vi gjorde det vi selv hadde lyst til. Før jeg kom hit, var jeg prostituert. Jeg tok menn og kvinner for penger, og kalte det vi gjorde for "kjærlighet." Jeg ødela mange hjem. Mange lesbiske, homoseksuelle og ekteskapsbrytere er i disse cellene."

Jeg ropte ut i mørket: "Jeg hører ikke hjemme her. Jeg er frelst. Jeg tilhører Gud. Hvorfor er jeg her?" Men det kom ikke noe svar.

Så kom demonene tilbake og åpnet celle-døren min. En dro mens den andre dyttet meg langs en ujevn sti.

Berøringen fra demonene var som brennende flammer mot kroppen. De gjorde meg vondt.

"Å, Jesus, hvor er du? Vær så snill og hjelp meg, Jesus!" ropte jeg. En brølende flamme sprang opp foran meg, men stanset før den berørte meg. Nå kjentes det som kjøttet ble revet av kroppen min. Den mest ubeskrivelige smerte jeg kunne tenke meg for gjennom meg. Det var en ufattelig lidelse. Noe usynlig slet i kroppen min, mens onde ånder lik flaggermus bet meg overalt.

"Kjære Herre Jesus," gråt jeg, "hvor er du? Å, slipp meg ut herfra!"

Jeg ble dratt og skubbet inntil jeg kom til en vid, åpen plass i hjertet av helvete, der jeg ble kastet foran et slags skittent alter. På alteret lå en stor, åpen bok. Jeg hørte ond latter og oppdaget at jeg lå der i skitten foran Satan.

Satan sa: "Endelig har jeg deg!"

Jeg trakk meg tilbake i skrekk, men snart forstod jeg at han ikke så på meg, men en annen som var foran meg.

Satan sa: "Ha-ha, endelig er jeg istand til å ødelegge deg. La meg se hva din straff vil bli."

Han åpnet boken og lot fingeren løpe ned over sidene. Navnet på denne sjelen ble kalt opp, og straffen ble ramset opp.

"Kjære Herre, kan dette være virkelig?" Jeg gråt.

Jeg var den neste, og demonene dyttet meg opp på en plattform og tvang meg til å bøye meg foran Satan. Den samme onde latter kom fra ham. "Jeg ventet lenge på deg, og endelig har jeg deg," ropte han ut i ondskapsfull glede.

"Du prøvde å unngå meg, men nå har jeg deg."

En frykt jeg aldri hadde kjent før, kom over meg. Mitt kjøtt ble igjen revet av meg, og en svær lenke ble surret

rundt kroppen min. Jeg så nedover meg selv, mens lenken ble lagt rundt meg. Jeg så ut som de andre. Jeg var et skjelett full av dødningeben. Ormer kravlet inne i meg, og en ild begynte å brenne ved mine føtter og innhyllet meg i flammer.

Jeg ropte igjen: "Å, Herre Jesus, hva har skjedd? Hvor er du, Jesus?"

Satan lo og lo. "Det er ingen Jesus her," sa han, "Jeg er din konge nå. Du vil være sammen med meg her for evig. Du er min nå!"

Jeg ble grepet av de frykteligste følelser. Jeg kunne ikke føle Gud, eller kjærlighet, eller fred, eller varme. Men jeg kunne føle, med de sterkeste sanser, frykt, hat, uutholdelig smerte og sorg utover all beskrivelse. Jeg ropte ut til Herren Jesus om å frelse meg, men det kom intet svar.

Satan sa: "Jeg er din Herre nå," og løftet begge sine armer for å kalle en demon til seg. Straks kom en stygg, ond ånd opp på plattformen der jeg stod, og grep meg. Han hadde en stor kropp, med et ansikt som en flaggermus, klør til hender og en ond lukt kom fra ham.

"Hva skal jeg gjøre med henne, Herre Satan?" spurte den onde ånd, samtidig som en annen demon med hår over hele kroppen og et ansikt lik et villsvin også grep meg.

"Ta henne med til det dypeste av hjertet - et sted der grusomhetene alltid vil være for hennes øyne. Der vil hun lære å kalle meg Herre!"

Jeg ble dratt avsted til et mørkt, mørkt sted og kastet i noe som kjentes kaldt og klamt. Å, hvordan kunne jeg kjenne meg både kald og brennende på samme tid? Jeg visste det ikke. Men ilden brente kroppen min og ormene krøp over og gjennom meg. De dødes stønn fylte luften.

"Å, Herre Jesus," skrek jeg i desperasjon, "hvorfor er jeg her? Kjære Gud, la meg få dø!"

Plutselig fylte et lys stedet der jeg satt. Jesus kom til syne og tok meg i sine armer, og øyeblikkelig var jeg tilbake i mitt hjem.

"Kjære Herre Jesus, hvor var du?" ropte jeg, mens tårer strømmet nedover kinnene mine. Mildt talte Jesus og sa:

"Mitt barn, helvete er virkelig. Men du ville aldri forstå det riktig, før du hadde opplevd det selv. Nå kjenner du sannheten og hvordan det virkelig er å være forlatt i helvete. Nå kan du fortelle andre om det. Jeg måtte la deg gå gjennom dette, så du skulle forstå det uten minste tvil."

Jeg var så bedrøvet og trett. Jeg falt sammen i Jesu armer. Og selv om han gjenopprettet meg fullstendig, ønsket jeg bare å dra langt, langt bort - fra Jesus, fra min familie, fra alle.

Under de påfølgende dagene hjemme var jeg veldig syk. Min sjel var så bedrøvet, og helvetes skrekk stod hele tiden for mine øyne. Det tok mange dager før jeg ble fullt normal igjen.

11 DET YTTERSTE MØRKE

Natt etter natt vendte Jesus og jeg tilbake til helvete så jeg kunne skrive ned disse fryktelige sannhetene. Hver gang vi passerte hjertet, gikk jeg veldig nær inntil Jesus. En enorm frykt grep min sjel, hver gang jeg husket det som hadde skjedd med meg der. Jeg visste at jeg måtte fortsette med å redde sjeler. Men det var bare gjennom Guds store nåde at jeg maktet å gå tilbake.

Vi stanset foran en gruppe demoner som sang, nynnet og lovpriste Satan. De så ut som de likte seg selv veldig godt. Jesus sa: "Jeg vil la deg høre hva de sier."

"Vi vil dra til dette huset i dag og plage dem som er der. Vi kommer til å få mer kraft fra vår herre Satan, hvis vi gjør dette riktig," sa de. "Å ja, vi vil forårsake masse lidelse og sykdom der og mye sorg for alle sammen."

De begynte å danse og syngte onde sanger med tilbedelse til Satan og opphøyde ondskaper.

En demon sa: "Vi må passe veldig godt på, når det gjelder dem som tror på Jesus, for de kan kaste oss ut."

"Ja," sa en annen, "i Jesu navn må vi flykte!"

Den siste onde ånd sa: "Men vi går ikke til dem som kjenner Jesus og kraften i hans navn."

"Mine engler," sa Jesus, "bevarer mitt folk fra disse onde åndene, og deres gjerninger vil ikke lykkes. Jeg beskytter også mange av de ufrelste, selv om de ikke er klar over det. Jeg har mange engler som arbeider for å stanse Satans onde planer."

Jesus sa: "Det fins mange engler i luften og på jorden. Jeg har latt deg få lov til å se noen av disse demonene, men andre kan ikke det. Det er derfor sannheten om evangeliet må forkynnes for alle. Sannheten vil sette menneskene fri, og jeg vil beskytte dem fra det onde. I mitt navn er det utfrielse og frihet. Jeg har all makt i himmel og på jord. Frykt ikke for Satan, men frykt Gud!"

Mens vi gikk gjennom helvete, støtte Jesus og jeg på en veldig stor og veldig mørk mann. Han var innhyllet i

mørke og hadde utseende som en engel. Han holdt noe i sin venstre hånd.

Jesus sa: "Dette sted kalles: Det ytterste mørke"

Jeg hørte at de gråt og skar tenner der. Ingen andre steder hadde det vært en så total håpløshet som jeg følte på dette stedet. Engelen som stod foran oss hadde ingen vinger. Han så ut til å være omkring ti meter høy, og han visste nøyaktig hva han gjorde. Han hadde en stor, rund skive i sin venstre hånd og dreide seg sakte rundt med skiven høyt løftet, som om han var ferdig til å kaste den.

Det var en ild i midten av skiven, og mørke langs den ytre kanten. Engelen holdt hånden sin under skiven og strakte seg langt bakover for å få størst mulig svingkraft.

Jeg undret på hvem denne kjempestore engelen var og hva han holdt på å gjøre.

Jesus kjente mine tanker og sa igjen: "Dette er det ytterste mørke. Husk at mitt Ord sier: Rikets barn skal bli kastet ut i det ytterste mørke; der skal det være gråt og tenners gnissel!"

"Herre," sa jeg, "Du mener at dine tjenere er her?"

"Ja," sa Jesus, "tjenere som vendte tilbake etter at jeg hadde kalt dem. Tjenere som elsket verden mer enn Meg og gikk tilbake for å velte seg i syndens sump. Tjenere som ikke ville stå for sannhet og hellighet. Det er bedre at en aldri begynner, enn å vende tilbake etter å ha begynt å tjene meg."

"Tro meg," sa Jesus, "om du synder, så har du en talsmann hos Faderen. Hvis du omvender deg fra din synd, så er jeg trofast og vil rense deg fra all urettferdighet. Men hvis du ikke vil omvende deg, så vil jeg komme i en time du ikke tenker, og du vil få del med de vantro og bli kastet ut i det ytterste mørke."

Jeg la merke til den mørke engelen da han kastet den store skiven langt, langt ut i mørket. "Mitt Ord betyr akkurat hva det sier: de "skal bli kastet ut i det ytterste mørke." Og så, helt plutselig, befant Jesus og jeg oss i luften der vi fulgte etter skiven som for gjennom verdensrommet. Vi kom til utsiden av skiven og stod og kikket innover den.

Det var ild i midten av skiven, og folk som svømte inn og ut, over og under de flammende bølgene. Det var ingen demoner eller onde ånder her, bare sjeler som brant i en ildsjø.

Utenfor skiven var det svarteste mørke. Bare lyset fra flammene i midten av skiven opplyste natteluften. I det lyset så jeg folk som prøvde å svømme til kantene av skiven. Noen av dem nådde nesten sidene av skiven før en sugekraft fra midten av skiven trakk dem tilbake inn i flammene. Jeg så på mens deres utseende ble forvandlet til skjeletter med tåkegrå sjeler. Jeg forsto da at dette bare var en annen del av helvete.

Da så jeg, som i en visjon, engler som åpnet segl. Nasjoner og kongeriker så ut til å være låst under dem. Da englene brøt seglene, marsjerte menn og kvinner, gutter og jenter rett inn i flammene.

Jeg kikket på med fryktsom interesse og undret på om jeg kjente noen av de falne Herrens tjenere som marsjerte forbi. Jeg klarte ikke å vende hodet vekk fra synet av sjeler som marsjerte inn i ilden, og ingen forsøkte å stanse dem.

Jeg ropte: "Herre, vær så snill og stans dem før de når fram til ilden!"

Men Jesus sa: "Den som har ører, la ham høre. Den som har øyne, la ham se. Mitt barn, rop ut mot synd og ondskap! Si til mine tjenere at de må være trofaste og påkalle Herrens navn. Jeg tar deg med gjennom dette fryktelige sted, så du kan fortelle dem om helvete."

Jesus fortsatte: "Noen vil ikke tro deg. Noen vil si at Gud er for god til å sende menn og kvinner til helvete. Men si til dem at Mitt Ord er sant. Si til dem at de redde og vantro vil få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel!"

12 HORN

Jesus sa: "I kveld, mitt barn, vil vi gå til forskjellige deler av helvete. Jeg ønsker å fortelle deg om hornene og vise deg hvordan de vil bli brukt til å befordre onde ånder og demoniske krefter opp til jordas overflate."

Mens Jesus snakket, begynte jeg å se en åpen visjon. I visjonen så jeg en gammel gårds-bygning, død og grå av utseende, omgitt av mange døde trær og høyt, dødt gress. Gårdsplassen rundt huset var forsøpelt av døde ting. Det var intet liv der. Gårds-bygningen så ut som den hadde fastnet i hjørnene og sank ned på midten. Det var ingen andre bygninger å se.

Døden rådde overalt. Jeg visste at denne gårdsbygningen var en del av helvete, men jeg kunne ennå ikke forstå hva det var jeg så. Innvendig, bak de skitne vinduene, raget svære skygger opp i form av menneskeskikkelser. Det var noe ondt over deres fremtreden. En av disse figurene beveget seg fremover mot hoveddøren og åpnet den.

Jeg så på mens en stor mann med ekstremt store muskler kom ut av døren og gikk ut på verandaen. Han var omkring 1,85 m høy med en klumpet kroppsbygning som en vektløfter. Han hadde den samme døde gråfarge som omgivelsene. Han hadde bare på seg et par herrebukser. De var like grå og døde å se til som den bare huden hans

på overkroppen. Kjøttet på kroppen lignet skjell, og hodet hans var veldig stort. Faktisk var hodet så stort at bena hans bøyde seg under den store vekten av det. Føttene hans var som klovene på en gris. Ansiktet var strengt og ondt, og han så ut til å være veldig gammel. øynene hans var døde, og ansiktet var veldig bredt.

I visjonen så jeg denne fæle skapningen gå ned av den gamle verandaen. Jorda ristet når han beveget seg, og fra toppen av hodet hans vokste det ut horn - store horn som vokste opp, opp til de var ute av syne. Mens han gikk så jeg at hornene vokste, ganske sakte. Andre horn begynte også å vokse ut av hodet hans. Så begynte små horn å springe ut fra de store. Jeg så at hodet hans var som på et villdyr - et kraftfullt, ondt dyr, full av ødeleggelse. Hvert steg han tok rystet jorden.

Jesus sa: "Følg nøye med!"

Jeg så hvordan hornene svingte seg oppover og endte opp i hjem, kirker, sykehus, kontorer og alle slags bygninger over hele jorden. Hornene gjorde stor skade gjennom landet. Jeg så dyret tale og onde ånder ble spydd ut over jorden. Jeg så mange mennesker bli forført av disse demoniske kreftene og falt i Satans snarer.

"Vi er i en krig - det gode mot den onde," tenkte jeg. "Vi er i en krig," hørte jeg Herrens Ånd si. "Det gode mot det onde!"

Mørke skyer kom ut av hornene og skjulte mange av de onde skikkelsene som dro ut over jorden. Alle de avskyeligheter som Gud hater, var der. Jeg så kongeriker som reiste seg fra jorden, og at millioner av mennesker begynte å følge disse onde kreftene. Jeg så at gamle horn ble fjernet mens nye vokste opp i deres sted.

Jeg hørte Jesus si: "Dette begynner å skje nå! Disse ting er, og var, og vil komme. Menneskene vil elske seg selv i stedet for Gud. Det onde vil bli fremtredende i de siste dager. Menn og kvinner vil elske deres hjem, biler, landeiendommer, bygninger, forretninger, deres sølv og gull mer enn meg."

"Omvend dere," sa Han, "for jeg er en nidkjær Gud. Ingen ting må bli stillet foran det å tilbe Meg; verken sønner eller døtre, hustruer eller ektemenn. For Gud er Ånd, og Han må tilbes i Ånd og sannhet!"

Jeg så på mens hornene beveget seg over jordens overflate og reiste seg høyt opp mot himmelen. Nye riker reiste seg, og det var krig og ødeleggelse over hele landet.

De som tilba dyret var mange.

Det onde dyret med hornene gikk frem og tilbake som om det tenkte, og jorden ristet under hans vekt. Etter noen minutter gikk han tilbake til gården. Mørke skyer reiste seg, og mange lå døde i landet.

Jeg så verden midt i en stor trengsel, og jeg begynte å be av hele mitt hjerte. "Å, Herre, hjelp oss," ropte jeg ut. Så kom det to store dyr som ånde-skikkelser opp av jorden og begynte å krige mot hverandre. Jeg visste at de kom fra helvete.

Et hav av mennesker stod og så på kampen mellom disse to onde skapningene. Da så jeg noe som reiste seg fra jorden mellom dem. De sluttet å slåss og sto på hver sin side av et stort skip. Begge dyrene prøvde å ødelegge skipet, men klarte det ikke. De dyttet det tilbake under jorden, og begravde det mellom seg. Så stod de igjen ansikt til ansikt, ferdige til å gjenoppta krigingen.

Jeg hørte en røst si: "Følg nøye med!"

Mens jeg så på, kom et lys til syne der hvor skipet var blitt begravd. Så kom skipet igjen til syne oppå jorden og ble til en stor skive. De to dyrene begynte å få andre former, og ble store og svarte. En dør foran på skiven åpnet seg, og en sterk lysstråle åpenbarte en trapp. Trappen gikk nedover gjennom jorden, og jeg hørte en røst som sa: "Inn til helvete!"

Det var en sterk følelse av ondskap i luften, og jeg kjente meg fortapt og hjelpeløs mens jeg så på det som foregikk. En lammende kraft kom ut av skiven, og jeg hadde ingen steder å løpe. Jeg kjente meg fanget, selv om jeg var i Ånden.

Nesten umiddelbart løftet Jesus meg opp, høyere og høyere, inntil jeg kikket ned på denne visjonen. Men nå var trappen blitt til en rulletrapp, som beveget seg opp og ned fra jordens indre.

Når jeg var ved siden av Jesus, kjente jeg meg trygg og beskyttet. "Det skal komme ut av helvete," hørte jeg en stemme si.

Jesus sa: "Dette skal skje. Det har enda ikke skjedd. Skriv så alle får kjennskap til det!"

I min visjon brakte rulletrappene opp demoniske makter og onde ånder. De to dyrene stod, et på hver side av skipet, og jeg så at de begynte å forandre form igjen. Jeg hørte lyden av et veldig brøl - som lyden av motorer som ruses opp til høye hastigheter. Dyrenes hoder ble store, og lys begynte å fylle hendene deres. Jeg så de to dyrene og skipet da de tre ble ført sammen.

Mange sjeler marsjerte inn i et av dyrene, som om de gikk i søvne. I timevis betraktet jeg dette grusomme synet, inntil et av dyrene til sist var fullpakket av mennesker. Mens jeg lyttet, kom det et veldig brøl fra det første dyret,

omtrent som lyden av et fly som er i ferd med å lette. Dyret hadde fått sin kraft fra skipet. Da han begynte å fly, hadde han igjen fått sin menneskeskikkelse. Når han fløy, så hodet ut som om det var fullt av lys og store krefter strømmet ut fra ham. Da han forsvant opp mot himmelen, ble hodet hans til et skip igjen.

Jeg kunne ennå høre lyden av det første dyret, da jeg så det andre dyret fylles opp av sjeler. Da han var full, så jeg det andre dyret begynne å fare rett oppover som en rakett. Han slo følge med det første dyret, og begge beveget seg sakte bort, inn i den grå lufthimmelen. Det andre dyret hadde også fått tilbake formen som en mann. Jeg hørte deres høye brøl idet de forsvant ut av syne.

Jeg undret på hva dette betydde. Jeg så skipet, eller skiven komme tilbake og plassere seg på jorden igjen. Jorden lukket seg over den til den ble usynlig.

Mens visjonen sakte ble borte, så jeg en rettssal, og jeg tenkte på dommen foran den store, hvite trone.

13 DEN HØYRE ARMEN I HELVETE

Etter den første visjonen, gikk Jesus og jeg til en annen del av helvete. Jesus sa: "De ting du kommer til å se nå, gjelder endetiden." En annen visjon kom så til syne for meg.

Jesus sa: "Vi er nå i helvetes høyre arm."

Vi gikk oppover en høy, tørr bakke. Fra toppen av bakken så jeg nedover på en virvlende elv. Det var ingen ildgroper der eller demoner eller onde ånder, bare en stor elv som rant mellom usynlige elvebredder. Elvebreddene var skjult i mørket. Jesus og jeg gikk nærmere borttil elven, og jeg så at den var full av blod og ild.

Da jeg så nøyere etter, så jeg mange sjeler, og alle var lenket til hverandre. Vekten av lenkene trakk dem under overflaten i denne ildsjøen. Sjelene i helvete befant seg i helvetes ild. Jeg så også at de hadde utseende som skjeletter med tåkegrå sjeler.

"Hva er dette?" spurte jeg Herren.

"Dette er sjelene til de vantro og ugudelige. Disse elsket sitt eget kjød mer enn de elsket Gud. De var menn som elsket menn og kvinner som elsket kvinner og som ikke ville omvende seg og bli frelst fra sin synd. De nøt sitt liv i synden og foraktet min frelse."

Jeg stod ved siden av Jesus og kikket ned i ildsjøen. Ilden begynte å brøle som en stor smelteovn, som beveget seg og slukte alt som kom i dens vei. Snart fylte den nesten hele den høyre armen i helvete.

Ilden kom så tett på oss at den bare var noen fot unna, men den rørte oss ikke. Elven brente alt på sin vei. Jeg la merke til ansiktet til Jesus, og det var bedrøvet og mildt. Han hadde fremdeles kjærlighet og medlidenhet med disse sjelene skrevet over sitt ansikt. Jeg begynte å gråte, og ønsket at jeg kunne forlate dette pinens sted; det var nesten uutholdelig å skulle fortsette.

Jeg så igjen på sjelene i ilden. De var sterkt røde, og deres ben var svarte og brente. Jeg hørte deres sjeler rope ut i anger og sorg.

Herren sa: "Dette er deres pine. Med lenke etter lenke er de bundet sammen. Disse begjærte kjød av sitt eget kjønn, menn med menn og kvinner med kvinner gjorde det som var unaturlig, De forledet mange unge jenter og gutter til syndige handlinger. De kalte det kjærlighet, men det endte i synd og død."

"Jeg vet at mange gutter og jenter, menn og kvinner ble tvunget mot sin vilje til å begå slike avskyelige handlinger - jeg vet om det, og vil ikke holde det imot dem." "Husk dette," sa Jesus, "jeg kjenner til alle ting, og de personer som fikk disse ungdommene til å synde, vil få den største straffen. Jeg vil dømme rettferdig. Til synderen sier jeg: Omvend deg, og jeg vil være barmhjertig. Påkall meg og jeg vil høre!"

"Gang etter gang kalte jeg på disse sjelene for at de skulle omvende seg og komme til meg. Jeg ville ha tilgitt dem og rensset dem, og i mitt navn ville de ha blitt satt fri. Men de ville ikke lytte til meg. De ville heller ha kjødets lyst enn den levende Guds kjærlighet. Fordi jeg er hellig, skal også dere være hellige! Rør ikke ved det urene, så vil jeg ta imot dere," sa Herren.

Jeg kjente meg veldig syk mens jeg betraktet sjelene som var i ildsjøen.

"Om de bare hadde vendt seg til meg før det var for sent," fortsatte Jesus, "Mitt blod ble forat alle skulle kunne komme til meg. Jeg ga mitt liv for at selv den simpleste av alle syndere kunne leve."

Skarer av sjeler fór forbi i den flammende elven. De ble dratt avsted både over og under bølgene av ild, de for avsted uten noen mulighet til å komme vekk fra ilden, svømmende i ildsjøen. Jeg hørte angerskrik, mens den blodige elven rant forbi oss.

Vi gikk oppover en sti langs elven. Foran oss, på en bakke, satt en stor kvinne. Hun svaiet fram og tilbake som om hun var drukken. Skrevet på henne stod ordene: "Hemmeligheten Babylon."

Nå visste jeg at også avskyelighetenes mor på jorden kom fra helvete. En ond, sterk kraft fløt ut fra henne. Jeg så skarer av folk med alle slags tungemål under henne. Hun satt på et dyr som hadde syv hoder og ti horn. Hos henne ble blodet funnet av alle profetene, de hellige som ble drept på jorden.

"Kom ut fra henne og skill dere fra henne," sa Herren. "Når hennes tid kommer vil hun bli ødelagt."

Vi gikk forbi den onde kvinnen og dyret med hornene på hodet. Det begynte å bli mørkt overalt. Nå var Jesus det eneste lyset. Vi gikk til vi kom til en annen bakke. På avstand kunne jeg se hete flammer i luften. Atmosfæren ble trykkende het.

Vi gikk rundt bakken og kom til en stor dør med sprekker hugget inn i den. Den var plassert i selve åssiden. Det var en stor lenke på døra, og flammer slo ut fra den. Døra var også boltet med store lås. Jeg undret over, hva dette betydde.

Så helt plutselig kom en mørk manns-skikkelse, kledd i en sid, mørk kappe, til syne foran døren. Ansiktet hans så veldig gammelt og trett ut. Ansiktshuden var trukket stramt over benene i skallen. Han så ut som han var et tusen år gammel.

Jesus sa til meg: "Bak denne døra er den bunnløse avgrunnen. Mitt Ord er sant."

Flammene bak døra nådde enda høyere inntil den bulnet ut trykket fra heten.

"Kjære Herre," sa jeg, "jeg skal være glad når Satan blir kastet ned i denne avgrunnen og all denne ondskaper stopper for en tid."

Han svarte: "Kom og hør hva Ånden sier til menighetene. Enden er nær, og jeg kaller syndere til omvendelse, så de kan bli frelst. Se nå!"

Vi stod på en åpen plass, og jeg var sammen med Herren i Ånden. Da fikk jeg se en åpen visjon. I denne visjonen så jeg en brennende slange som begynte å slå i luften med sin enorme hale. Jeg så på mens denne åndelige slangen beveget seg med en fryktinngytende kraft.

Deretter så jeg at han gikk tilbake til den høyre armen i helvete og ventet der. Jeg visste at han ikke kunne slå jorden før Guds ord var blitt oppfylt.

Jeg så ild og røk stige opp fra jorden, og jeg så en merkelig tåke som ble dannet over jorden. Jeg så bruddstykker av mørke komme til syne her og der. Så begynte det å vokse ut horn på hodet til den brennende slangen. De spredte seg ut inntil de dekket hele jorden. Satan gav ordre til den brennende slangen. Det var onde ånder og djevler tilstede. Nå så jeg den onde, brennende slangen komme ut av den høyre armen i helvete og begynte å slå jorden med stor kraft, så den skadet og ødela mange mennesker.

Jesus sa: "Dette vil skje i endens tid. Bli med høyere opp."

Leser, dersom du gjør noen av de synder som jeg har skrevet om, så vær så snill og hold opp med det, og be Jesus om å frelse deg. Du behøver ikke å gå til helvete! Kall på Herren mens han er nær! Han vil høre deg og frelse deg. Hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst.

14 DEN VENSTRE ARMEN I HELVETE EN PROFETI FRA JESUS TIL ALLE

Jesus sa: "Disse ting er nå i ferd med å skje på jorden, har enda ikke kommet, men vil snart komme over hele jorden. Den brennende slangen er en del av Dyret. De profetier som du er i ferd med å lese er sanne.

Åpenbaringene er sanne. Våk og be! Elsk hverandre! Lev et hellig liv. Bevar deres hender rene."

"Ektemenn, elsk deres hustruer som Kristus elsket menigheten. Ektemenn og hustruer, elsk hverandre som jeg har elsket dere. Jeg forordnet ekteskapet og velsignet det med mitt Ord. Hold ektesengen hellig. Rens dere selv fra all urettferdighet og vær rene, likesom jeg er ren!"

"Guds hellige folk er blitt ført på avveier av folk som taler smigrende ord. La dere ikke forføre; Gud lar seg ikke spotte. Dere vil få den rette forstand hvis dere åpner ørene og lytter til Meg. Dette er Herrens Ord til menighetene. Okt dere for falske profeter som står på mitt hellige sted og forfører folk med fine ord. Å, jord, Mitt hellige folk har falt i søvn til lyden av falske lærer. Våkn opp! Våkn opp!

Jeg sier dere at all urettferdighet er synd. Rens dere selv fra all synd på kjød og ånd!"

"Mine hellige profeter levde hellige liv, men dere har gjort opprør mot meg og min hellighet. Dere har ført ondskap over dere selv. Dere har syndet og brakt dere selv i lenker under sykdom og død. Dere har gjort urettferdighet og handlet ugudelig og gjort opprør mot meg. Dere har avveket fra mine befalinger og fra mine dommer. Dere har ikke lyttet til ordet fra mine tjenere, profetene og profetinnene. Forbannelser istedenfor

velsignelser har kommet over dere, og likevel nekter dere å komme tilbake til meg og omvende dere fra deres synder."

"Hvis dere vil komme tilbake og omvende dere og hvis dere vil ære meg med rettferdighetens frukter, vil jeg velsigne deres hjem og ære deres ektesenger. Hvis dere vil ydmyke dere og påkalle meg, så vil jeg høre og velsigne dere!"

"Lytt dere, mitt hellige Ords tjenere. Lær ikke mitt folk å synde mot sin Gud. Husk at dommen begynner med Guds hus; dersom dere ikke omvender dere, vil jeg sette dere til side på grunn av de synder dere har lært mitt folk. Tror dere at jeg er blind, så jeg ikke kan se, og døv, så jeg ikke kan høre?"

"Dere som holder sannheten nede i urettferdighet og fyller deres lommer med sølv og gull fra de fattige omvend dere, sier jeg, før det er for sent. På dommens dag vil du stå alene foran meg og gjøre regnskap for hva du gjorde med mitt hellige Ord. Dersom dere kaller på meg i omvendelse, vil jeg ta bort forbannelsen fra deres land og velsigne dere med veldige velsignelser. Hvis dere omvender dere og skammer dere over deres synder, så vil jeg være nådig og barmhjertig mot dere, og jeg vil ikke mere komme i hu deres synder. Be om å få bli en seiervinner."

"Våk opp til liv og lev! Omvend dere overfor de mennesker som dere har ført på avveier og lært falsk lære. Fortell dem at dere har syndet og at dere har atspredt mine får. Omvend dere overfor dem."

"Se, jeg forbereder en hellig armé. De vil gjøre mektige gjerninger for meg og ødelegge deres høye steder. De er en hellig armé av menn og kvinner, gutter og jenter. De har blitt salvet til å forkynne det sanne evangelium, til å legge hendene på syke og til å kalle syndere til omvendelse."

"Dette er en armé av arbeidende menn, husmødre, enslige menn, enslige kvinner og skolebarn. De er alminnelige mennesker, for ikke mange av høy rang har svart på mitt kall. I tiden som har gått har de blitt misforstått, mishandlet, misbrukt og avvist. Men jeg har velsignet dem med frimodighet i hellighet og ånd. De skal begynne å oppfylle min profeti og gjøre min vilje. Jeg vil gå med dem, tale i dem og arbeide i dem."

"Det er mennesker som har vendt seg til meg av hele sitt hjerte, sjel, sinn og kraft. Denne hær vil vekke mange til rettferdighet og renhet i ånden. Jeg vil snart begynne å virke på dem for å velge ut dem jeg vil ha i min hær. Jeg vil søke etter dem i storbyene og småbyene. Mange vil bli forundret over dem jeg har utvalgt. Dere vil se dem når de beveger seg over landet og gjør store bedrifter for mitt navns skyld. Legg merke til og se min kraft i virksomhet!"

"Jeg sier igjen til dere, la ikke ektesengen besmittes. La ikke det legeme som Den Hellige Ånd bor i besmittes. Synd i legemet fører til synd i ånden. Hold ektesengen hellig. Jeg skapte mannen for kvinnen og kvinnen for mannen og har befalt at de skal forenes i hellig ektestand.

Igjen sier jeg: våk!"

Jeg så mange andre visjoner i den venstre annen i helvete. Jeg fikk ordre fra Herren om at jeg ikke skulle åpenbare dem nå. Mange av dem var visjoner for verden i endetiden, når mange av Guds folk vil falle fra og gå fortapt. I disse visjonene fikk jeg åpenbaringer om Kristi legeme, Guds sønners tjeneste, Dyrets barn og Kristi endelige tilbakekomst. "Senere kan du åpenbare dem, men ikke nå," sa Han.

"Denne hæren," sa Herren "som profeten Joel talte om, vil reise seg i landet og gjøre store gjerninger for Gud. Rettferdighetens Sol vil gå opp med legedom under sine vinger. Han skal trå ned de ugudelige, og de skal bli til aske under hans føtter."

"De skal kalles Herrens armé. Jeg vil gi dem gaver, og de skal fullføre mine mektige gjerninger. De skal gjøre storverk for herlighetens Herre. Jeg vil utgyte av min Ånd over alt kjød, og deres sønner og døtre skal profetere. Denne armé skal kjempe mot ondskapens hærer og ødelegge mye av Satans verk. De skal vinne mange for Jesus Kristus før den dagen da det onde Dyret står fram," sa Herren.

Jesus sa: "Kom, det er på tide å gå nå!"

Så forlot vi til sist visjonene og den venstre armen i helvete. Det var jeg veldig glad for. Da vi gikk derfra, sa Jesus: "Si til din familie at jeg elsker dem, og rettled dem i kjærlighet. Si til dem at jeg vil bevare dem fra det onde, om de vil stole på meg!"

15 JOELS DAGER

Jeg hørte en røst si: "Skriv, for disse ting er trofaste og sanne." Igjen var jeg med Herren i Ånden. Han var høy og opphøyd, og hans røst var som torden. "Se, du jord, disse ting er, var og skal skje. Jeg er den Første og den Siste. Tjen meg, Skaperen, for jeg gir liv, ikke død. Stå opp fra det onde og kall på meg, og jeg vil helbrede og utfri deg. De ting du leser om i denne bok er sanne, og de vil snart komme til å skje."

"Vend om, for tiden er nær og herlighetens Herre vil snart åpenbare seg. Vær rede, for du kjenner ikke dagen eller

timen. Stor skal lønnen bli for dem som forventer mitt komme. Jeg vil velsigne mine små, de som har holdt fast på troen og har tjent meg i sannhet og rettferdighet. Før de vet av det, vil det komme over dem. Jeg har forberedt en velsignelse for dem som har vært trofaste mot sitt kall og dem som ikke har fornektet mitt navn."

"Jeg sier, hvis mitt folk, som er kalt med mitt navn, vil ydmyke seg og be, så vil jeg tilgi dem og gjenopprette det de har mistet. Jeg ønsker å høre, utfri og frelse alle som tror og kaller på mitt navn."

"Utlys en hellig faste. Kall sammen en høytidsforsamling. Samle de eldste og alle innbyggerne i landet til mitt hus, og rop til meg. Vær advart, for Herrens dag kommer som en tyv om natten - dagen er nær!" "Stol på meg, og jeg vil godtgjøre deg de år da gresshoppene, gnagerne, ormene og markene åt opp alt. Min store hær som jeg har kalt, vil ikke bryte ut av sine rekker, men ha fremgang. De vil gjøre underfulle storverk, og de skal ikke bli beseiret, for jeg er deres styrke. Deres røster vil lyde lik trompeter, lik torden vil de høres, og alle skal høre og vite at jeg er Herren deres Gud."

* * *

Kjære Herre Jesus, det er min bønn at jeg må bli aktet verdig til å være med i denne hær. Jeg ønsker å være i denne hæren, men jeg vet at jeg må være ren og hellig som Jesus er ren og hellig. Ved det blod som Jesus utgjød, rens meg fra all urettferdighet. Hjelp meg å bevare et hjerte i omvendelse, fri fra alt hat og all bitterhet.

Far, jeg vet at mange av dine barn sover. Jeg frykter for at du blir nødt til å knuse våre leirkar og ydmyke oss, hvis det skal bli noen rettferdighets frukter.

Herre, jeg ønsker ikke å gå tilbake til helvete igjen og bli nødt til å forbli der! Å Herre, hjelp meg å advare menneskene. Gi meg kraft til å hindre at helvete skal utvides ennå mer. Hjelp meg og ditt folk å være gode, vennlige, tilgivende og å elske hverandre. Hjelp oss til enhver tid å tale sannhet.

Jeg vet at Jesus Kristus kommer snart tilbake, og hans lønn er med ham. Jeg vet at mitt budskap til verden er: "Omvend dere, for Herrens dag er for hånden." Far, jeg ønsker ikke dette folks blod på mine hender!

16 SENTRUM I HELVETE

Igjen gikk Herren og jeg inn i helvete. Jesus sa til meg: "Mitt barn, for denne hensikt ble du født, for å skrive og fortelle det jeg har sagt deg og vist deg. For disse ting er trofaste og sanne. Jeg har kalt deg fram for å fortelle verden gjennom deg at det fins et helvete, men jeg har skapt en vei til å unnfly. Jeg vil ikke vise deg alle deler av helvete. Og det er skjulte ting som jeg ikke kan åpenbare for deg. Men jeg vil vise deg mye. Kom nå og se mørkets makter og deres endelikt."

Vi gikk igjen til helvetes buk og begynte å gå mot en liten åpning. Jeg snudde meg for å se hvor vi gikk inn og fant at vi var på et utspring ved siden av en celle i sentrum av helvete. Vi stanset foran en celle der det befant seg en vakker kvinne. Over cellen stod bokstavene "B.C." (Før Kristi fødsel)

Jeg hørte kvinnen si: "Herre, jeg visste du ville komme en dag. Vær så snill å slippe meg ut av dette pinens sted." Hun var kledd i klær fra en fjern fortid, og hun var meget vakker. Jeg forstod at hun hadde vært her i mange århundrer, men kunne ikke dø. Hennes sjel var i pine. Hun begynte å dra i gitteret og gråte.

Mildt sa Jesus: "Fred, vær stille." Han snakket til henne med bedrøvelse i stemmen. "Kvinne, du vet hvorfor du er her."

"Ja," svarte hun, "men jeg kan forandre meg. Jeg husker da du slapp alle disse andre ut av dødsriket. Jeg husker dine ord om frelse. Jeg vil være god nå," gråt hun, "og jeg vil tjene deg." Hun klynget seg til cellegitteret med sine små never og begynte å skrike: "Slipp meg ut! Slipp meg ut!"

Med det begynte hun å forandre seg foran våre øyne. Klærne hennes begynte å brenne. Kjøttet hennes falt av. Og alt som ble tilbake var et svart skjelett med utbrente øyehuler og et hult skall av en sjel. Jeg så skrekkslagen på da kvinnen falt i gulvet. All hennes skjønnhet var blitt borte i et øyeblikk. Det forbløffet meg veldig å tenke på at hun hadde vært her siden før Kristus ble født.

Jesus sa til henne: "Du visste på jorden, hvordan det ville ende. Moses ga deg loven, og du hørte den. Men isteden for å adlyde min lov, valgte du å bli et instrument i Satans hender, en sannsigerske og heks. Du underviste også andre i trolddomskunster. Du elsket mørket fremfor lyset, og dine gjerninger var onde. Hvis du hadde omvendt deg av hele hjertet, ville min Far ha tilgitt deg. Men nå er det for sent."

Med sorg og stor medynk i våre hjerter gikk vi bort. Det ville aldri bli noen ende på hennes pine og lidelser. Hennes benete hender strakte seg ut til oss da vi gikk videre.

"Mitt barn," sa Herren, "Satan bruker mange ting for å ødelegge gode menn og kvinner. Han arbeider dag og natt, og prøver å få folk til å tjene ham. Hvis du ikke velger å tjene Gud, har du valgt å tjene djevelen. Velg livet, så vil

sannheten sette deg fri!"

Etter at vi hadde gått et lite stykke, stanset vi foran en annen celle. Jeg hørte en mannsstemme som ropte: "Hvem er det? Hvem er det?" Jeg undret hvorfor han ropte.

Jesus sa: "Han er blind."

Jeg hørte en lyd og så meg rundt. Foran oss var det en stor demon med svære vinger som så ut som de var brukket.

Han så rett forbi oss. Jeg stod tett inntil Jesus.

Sammen vendte vi oss for å se på mannen som hadde snakket. Han var også i en celle, og han hadde ryggen mot oss - han var en skjelett-skikkelse med ild og lukt av død over seg. Han fektet i luften og ropte ut: "Hjelp meg, en eller annen, hjelp meg!"

Mildt sa Jesus: "Menneske, fred, vær stille!"

Mannen vendte seg og sa: "Herre, jeg visste at du ville komme for å hente meg. Jeg omvender meg nå. Vær så snill og slipp meg ut. Jeg vet jeg var en fryktelig person og brukte mitt handikap til selvisk vinning. Jeg vet jeg var en trollmann og forførte mange for Satan. Men Herre, jeg angrer nå. Vær så snill og slipp meg ut. Dag og natt blir jeg pint i disse flammene, og her finnes ikke vann. Jeg er så tørst!" Han gråt: "vil du ikke gi meg noe å drikke?"

Mannen ropte fremdeles etter Jesus, da vi gikk bort.

Jeg så ned i bedrøvelse. Jesus sa: "Alle som driver med trolldom og de som gjør ondt, vil få sin del av sjøen som brenner med ild og svovel. Dette er den annen død."

Vi kom til en annen celle der det var en annen mann.

Han sa: "Herre, jeg visste du ville komme og fri meg ut. Jeg har angret i lang tid." Denne mannen var også et skjelett, full av flammer og ormer.

"Å menneske, du er fremdeles full av løgner og synd. Du visste at du var en av Satans disipler, en løgner som forførte mange. Sannheten var aldri i din munn, og døden var alltid din lønn. Du hørte mitt Ord ofte og gjorde narr av min frelse og min Hellige Ånd. Du løy hele ditt liv og ville ikke lytte til meg. Du er av din far, djevelen. Alle løgnere vil få sin del i ildsjøen. Du har spottet Den Hellige Ånd."

Mannen begynte å forbanne og si mange onde ting mot Herren. Vi gikk videre. Denne sjelen var for evig fortapt i helvete.

Jesus sa: "Den som kommer til meg, og den som mister sitt liv for min skyld, skal finne livet og få det i overflod. Men syndere må omvende seg mens de ennå lever på jorden. Det er for sent å angre, når de kommer hit. Mange syndere ønsker å tjene både Gud og Satan, eller de tror at de har ubegrenset tid til å ta imot den nåden som Gud gir. De virkelig vise vil velge i dag hvem de vil tjene!"

Snart kom vi til den neste cellen. Et desperat rop i sorg kom fra innsiden. Vi kikket og så et skjelett av en mann som lå sammenkrøpet på gulvet. Benene hans var svarte av all brenningen, og hans sjel var en skittengrå tåke inn i skjelettet. Jeg la merke til at noen av kroppsdelene manglet. Røk og flammer slo opp rundt ham. Ormer kravlet inn i ham.

Jesus sa: "Denne mannens synder var mange. Han var en morder og hadde hat i sitt hjerte. Han ville ikke omvende seg og heller ikke tro at jeg ville tilgi ham. Om han bare hadde kommet til meg!"

"Betyr det, Herre," spurte jeg, "at han trodde du ikke ville tilgi ham for mord og hat?"

"Ja," svarte Jesus. "Hvis han bare hadde trodd og kommet til meg, ville jeg ha tilgitt ham alle hans synder, store og små. Isteden fortsatte han å synde og døde i dem.

Det er grunnen til at han er hvor han er i dag. Han fikk mange anledninger til å tjene meg og tro på evangeliet, men han ville ikke. Nå er det for sent." Den neste cellen vi kom til var fylt av en fryktelig lukt. Jeg kunne høre skrik fra de døde og stønn i anger overalt. Jeg kjente meg nesten syk av sorg. Jeg bestemte meg for at jeg ville gjøre alt jeg kunne for å fortelle verden om dette stedet.

En kvinnestemme sa: "Hjelp meg." Jeg stirret inn i et par virkelige øyne, ikke de utbrente hull som var igjen etter brenningen. Jeg var så sorgfull at jeg ristet, jeg kjente slik medynk og sorg for denne sjelen. Jeg ønsket så inderlig at jeg kunne trekke henne ut av cellen og løpe av gårde med henne. "Det er så smertefullt," sa hun.

"Herre, jeg vil gjøre det som er rett nå. Engang kjente jeg deg og du var min frelser." Hendene hennes klynget seg til celle-gitteret. "Hvorfor vil du ikke være min frelser nå?" Store stykker kjøtt falt av henne, og bare ben grep om gitteret.

"Du helbredet meg til og med for kreft," sa hun. "Du sa til meg at jeg skulle gå og ikke synde mer, så ikke verre ting skulle komme over meg. Jeg prøvde, Herre; du vet at jeg prøvde. Jeg prøvde til og med å vitne om deg. Men, Herre, jeg fant snart ut at de som forkynner ditt Ord er ikke populære. Jeg ønsket at folk skulle like meg. Så gikk jeg sakte tilbake til verden, og kjødets lyst oppslukte meg. Nattklubber og sterk drikk ble mer viktig for meg enn

du. Jeg mistet kontakten med kristne venner og fant snart ut at jeg var blitt syv ganger verre enn jeg hadde vært før."

"Og selv om jeg elsket med både kvinner og menn, mente jeg aldri at jeg ville gå fortapt. Jeg visste ikke at jeg var besatt av Satan. Jeg følte fremdeles ditt kall i mitt hjerte til å omvende meg og bli frelst, men jeg ville ikke. Jeg tenkte hele tiden at jeg hadde god tid: I morgen vil jeg vende tilbake til Jesus, så vil han tilgi og utfri meg, men jeg ventet for lenge og nå er det for sent," gråt hun.

Hennes sorgfylte øyne brøt ut i flammer og forsvant. Jeg skrek, og falt mot Jesus: "Å, Herre, hvor lett det kunne ha vært meg eller en av dem jeg elsker!" Synder, vær så snill og våkn opp før det er for sent!

Vi gikk videre til en annen celle. Inne i den var det en annen mann med en skjelett-skikkelse og en skittengrå sjel inn i. Skrik i den ytterste pine og anger kom fra denne mannen, så jeg visste at jeg aldri ville kunne glemme dem. Jesus sa: "Mitt barn, noen som leser denne boken vil sammenligne den med oppdiktete historier og filmer de har sett. De vil si at det ikke er sant. Men du vet at disse ting er sanne. Du vet at helvete er virkelig, for jeg har tatt deg med hit mange ganger ved min Ånd. Jeg har åpenbart sannheten for deg så du kan vitne om den."

Fortapte menneske, du som ikke har tatt imot Jesus som Herre og Frelser, dersom du ikke vil omvende deg og bli døpt og tro evangeliet om Jesus Kristus, vil dette helt sikkert også bli din ende.

"Denne mannen er her," sa Herren, "på grunn av sitt opprør. Opprørssynd er lik trolldomssynd. Faktisk er det slik, at alle som kjenner mitt Ord og mine veier og har hørt evangeliet, men likevel ikke vil omvende seg, lever i opprør mot meg. Mange er i helvetet i dag på grunn av denne synden."

Mannen snakket til Jesus og sa: "En gang tenkte jeg på å gjøre deg til Herre i mitt liv, men jeg ville ikke gå din rette og smale vei. Jeg ønsket å gå den brede vei. Det var så mye lettere å tjene synden. Jeg ønsket ikke å måtte være rettferdig. Jeg elsket mine syndige veier. Jeg ønsket å drikke sterk drikk og gjøre verdens ting, mer enn å adlyde dine befalinger. Men nå ønsker jeg at jeg hadde lyttet til dem du sendte til meg. I stedet gjorde jeg ondt og ville ikke omvende meg."

Veldige hulk rystet kroppen hans da han gråt ut sin anger. "I mange år har jeg blitt pint på dette sted. Jeg vet hva jeg er, og jeg vet at jeg vil aldri komme ut. Jeg pines dag og natt i disse flammene og av disse ormene. Jeg roper, men det er ingen som kommer med hjelp. Ingen bryr seg om min sjel her - ingen bryr seg om min sjel!" Han sank sammen på gulvet og fortsatte å gråte.

Vi gikk videre til en annen celle. En kvinne satt og plukket ormer fra sine ben. Hun begynte å gråte da hun så Jesus. "Hjelp meg, Herre," sa hun, "jeg vil være god. Vær så snill og la meg komme ut!" Hun reiste seg også og grep om gitteret til cellen. Jeg kjente en slik medynk med henne.

Mens hun gråt, ristet hele kroppen av hikstene hennes.

Hun sa: "Herre, da jeg var på jorden tilba jeg Hindu-guder og mange avguder. Jeg ville ikke tro evangeliet som misjonærene forkynte for meg, selv om jeg hørte det mange ganger. En dag døde jeg. Jeg ropte til mine guder om å frelse meg fra helvete, men de kunne ikke. Nå, Herre, vil jeg gjerne omvende meg!"

"Det er for sent." Sa Jesus.

Flammer dekket hennes skikkelse da vi gikk videre; hennes skrik fyller stadig min sjel inntil nå. Satan hadde forført henne.

Med bedrøvelse i stemmen sa Jesus: "Kom, vi vil dra tilbake i morgen. Det er på tide å gå nå."

17 KRIG I HIMMELROMMET

Herrens Ånd var over meg, og igjen gikk vi inn i helvete. Jesus sa: "Jeg sier deg sannheten, mange mennesker er her på grunn av trolldom, okkulte ting, tilbedelse av andre guder, ulydighet, vantro, drukkenskap og urenhet på kjød og ånd. Kom, så skal jeg vise deg en hemmelighet og lære deg om skjulte ting. Jeg vil åpenbare for deg hvordan du skal be mot ondskapens krefter."

Vi gikk inn i en del av helvete som ligger tett ved hjertet. Jesus sa: "Vi vil snart gå inn i helvetes kjever, men jeg ønsker å gjøre kjent for alle at helvete har utvidet seg."

Vi stanset, og han sa: "Se og tro!" Jeg så og fikk se en åpen visjon. I denne visjonen var Jesus og jeg høyt over jorden og så ut i verdensrommet. Jeg så en åndelig sirkel høyt over jorden. Sirkelen var usynlig for det naturlige øye, men i ånden kunne jeg se den klart. Jeg visste at denne visjonen handlet om vår kamp mot maktene og myndighetene og ondskapens åndehær i himmelrommet.

Mens jeg fortsatte å se, oppdaget jeg at det var flere slike sirkler. Inne i den første sirkel var det mange skitne, onde ånder. Jeg så disse skitne åndene forvandle seg til hekser, og de begynte å fly omkring i himmelrommet og gjøre

store åndelige ødeleggelse. Så hørte jeg Jesus si: "I Mitt navn gir jeg Mine barn makt over disse onde kreftene. Lytt og lær hvordan dere skal be!"

Jeg så en underlig skapning stige opp fra en annen sirkel og begynte å dreie rundt og kaste forbannelser. Så så jeg en demon som hadde reist seg, og gjorde onde ting på jorden. Denne demonen hadde en trolldomsånd. Den dreide seg rundt og lo, og med en stav i hånden kastet den onde forbannelser på forskjellige mennesker. Jeg så andre onde ånder slå lag med denne trolldomsånden, og Satan ga ham enda mere kraft.

"Hør, det dere binder på jorden, vil jeg binde i himmelen," sa Jesus. "Satan må bindes, hvis de helliges bønner skal bli effektive i de siste dager."

Fra en annen sirkel så jeg en annen trollmann reise seg og begynte å gi ordre. Regn og ild falt ned på jorden da han talte. Han talte mange onde ting, og han forførte menneskene på jorden. Mens jeg fulgte med på det som skjedde, så jeg ennå to onde ånder slå lag med trolldomsånden høyt over jorden.

Disse ga sin kraft til heksene, som var samlet på en egen plass for å gjøre ondt. Mørkets arbeidere samlet seg rundt dem. Åndene kom og gikk som de selv ønsket.

"Følg nøye med," sa Jesus, "for Den Hellige Ånd er i ferd med å åpenbare en stor sannhet for deg."

I visjonen så jeg fryktelige ting skje på jorden. Det onde ble opphøyd og synden vokste. Ondskapens makter fikk menneskene til å stjele, lyve, bedra, skade hverandre, å tale ondt og underkaste seg kjødets lyster. All slags ondskap ble sluppet løs på jorden.

Jeg sa: "Jesus, dette er forferdelig å se på!"

Jesus svarte: "Mitt barn, i mitt navn må all ondskap fly! Ta på Guds fulle rustning så du blir i stand til å gjøre motstand på den onde dag, og bli stående etter å ha overvunnet alt!"

Mens de onde åndene spydde sin styggedom og baktalelser over jorden, så jeg at Guds folk begynte å be. De ba i Jesu navn og i tro. Mens de ba, kom Guds Ord imot de onde åndene, som begynte å tape terreng. Når de hellige fortsatte å be, mistet de onde maktene sitt grep. Onde forbannelser ble brutt. De som var blitt svekket av kreftene fra helvete ble styrket.

Mens de ba, som med én røst, entret himmelens engler krigsarenaen. Jeg så de hellige englene kjempet med de onde herskerne og myndighetene i himmelrommet, og Guds engler slo tilbake og ødela de onde maktene.

Jeg fulgte med og så at det var rekker på rekker med englehærer, med omkring 600 i hver rekke. Når folket trodde Gud, gikk englene framover. Gud ga ordre, og hans kraft var mektig. Han ga stor kraft til sitt folk og til englene til å kunne ødelegge Satans gjerninger. Gud deltok selv i kampen mot det onde i himmelrommet.

Når folket ba og trodde Gud, ble de onde maktene ødelagt. Men når det kom vantro, begynte de onde kreftene å vinne.

"Mitt folk må tro, og de må stå sammen med hverandre og med meg," sa Herren, "hvis alle ting skal kunne bli lagt under min Fars føtter!" Himmelen og jorden må stå sammen og være enige, hvis vi skal beseire våre fiender!

Mens Guds folks lovprisning begynte å stige opp fra jorden, ble de onde maktene drevet tilbake. Jeg så Guds hellige som ba av hele sitt hjerte imot djevelens ondskap. Når de gjorde det, ble onde forbannelser brutt, og de hellige fikk seier.

Det var slik det skjedde. Når Herrens engler bekjempet demonene og helvetes krefter, ble de hellig utfridd gjennom bønn. Når folket ble utfridd, lød lovprisningen til Gud med kraft, og lovsangen brakte ennå flere seire. Bare når resultatene av bønnene ikke ble synlige med en gang, avtok lovprisningen og det onde fikk igjen framgang i striden.

Jeg hørte en engel si med høy røst: "Å, Herre, troen hos ditt folk er så svak. De må ha tro på Deg, for at du skal kunne utfri dem fra Satans horder. Herre, vær nådig mot dem som skal arve frelse!"

Den Allmektiges stemme svarte tilbake: "Uten tro er det umulig å takkes Gud. Men Herren er trofast og han skal styrke dere!"

Igen så jeg i visjonen at Gud utøste sin Ånd over alt kjød, og folket trodde at Gud ville gjøre alt de ba om, fordi de var Hans og elsket Ham oppriktig. De hadde tro på Gud og Hans Ord, og Gud fridde dem ut. Og Guds Ord fikk makt i landet.

Herren sa: "Alle ting er mulige for dem som tror. Jeg våker over mitt Ord for å fullbyrde det. Gjør det dere er pålagt å gjøre, og dere skal vite at jeg vil gjøre min del. Hvis mitt folk vil stå for sannheten og stride den gode strid, vil underfulle ting skje som det skjedde på pinsefestens dag. Rop til meg og jeg vil høre. Jeg vil være deres Gud og dere skal være mitt folk. Jeg vil grunnfeste dere i rettferdighet, sannhet og oppriktighet."

I visjonen så jeg kristne bli født som små babyer. Jeg så engler som stod over dem for å beskytte dem fra skade. Jeg så hærskares Herre kjempe deres kamper og vant seier for dem. Så så jeg babyene vokse opp og høstet inn

grøden fra høstmarkene til herlighetens Herre. De gjorde Herrens arbeide med et glad hjerte - elsket Gud, stolte på Gud og tjente Gud. Jeg så englene og Guds Ord i forening ødelegge all ondskap på jordens overflate. Jeg så fred på jorden, da til sist alt ble lagt under Guds føtter.

18 ÅPNE VISJONER FRA HELVETE

Herren sa: "Dette er visjoner som gjelder framtiden, og de vil komme til å oppfylles. Men jeg skal komme tilbake for å forløse min brud, min menighet, og de vil ikke se det. Våk opp, mitt folk! La alarmen lyde til jordens ender, for jeg vil komme tilbake, som mitt Ord har talt."

Jeg så den brennende slangen som befant seg i den høyre arm i helvete.

Jesus sa: "Kom og se hva Ånden sier til verden."

Jeg så hornene til den brennende slangen da de gikk gjennom kroppene til menneskene på jorden. Mange ble fullstendig besatt av slangen. Mens jeg fulgte med, så jeg en kjempestort udyr stå opp på et stort område og forvandles til en mann. Jordens innbyggere løp fra ham, noen til ødemarken, noen til huler, noen inn i undergrunnsstasjoner og bomberom. De lette etter hvilket som helst skjulested for å gjemme seg for dyrets blikk. Det var ingen som priste Gud eller snakket om Jesus.

En stemme sa til meg: "Hvor er mitt folk?"

Jeg så nærmere etter og så folk gå omkring som døde. Det var en desperat bedrøvelse i luften, og ingen vendte seg hverken til høyre eller venstre. Jeg så at menneskene ble ført omkring av en eller annen usynlig kraft. Inn imellom snakket en stemme ut av luften og de adlød den. De snakket ikke til hverandre. Jeg la også merke til at tallet "666" var skrevet på alles panner og på deres hender. Jeg så soldater på hester som drev folket omkring som om de var krøtter.

Det amerikanske flagget, fillete og istykker-revet, lå henslengt på bakken. Det fantes ingen glede, ingen latter, ingen lykke. Jeg så død og ondskap overalt.

Folk gikk i rekker bak hverandre inn i et stort statlig kjøpesenter. De gikk som motløse soldater og var kledd helt likt som i en slags fengselsdrakt. Det var et gjerde rundt kjøpesenteret, og vakter var utplassert forskjellige steder. Hvor som helst jeg så, var det soldater i kampuniformer.

Jeg så disse zombi-lignende menneskene bli drevet inn i senteret, der de med nød og neppe kunne kjøpe de viktigste nødvendigheter. Etter hvert som hver enkelt ble ferdige med sine innkjøp, ble de plassert på en stor, grønn militær lastebil. Lastebilen ble så kjørt til et annet område under streng bevoktning.

Her, på en slags klinikk, ble disse menneskene undersøkt for smittsomme sykdommer eller forkrøplende handikap. Et mindre antall av dem ble lempet til side som ikke godkjente.

Snart ble de som ikke besto undersøkelsen brakt til et annet rom. I dette rommet var det en imponerende rad av brytere, knapper og måleinstrumenter langs hele veggen. En dør ble åpnet og flere teknikere kom inn. En av dem begynte å rope opp navnene på dem som var i rommet. Uten noen anstrengelse reiste de seg når navnene deres ble ropt opp og marsjerte inn i en stor boks. Da de var kommet inn i boksen, lukket en annen tekniker døren og trakk i en bryter på panelet på veggen.

Noen få minutter senere åpnet han døren, tok ned en kost og et feiebrett og feide det som var igjen av dem opp fra golvet. Ingenting, uten en liten haug med støv, var igjen av det som engang var et rom fullt av mennesker.

Jeg så de menneskene som hadde passert den medisinske undersøkelsen bli plassert på den samme lastebilen og kjørt til et tog. Ingen snakket eller vendte seg for å se på noen andre. I en annen bygning fikk hver person tildelt en jobb. Alle gikk til arbeidet uten den minste diskusjon. Jeg fulgte med mens de arbeidet hardt med sine tildelte oppgaver, og så, ved dagens slutt, ble de tatt med til en boligblokk med et høyt gjerde omkring. Alle kledde av seg og gikk til sengs. I morgen skulle de ut og jobbe hardt igjen.

Jeg hørte en høy røst som fylte natteluften.

Jeg så et enormt villdyr som satt på en stor trone.

Alle menneskene adlød dyret. Jeg så åndelige horn som vokste ut fra hans hode. De nådde til hvert sted på jorden. Dyret tiltok seg selv mange autoritære posisjoner og oppgaver, og fikk veldig makt.

Dyret trengte seg inn på mange steder og forførte mange mennesker. De rike og berømte ble forført, såvel som de fattige og umyndige som ble bedratt. Små og store ga sin hyllest til Dyret.

En stor maskin ble brakt inn på et kontor. Dyret satte sitt merke på den, og stemmen hans kom ut av den. Det var også en "storebror-maskin" som kunne se inn i hjem og forretninger. Bare et eksemplar av denne maskinen fantes, og den tilhørte Dyret. Den del av maskinen som var plassert i hjemmene til folk, var usynlig for øyet, men den var

istand til å rapportere til Dyret hver bevegelse som folk gjorde. Jeg så på da Dyret vendte sin trone og fikk ansikte vendt mot meg. På hans panne var tallet 666.

Mens jeg var opptatt av dette, så jeg en annen mann på et annet kontor som ble veldig vred på Dyret. Han krevde å få snakke med ham. Han brølte av full kraft. Dyret kom til syne og virket veldig høflig da han sa: "Kom, jeg kan hjelpe deg å håndtere alle dine problemer."

Dyret tok den sinte mannen inn i et stort rom og gjorde tegn til ham at han skulle legge seg ned på et bord. Værelset og bordet minte meg om en akuttmottakelse på et sykehus. Mannen fikk bedøvelse og ble kjørt under en kjempestor maskin. Dyret festet ledninger til mannens hode og satte i gang maskinen. Øverst på maskinen var ordene: "Denne sinns-utsletteren tilhører Dyret, 666."

Da mannen ble fjernet fra bordet, hadde øynene hans et tomt blikk, og bevegelsene hans minnet om en zombi på en film. Jeg så et stort, bart felt oppe på hodet hans, og jeg skjønnte at hans sinn var blitt medisinsk forandret, slik at han kunne bli kontrollert av Dyret.

Dyret sa: "Nå, min herre, føler du deg ikke bedre?"

Sa jeg ikke at jeg kunne ta meg av alle dine problemer. Jeg har gitt deg et nytt sinn. Du kommer ikke til å få noen bekymringer eller vanskeligheter mer."

Mannen snakket ikke.

"Du kommer til å adlyde alle mine befalinger," sa Dyret, mens han tok opp en liten ting og festet til mannens skjorte. Han snakket igjen til mannen, og han svarte, uten å bevege leppene. Han beveget seg som en levende død mann.

"Du vil arbeide og ikke bli sint eller frustrert, og du vil heller ikke skrike eller bli bedrøvet. Du vil arbeide for meg inntil du dør. Jeg har mange slike som deg som jeg kontrollerer. Noen lyver, noen dreper, noen stjeler, noen kriger, noen har barn, noen kjører maskiner, og noen gjør andre ting. Ja, jeg kontrollerer alt." En ond latter kom fra ham. Mannen fikk levert et papir, som han skulle underskrive. Han overlot gladelig alle sine eiendeler til Dyret.

I visjonen så jeg mannen forlate Dyrets kontor, gå inn i en bil og kjøre hjem. Da han møtte sin kone, prøvde hun å kysse ham, men han gjorde ingenting for å gjengjelde det. Han hadde ingen følelser for sin kone eller noen annen mere. Dyret hadde gjort ham ute av stand til å ha noen som helst følelser.

Kona ble veldig sint og skrek til sin mann, men til ingen nytte. Til sist sa hun: "OK, jeg skal ringe til Dyret. Han vet hva som må gjøres." Etter en rask telefon forlot hun huset og kjørte til den samme bygningen som hennes mann nettopp var kommet fra.

Dyret ønsket henne velkommen inn og sa: "Fortell meg om alle dine bekymringer. Jeg er sikkert på at jeg kan hjelpe deg."

En meget pen mann tok henne i armen og førte henne bort til det samme bordet mannen hennes hadde vært på tidligere. Etter den samme operasjonen, ble hun også en av-personalisert slave av Dyret.

Jeg hørte Dyret spørre henne: "Hvordan føler du deg?" Hun svarte ikke før han hadde festet en liten ting til hennes bluse. Da bekreftet hun at han var herre og mester og begynte å tilbe ham.

"Du skal være en avls-mor," sa han. "Du vil få perfekte babyer, og de skal tilbe og tjene meg."

Kvinnen svarte: "Ja, mester, jeg vil adlyde."

Jeg så kvinnen igjen. Denne gangen var hun i en annen bygning. Det var mange gravide kvinner der. Kvinnene lå som livløse på sengene og nynet monotone lovprisninger til Dyret. Alle hadde 666 på sine panner.

Da babyene deres ble født, ble de tatt med til en annen bygning der sinns-forandrede barnepleiersker hadde som oppgave å oppdra dem. Pleierskene hadde også 666 på sine panner.

Dyret vokste i makt inntil hans rike strakte seg over hele jorden. Babyene vokste også, og på et bestemt tidspunkt ble de også lagt under den sinns-ødeleggende maskinen. De tilba Dyret og hans bilde. Men maskinen hadde ingen makt over Guds barn.

Jeg hørte Herrens røst si: "Disse som tilber Dyret og hans bilde skal forgå. Mange skal bli forført og falle, men jeg vil frelse mine barn fra Dyret. Disse ting vil skje i endens tid. Ta ikke Dyrets merke. Omvend dere nå før det er for sent!"

"Dyret vil kalle seg selv en fredens mann. Og han vil bringe fred til mange nasjoner på et meget kaotisk tidspunkt. Han vil bli i stand til å skaffe verden mange billige varer, og vil sikre at alle får nok lønn. Han vil inngå allianser med mange nasjoner, og verdens store menn vil følge ham inn i en falsk trygghet."

"Før denne tid kommer vil jeg reise opp en hær av troende, som skal stå for sannheten og rettferdigheten. Den veldige hæren som Joel talte om, vil høre min røst fra solens oppgang til dens nedgang."

"I nattetimene vil de også høre min røst, og de vil svare meg. De vil arbeide for meg, og de vil løpe som mektige

stridsmenn. De skal gjøre store gjerninger for meg, for jeg vil være med dem."

Alle disse tingene ble åpenbart for meg av Herren Jesus Kristus i en åpen visjon. De er ordene fra hans munn, og de angår endetiden.

Jesus og jeg dro hjem igjen, og jeg undret meg over alle de tingene han hadde vist meg. Jeg falt i søvn mens jeg ba for alle menneskers frelse.

19 HELVETES KJEVER

Den neste natten gikk Jesus og jeg inn i helvetes kjever.

Jesus sa: "Vi er nesten gjennom helvetet, mitt barn.

Jeg vil nå vise deg hele helvetet. Men det jeg har vist deg, vil jeg at du skal fortelle verden. Fortell dem at helvete er virkelig. Si dem at denne rapporten er sann."

Mens vi gikk, stanset vi på en bakke der vi så utover en liten dal. Så langt jeg kunne se var det mengder av menneskesjeler som stod oppstilt inntil sidene av denne bakken. Jeg kunne høre deres rop. Høye lyder fylte stedet.

Jesus sa: "Mitt barn, dette er helvetes kjever. Hver gang helvetes munn åpnes, vil du høre dette sterke bråket."

Sjelene forsøkte å komme ut, men kunne ikke, fordi de satt fast i sidene av helvete. Mens Jesus snakket, så jeg mange mørke skikkelser falle ned forbi oss og lande med et dump i bunnen av bakken. Demoner med veldige lenker dro sjelene bort. Jesus sa: "Disse er sjeler som nettopp er døde på jorden og ankommer helvete. Denne aktiviteten pågår dag og natt."

Plutselig fylte en stor stillhet stedet. Jesus sa: "Jeg elsker deg, mitt barn, og jeg vil at du skal fortelle folket på jorden om helvete.

Jeg kikket langt ned inn i helvetes kjever gjennom en slags portåpning i sidene av kjeven. Smerteskrig og tortur steg opp derfra. - Når vil dette ta slutt, undret jeg. Jeg ville være så glad for å få hvile fra alt sammen.

Så plutselig kjente jeg meg veldig forlatt. Jeg kan ikke si hvordan jeg visste det, men jeg kjente av hele mitt hjerte at Jesus var borte. Jeg kjente meg veldig bedrøvet. Jeg snudde meg mot der han hadde vært. Og riktig nok, der var ingen Jesus! "Å nei!" ropte jeg, "ikke igjen! Å Jesus, hvor er du?"

Det du vil lese nå vil skremme deg. Jeg ber at det må skremme deg så mye, at du blir en troende. Jeg ber om at du vil omvende deg fra dine synder, så du ikke vil komme til dette fryktelige stedet. Jeg ber deg om å tro meg, for jeg ønsker ikke at dette skal hende med noen. Jeg elsker deg og håper at du vil våkne før det er for sent.

Dersom du er en kristen og leser dette, bli sikker på at du er frelst. Vær rede til å møte Herren til enhver tid, for noen ganger vil det ikke bli tid til å omvende seg. Hold ditt lys brennende og din lampe full av olje. Vær rede, for du vet ikke når Han vil komme tilbake. Hvis du ikke er født på ny, les Joh. 3:16-19, og påkall Herren. Han vil frelse deg fra dette pinens sted.

Mens jeg ropte ut etter Jesus, begynte jeg å løpe nedover bakken og søke etter ham. Jeg ble stanset av en svær demon med en lenke. Han lo og sa: "Du har ingen steder å løpe, kvinne. Jesus er ikke her for å frelse deg. Du er i helvete for evig."

"Å nei," ropte jeg, "la meg gå!" Jeg kjempet mot ham av all makt, men snart var jeg bundet av en lenke og kastet i bakken. Mens jeg lå der, begynte en merkelig klissete hinne å dekke kroppen min med en stank så grusom at jeg ble helt syk. Jeg visste ikke hva som holdt på å skje.

Så kjente jeg at kjøtt og skinn begynte å falle fra mine ben! Jeg skrek og skrek i fryktelig skrekk. "Å Jesus," ropte jeg, "hvor er du?"

Jeg så på meg selv og oppdaget at hull begynte å komme tilsyne i det som ennå var igjen av mitt kjøtt. Jeg begynte å få en skitten-grå farge, og grått kjøtt falt av meg. Det var hull i sidene, føttene, hendene og armene mine. Jeg ropte ut: "Å nei! Jeg er i helvete for evig! Å nei!"

Jeg begynte å kjenne ormene inne i meg og oppdaget at det krydde av dem i mine ben. Selv når jeg ikke kunne se dem, kjente jeg at de var der. Jeg prøvde å trekke dem ut av meg, men flere kom bare og fylte opp. Jeg kunne faktisk kjenne forråtnelsen i kroppen min.

Ja, jeg visste alt og kunne huske nøyaktig det som hadde skjedd på jorden. Jeg kunne føle, se, lukte, høre og smake helvetes grusomhet! Jeg kunne se inne i meg selv. Jeg var bare en skitten skjelett-skikkelse, likevel kunne jeg føle alt det som skjedde med meg. Jeg så andre som var lik meg selv. Der var sjeler så langt som øyet kunne se.

Jeg skrek ut i stor pine: "Å Jesus! Vær så snill og hjelp meg, Jesus!" Jeg ønsket å dø, men kunne ikke. Jeg følte ilden begynte å brenne i mine ben igjen. Jeg skrek: "Hvor er du, Jesus?" Jeg rullet rundt på bakken og skrek sammen med alle de andre. Vi lå i helvetes kjever, lik bortkastet søppel. Uutholdelig smerte grep våre sjeler.

Jeg fortsatte å skrike igjen og igjen: "Hvor er du, Jesus? Hvor er du, Jesus?"

Jeg undret på om dette bare var en drøm. Ville jeg våkne opp? Var jeg virkelig i helvete? Hadde jeg begått en eller annen synd mot Gud og mistet min frelse? Hva var skjedd? Hadde jeg syndet mot Den Hellige Ånd? Jeg husket all bibelundervisning jeg hadde hørt. Jeg visste at min familie var et eller annet sted over meg. I skrekk forsto jeg at jeg var i helvete like mye som alle de andre sjelene jeg hadde sett og snakket med.

Det kjentes så merkelig å være i stand til å se rett gjennom seg selv. Ormene hadde begynt å kravle på meg igjen. Jeg kunne kjenne at de krøp omkring. Jeg skrek i frykt og pine.

Akkurat da sa en demon: "Din Jesus sviktet deg, ikke sant? Vel, nå er du Satans eiendom!" Ond latter kom fra ham da han samlet meg opp og plasserte meg ovenpå ett eller annet.

Jeg fant snart ut at jeg befant meg på ryggen av et slags levende-dødt dyr. Dyret var, som meg selv, skittengrøtt, full av urenheter og råtnende, dødt kjøtt. En forferdelig stank fylte det skitne luften. Dyret tok meg med høyt opp på en avsats. Jeg tenkte: "Å Herre, hvor er du?"

Vi passerte mange sjeler som ropte etter frelse. Jeg hørte den kraftige lyden av helvetes kjeper som åpnet seg og flere sjeler falt ned forbi meg. Mine hender var bundet bakpå ryggen min.

Smerten var ikke konstant - den kom plutselig og gikk bort plutselig. Jeg skrek hver gang smertene kom, og ventet med gru hver gang de ble borte.

Jeg tenkte: "Hvordan skal jeg komme ut? Hva venter foran meg? Er dette slutten? Hva har jeg gjort for å fortjene dette?" "Å Herre, hvor er du?" ropte jeg i smerte.

Jeg gråt, men det kom ingen tårer - bare tørre hulk ristet kroppen min. Dyret stanset foran noe. Jeg så opp og fikk øye på et vakkert rom fullt av overstrømmende rikdommer og skinnende juveler. Midt i dette rommet var det en vakker kvinne, kledd som en dronning. I min desperate stilling undret jeg meg over hva dette var.

Jeg sa: "Kvinne, vær så snille og hjelp meg." Hun kom bort til meg og spyttet meg i ansiktet. Hun forbannet meg og sa stygge ting til meg. "Å Herre, hva blir det neste?" gråt jeg. En ond latter kom fra henne.

Rett foran øynene mine forandret kvinnen seg til en mann, en katt, en hest, en slange, en rotte og en ung mann.

Hva som helst hun valgte å bli, det ble hun. Hun hadde en stor, ond makt. Over rommet hennes stod det skrevet: "Satans Dronning."

Dyret gikk videre så lenge et det virket som timer, og så stanset det. Med et rykk ble jeg kastet av dyret og ned på bakken. Jeg så opp og fikk se en hær av menn som red mot meg på hesteryggen. Jeg ble tvunget til siden mens de passerte. De var også skjeletter med dødens skitten-grå farge.

Etter at de hadde gått forbi ble jeg plukket opp og satt i en celle. Da noen lukket døren, så jeg meg omkring i cellen med forferdelse og gråt. Jeg ba, men uten håp. Jeg ropte og omvendte meg tusen ganger fra mine synder. Ja, jeg tenkte på mange ting jeg kunne ha gjort for å lede andre til Kristus og for å hjelpe noen som trengte meg. Jeg angret på ting jeg hadde gjort og på ting jeg hadde latt ugjort.

"Å Herre, frels meg," ropte jeg. Igjen og igjen ropte jeg til Gud om å hjelpe meg. Jeg kunne ikke se Ham eller føle Ham. Jeg var i helvete akkurat som alle de andre jeg hadde sett. Jeg falt om på golvet i smerte og gråt. Jeg kjente meg evig fortapt.

Timer gikk, og rett som det var kom den kraftige lyden igjen, og andre sjeler falt inn i helvete. Jeg fortsatte å rope ut: "Jesus, hvor er du?" Intet svar kom. Ormene begynte igjen å kravle inne i min åndelige skjelett-skikkelse. Jeg kunne kjenne dem overalt inne i meg.

Døden var overalt. Jeg hadde intet kjøtt, ingen organer, intet blod, ingen kropp og intet håp. Jeg fortsatte å dra slanger ut av skjelett-skikkelsen min. Jeg kjente alt som foregikk, og jeg ønsket å dø, men kunne ikke. Min sjel ville være levende i all evighet.

Jeg begynte å synge om livet og kraften i Jesu blod, som kan frelse fra synd. Da jeg gjorde det, kom det svære demoner med spyd og skrek: "Hold opp med det!" De stakk meg med spydene, og jeg kjente brennende smerte av ild da spydspissene gikk gjennom meg. Igjen og igjen stakk de meg.

De sa: "Satan er gud her. Vi hater Jesus og alt Han står for!"

Når jeg ikke ville slutte å synge, tok de meg ut av cellen og trakk meg med til en stor åpning. "Hvis du ikke vil være stille, vil dine plager bli enda større," sa de.

Jeg holdt opp med å synge og langt om lenge satte de meg tilbake i cellen. Jeg husket et bibelvers om falne engler som ble holdt i lenker inntil den endelige dom. Jeg undret på om dette var min dom. "Herre, frels menneskene på jorden," ropte jeg. "Vekk dem opp før det er for sent!" Mange skriftsteder kom i mine tanker, men jeg fryktet for demonene og uttalte dem ikke.

Stønn og skrik fylte den skitne luften. En rotte kravlet nær ved meg. Jeg sparket den bort. Jeg tenkte på min mann

og mine barn. "Å Gud, la dem ikke komme hit," gråt jeg, for jeg visste i sannhet at jeg var i helvete. Gud kunne ikke høre meg. Den Allmektiges ører er lukket for skrikene fra helvete, tenkte jeg. Om bare noen ville høre!

En stor rotte løp oppover leggen min og bet meg. Jeg hylte og dro den vekk. Det var et kraftig stikk av smerte. En ild kom fra intet og begynte sakte å brenne i retning av meg. Sekunder, minutter og timer gikk. Jeg var en synder, gått til helvete. "Å død, vær så snill og kom!" gråt jeg. Mine skrik virket som om de fylte hele helvetes kjever. Andre blandet sine skrik med mine - for evig fortapt - ingen utvei! Jeg ønsket å dø, men kunne ikke. Jeg falt til golvet som en dyngge, mens jeg kjente alle disse smertene. Jeg hørte kjevene åpne seg igjen og flere sjeler kom inn. Ilden brente meg nå, og en ny smerte kom. Jeg visste om alt som skjedde. Jeg hadde en skarp, klar tanke. Jeg forsto alle disse tingene og visste, at når sjeler dør på jorden og ikke er frelst fra sine synder, så kommer de hit.

"Å min Gud, frels meg," ropte jeg. "Vær så snill og frels oss alle!"

Jeg husket hele livet mitt og alle som hadde fortalt meg om Jesus. Jeg husket at jeg hadde bedt for syke og hvordan Jesus hadde helbredet dem. Jeg husket hans ord med kjærlighet og trøst og hans trofasthet.

Om jeg bare var, eller hadde vært mer lik Jesus, så ville jeg ikke ha vært her, tenkte jeg. Jeg tenkte på alt det gode som Gud hadde gitt meg - hvordan han ga meg selve luften jeg pustet inn, mat, barn, et hjem og gode ting å glede meg over. Men hvis han er en god Gud, hvorfor er jeg da her? Jeg hadde ikke styrke til å reise meg, men min sjel fortsatte å rope: "Slipp meg ut herfra!"

Jeg visste at livet gikk videre over meg, og et eller annet sted levde mine venner og min familie sine normale liv. Jeg visste det var latter, kjærlighet og vennlighet et sted der oppe. Men til og med det begynte å bli dunkelt i min grusomme smerte.

Halvmørke og en matt, skitten tåke fylte deler av helvete. Det var et svakt, gult lys overalt, og en lukt av råtnende kjøtt og ødeleggelse var nesten umulig å utholde. Minutter virket som timer, og timene strakk seg til en evighet. Å, når skulle dette ta slutt?

Jeg fikk ingen søvn, ingen hvile, ingen mat eller vann. Jeg kjente en veldig sult og var tørstere enn jeg kunne huske å ha vært noen gang i mitt liv. Jeg var så trett og søvnløs - men smerten bare fortsatte og fortsatte. Hver gang kjevene åpnet seg, dumpet de en ny last av fortapte mennesker ned i helvete, og jeg undret på om det var noen jeg kjente blant dem. Ville de komme hit med min mann?

Timer hadde gått siden jeg kom inn i helvetes kjever. Men så merket jeg et lys som begynte å fylle rommet. Straks stanset ilden, rottene løp vekk og smerten forlot kroppen min. Jeg så etter en vei ut, men det var ingen.

Jeg lurte på hva det var som foregikk. Jeg så ut gjennom ventilene i helvete og visste at dette var noe forferdelig. Så begynte helvete å skjelve og den brennende ilden kom tilbake. Igjen kom slangene, rottene og ormene.

Uutholdelig pine fylte min sjel da torturen tok til igjen.

"Å Gud, la meg dø," ropte jeg, mens jeg begynte å slå på jordgolvet i cellen min med de benete hendene mine. Jeg skrek og ropte, men ingen hørte det eller brydde seg. Helt plutselig ble jeg løftet ut av cellen av en usynlig kraft. Når jeg gjenvant bevisstheten, sto Herren og jeg ved siden av huset mitt. Jeg ropte ut: "Hvorfor Herre, hvorfor?" og falt i desperasjon ned foran hans føtter.

Jesus sa: "Fred, vær stille!" Straks falt jeg til ro.

Han løftet meg forsiktig, og jeg falt i søvn i hans armer.

Da jeg våknet den neste dagen var jeg veldig syk. I mange dager gjenopplevde jeg helvetes skrekk og tortur. Om natten kunne jeg våkne opp skrikende og si at det krøp ormer inne i meg. Jeg var så redd for helvete.

20 HIMMELEN

Jeg var syk i flere dager etter at jeg var blitt igjen i helvetes kjever. Jeg måtte ha lyset på når jeg sov. Jeg trengte å ha bibelen med meg til alle tider, og jeg leste i den konstant. Sjelen min var i alvorlig sjokk. Jeg visste nå hva de fortapte måtte gjennomgå når de gikk til helvete.

Jesus sa: "Fred, vær stille," og fred oversvømmet sjelen min. Men få minutter senere våknet jeg hylende, hysterisk av frykt.

I løpet av denne tiden visste jeg at jeg aldri var alene - Jesus var alltid der. Men selv med denne kunnskapen var det tider da jeg ikke kjente hans nærvær, og jeg var så redd for å gå tilbake til helvete at jeg noen ganger var redd når Jesus var nær meg.

Jeg prøvde å fortelle andre om mine erfaringer med helvete, men de ville ikke høre på meg. Jeg ba dem: "Vær så

snill å omvende deg før det er for sent." Det var vanskelig for alle å tro på det jeg fortalte dem om de plagene jeg hadde vært igjennom og hvordan Jesus hadde bedt meg skrive om helvete.

Herren forsikret meg om at han var Herren som helbredet meg. Selv om jeg ikke trodde ville jeg bli helbredet, så jeg ble det.

Så hendte det igjen. Igjen var jeg i Ånden sammen med Herren Jesus, og vi svevde høyt opp i luften.

Jesus sa: "Jeg vil vise deg Guds kjærlighet og godhet og deler av himmelen. Jeg vil at du skal se Herrens underfulle verk, som er så praktfullt å skue.

Foran oss så jeg to gigantiske planeter, skjønne og herlige i all sin prakt. Gud selv var lyset der.

En engel møtte oss og sa til meg: "Se din Guds godhet og vennlighet. Hans nåde varer til evig tid." Engelen utstrålte slik kjærlighet og mildhet at jeg holdt på å bryte sammen i gråt da han talte igjen: "Se Guds kraft og majestet! La meg vise deg stedet han har gjort istand til sine barn."

Plutselig ruvet det en stor planet foran oss, en planet så stor som jorden. Så hørte jeg Faderens stemme si:

"Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd er én. Faderen og Sønnen er én, og Faderen og Den Hellige Ånd er én. Jeg sendte min sønn til å dø på korset så ingen skulle behøve å gå fortapt."

"Men," sa han med et smil, "jeg skulle vise deg stedet jeg har gjort istand til mine barn. Jeg elsker mine barn veldig høyt. Jeg sørger når en mor mister sitt barn - selv når det bare er et foster. Mitt barn ble forlatt lenge før tiden. Du skjønner, jeg ser alle ting, og jeg har omsorg.

Fra den stund det er liv i livmoren, vet jeg det. Jeg vet om de babyene som blir drept mens de ennå er i morens legeme. De aborterte liv er de utstøtte og de uønskede. Jeg vet om de dødfødte og de barna som blir født med handicap. Helt fra befruktningen finner sted er det en sjel.

Mine engler går ned og bringer barna til meg når de dør. Jeg har et sted hvor de kan vokse, lære og være elsket. Jeg gir dem hele legemer og gjenoppretter de kroppsdelene som de mangler. Jeg gir dem herlighetslegemer.

Planeten hadde en atmosfære som gjorde at hvor man enn var, følte man seg elsket, en fullkommen følelse av velvære. Alt var fullkomment. Her og der, midt iblant det frodige grønne gresset og dammene med krystallklart vann, var lekeplassene med marmorseter og skikkelige polerte trebenker til å sitte på.

Og der var barn. Overalt hvor jeg så, var det barn som holdt på med alle slags aktiviteter. Hvert barn hadde flekkfrie hvite kjortler og sandaler. De hvite kjortlene var så hvite at de glinset i det praktfulle lyset på planeten. En overflod av farger overalt fremhevet barnas hvite kjortler. Englene var vakter ved portene, og barnas navn var skrevet i en bok.

Jeg så barn som ble undervist i Guds ord og lærte musikk fra en gyllen bok. Jeg ble overrasket over å se dyr av alle slag komme opp til barna og sette seg ved siden av dem mens de var i lære hos englene. Der var ingen tårer eller sorg. Alt var enestående vakkert, og fryd og glede var over alt.

Englene viste meg en annen planet som glødet som et enormt lys foran meg. Lyset skinte som gløden fra tusen stjerner, og alt på planeten var vidunderlig og levende.

På avstand så jeg to fjell laget av gull. Da jeg kom nærmere, så jeg at det var to gygne porter innsatt med diamanter og andre dyrebare edelstener. Jeg visste at dette var den nye planeten og at Staden som lå i glans foran meg var Det Nye Jerusalem - "Guds Stad kom ned til jorden."

Og der var barn. Overalt hvor jeg så, var det barn som holdt på med alle slags aktiviteter. Hvert barn hadde flekkfrie hvite kjortler og sandaler. De hvite kjortlene var så hvite at de glinset i det praktfulle lyset på planeten. En overflod av farger overalt framhevet barnas hvite kjortler. Englene var vakter ved portene, og barnas navn var skrevet i en bok.

Jeg så barn som ble undervist i Guds ord og lærte musikk fra en gyllen bok. Jeg ble overrasket over å se dyr av alle slag komme opp til barna og sette seg ved siden av dem mens de var i lære hos englene. Der var ingen tårer eller sorg. Alt var enestående vakkert, og fryd og glede var overalt.

Englene viste meg en annen planet som glødet som et enormt lys foran meg. Lyset skinte som gløden fra tusen stjerner, og alt på planeten var vidunderlig og levende.

På avstand så jeg to fjell laget av gull. Da jeg kom nærmere, så jeg at det var to gygne porter innsatt med diamanter og andre dyrebare edelstener. Jeg visste at dette var den nye planeten og at Staden som lå i glans foran meg var Det Nye Jerusalem - "Guds stad kom ned til jorden."

Så kom jeg tilbake til den gamle jorden - jorden, før den endelige ilden som skal lutre og rense den for Guds herlige formål. Her var også Det Nye Jerusalem tusenårsrikets hovedstad. Og jeg så mennesker komme ut av grotter og fjell og gikk mot denne byen.

Her var Jesus konge, og alle verdens nasjoner brakte ham gaver og ga sin hyllest til ham.

Jesus ga meg tydingen på visjonen. Han sa: "Snart vil jeg komme tilbake og først ta med meg de rettferdige døde. Etterpå vil de som er i live og igjen, bli tatt opp for å være med meg i luften. Etter det vil Antikrist regjere verden en bestemt tid, og det vil bli trengsler som det aldri før har vært, og som heller ikke skal komme igjen. Jeg vil komme igjen med mine hellige, og Satan vil bli kastet i den bunnløse avgrunn, hvor han må bli i tusen år. I den tiden vil jeg regjere over jorden fra Jerusalem. Når tusen år har gått, vil Satan bli satt fri en periode, og jeg vil overvinne ham med glansen av mitt komme. Den gamle jorden vil forsvinne. Se, det skal komme en ny jord, og Det Nye Jerusalem skal komme ned på den - og jeg skal regjere i evigheters evighet.

21 FALSK RELIGION

"Om verdens folk ville høre på meg," sa Herren, "og omvende seg fra sin synd, da ville jeg holde tilbake Antikrists arbeide og Dyret til det kommer en tid med forfriskning. Omvendte ikke Ninives folk seg da de hørte Jonas' ord? Jeg er den samme i går, idag og til evig tid. Angre, og jeg vil sende tider med velsignelser."

Så hørte jeg Jesus si: "Mitt folk skulle elske hverandre og hjelpe hverandre. De må hate synd og elske syndere. Ved denne kjærligheten skal alle mennesker se at dere er mine disipler."

Mens Jesus talte, åpnet jorden seg, og vi var tilbake i helvete. Jeg så en fjellside som var full av tredunker, og rundt om var det grå skitt. Jeg så også smågroper i fjellets vegg, og de grå formene av mennesker som gikk og snakket sammen.

Jeg fulgte Jesus på en krunglete sti opp til siden av dette grå fjellet. Da jeg kom nærmere, så jeg at menneskene var hele, men døde. De bestod av grått, dødt kjøtt, og de var bundet sammen med et trelldomsbånd, en slags ledning laget av grått materiale som kveilet seg rundt og rundt og omkring alle på fjellet.

Selv om det ikke var noen ild å se, visste jeg at dette var en del av helvete, for dødt kjøtt falt av benene deres, men grodde veldig fort til igjen. Døden var overalt, men det så ut til at de ikke merket det. De var dypt involvert i samtaler.

Jesus sa: "La oss lytte til hva de sier." En mann sa til en annen: "Hørte du om denne mannen Jesus som kom for å ta bort synd?" En annen svarte: "Jeg kjenner Jesus. Han rensset bort mine synder. Jeg vet faktisk ikke hvorfor jeg er her."

"Ikke jeg heller," sa den første mannen.

En annen sa: "Jeg prøvde å vitne for naboen min om Jesus, men han ville ikke høre engang. Da hans kone døde, kom han til meg for å låne penger til begravelsen, men jeg husket at Jesus hadde sagt at vi skulle være vise som slanger og enfoldige som duer. Så jeg nektet. Vi må være gode forvaltere av våre penger, vet du."

Den første som hadde talt, sa igjen: "Ja, broder, en gutt i vår kirke trengte klær og sko, men hans far drakk, så jeg nektet å kjøpe noe til sønnen hans - vi lærte ham virkelig en lekse."

"Vel," sa en annen mann, mens han holdt trelldomsbåndet i hånden og snurret det nervøst rundt seg selv, "Vi må alltid lære folk å leve som Jesus. Den mannen hadde ingen rett til å drikke. La ham lide.

Jesus sa: "Å, tåpelige mennesker og trege av hjertet. Våkn opp til sannheten, og elsk hverandre med inderlig kjærlighet. Hjelp de hjelpeløse. Gi til de som trenger det uten å vente noe tilbake.

Om du ville omvende deg, du jord, da ville jeg velsigne deg og ikke forbanne deg. Våkn opp fra din søvn og kom til meg. Ydmyk deg selv og bøy ditt hjerte for meg, og jeg vil komme å bo hos deg. Du vil være mitt folk, og jeg vil være din Gud.

22 DYRETS MERKE

Herren sa: "Min Ånd vil ikke alltid anstrenge seg med menneskene. Kom å se Dyret.

I de siste dager vil et ondt dyr reise seg på jorden og forføre mange mennesker fra alle nasjoner. Han vil forlange at alle tar i mot hans merke, nummeret 666, på hånden eller i pannen. Alle som tar imot merket vil tilhøre Dyret og vil bli kastet sammen med ham i ildsjøen som brenner med ild og svovel.

Verden vil bifalle og applaudere Dyret når det reiser seg, for han skal bringe fred og framgang som aldri før. Når han har fått herredømme over hele verden, vil ikke de som ikke har merket i pannen eller på hånden, være istand til å kjøpe mat, klær, biler, hus eller noe annet som kan kjøpes. De vil heller ikke kunne selge noe av det de eier uten merket.

Herren Gud erklærer uttrykkelig at de som tar Dyrets merke bekrefter sin overgivelse til dyret og vil for alltid være

avskåret fra samfund med Herren Gud. De vil ha sin plass sammen med de vantro og syndere. Merket stadfester enkelt og greit at de som har det har avvist Gud og vendt seg til Dyret for å få alt det de trenger til.

Dyret og hans tilhengere vil forfølge de som nekter å ta merket, og de vil drepe mange av dem. Alt av pressmetoder vil bli brukt for å få de som tror på den sanne Gud til å ta merket. Barn og spedbarn vil bli drept for øynene på foreldrene som nekter å ta merket. Det vil bli en tid med stor sorg.

De som har merket vil bli tvunget til å overgi alle sine eiendeler til Dyret, mot at han lover å møte alle deres behov som følger ham.

Noen av dere vil bli utmattet og overgi dere til Dyret og ta merket i pannen eller på hånden. Dere vil si: "Gud vil tilgi, Gud vil forstå." Men jeg vil ikke angre på eller omvende meg fra mitt ord. Jeg har advart dere gjentatte ganger gjennom mine profeters munn og mine tjenere. Omvend dere nå mens det ennå er dag, for natten kommer da dommen vil bli satt for alltid.

Sant nok vil det være en tid med framgang og fred da Dyret vil vinne popularitet og aktelse. Han vil gjøre verdens problemer til ingenting. Men freden vil ende med et forferdelig blodbad, og framgangen i stor fattigdom over hele landet.

Frykt ikke for hva et menneske kan gjøre deg, men frykt for han som kan kaste både deg og din sjel i helvete. For selv om det er veldige forfølgelser, og selv om trengslene blir mangedoblet, vil jeg fri deg ut av dem alle.

Men før den onde dagen vil jeg reise opp en mektig hær som skal tilbe meg i ånd og sannhet. Herrens armé vil gjøre store gjerninger og vidunderlige ting for meg. Derfor kom sammen og tilbe meg i ånd og sannhet. Bring inn rettferdighetens frukter og gi meg det som rettmessig er mitt, og jeg vil redde deg fra den onde time. Omvend deg nå og bli frelst fra de grusomme ting som skal komme over de opprørske og de ufrelste.

Syndens lønn er døden, men Guds gave er evig liv. Kall på meg mens du kan, og jeg vil ta i mot deg og tilgi deg. Jeg elsker deg og ønsker ikke at du skal gå fortapt.

Tro på denne rapporten og lev. Velg du i dag hvem du vil tjene."

23 KRISTI GJENKOMST

Jeg så Herrens gjenkomst. Jeg hørte hans rop som lyden av en trompet og stemmen til en erkeengel. Hele verden rystet, og ut av gravene kom de døde i Herren for å møte sin herre i luften. Det virket som jeg hørte trompetene i timevis, og jorden og havet ga opp sine døde. Herren Jesus stod over skyene kledd i ild og så på dette herlige synet. Igjen hørte jeg lyden av trompeter, og mens jeg så på, steg de opp som var i live og tilbake for å møte dem. Jeg så de forløste da millioner av lyspunkt samlet seg på et samlingssted i luften. Der ga englene dem de hviteste hvite kjortler, og der var stor jubel.

Det var englenes arbeid å holde orden, og det virket som de var overalt og ga de oppståtte spesiell oppmerksomhet. Et nytt legeme ble gitt til de forløste, og de ble forvandlet mens de passerte gjennom luften. Stor jubel og glede fylte himlene, og englene sang: "Ære til Kongenes Konge!"

Høyt oppe i himlene. så jeg et enormt legeme, det var Kristi legeme. Legemet lå på ryggen på en seng, og blod dryppet ned på jorden. Jeg visste at dette var vår Herres slakede legeme. Så vokste legemet seg større og større inntil det fylte himlene, og ut og inn av det gikk millioner av forløste.

Jeg så på i forbauselse da millioner klatret opp til legemet og fylte det, fra føttene og oppover bena, armene, magen, hjertet og hodet. Og da det var fullt, så jeg at det var fylt med menn og kvinner fra alle verdens nasjoner, folk og tungemål, og med en mektig stemme priste de Herren.

Millioner ble satt foran en trone, og jeg så engler bringe bøker, hvorfra det ble lest dommer. Der var nådestolen, og belønninger ble gitt til mange.

Mens jeg så på dette, ble jorden dekket av mørke, og demoniske krefter var overalt. Utallige onde ånder var blitt løst fra sine fengsler og spredd utover jorden. Jeg hørte Herren si: "Ve, verdens befolkning, for Satan har kommet for å bo blant dere."

Jeg så et ondt dyr, og han tømte ut sin ondskap over hele jorden. Helvete rystet av vrede, og fra den bunnløse avgrunnen kom det opp svermende horder av onde skapninger som formørket jorden med sitt enorme antall. Menn og kvinner løp skrikende inn i fjellene og i grottene. Det var kriger, fattigdom og død på jorden.

Til sist så jeg hester og ildvogner i himlene. Jorden skalv og solen ble rød som blod. En engel sa: "Hør, o jord, Kongen kommer!"

Og der i luften kom Kongenes Konge og Herrenes Herre, og sammen med ham var århundrenes hellige, kledd i det hviteste hvite. Jeg husket at hvert øye skulle se ham og hvert kne skulle bøye seg for ham.

Da tok englene sine sigder og høstet det modne korn, hvilket er verdens ende.

Jesus sa: "Omvend deg og bli frelst, for Guds kongerike står for døren. Min vilje og mitt ord skal bli fullført. Rydd vei for Herren!"

Jeg tenkte: "Vi må elske hverandre. Vi må være faste i sannheten og korrigere våre barn i lys av Kristi snare gjenkomst. For sannelig - Kongen kommer!"

24 GUDS ENDELIGE DOM

"Pålegg de som er i verden at de ikke må være stolte, hovmodige, eller tørste etter de urene rikdommer, men sette sin lit til den levende Gud som gir oss rikelig alle ting å nyte. Vandre i Ånden, så skal du ikke fullføre kjødets lyst. La dere ikke bedra, Gud lar seg ikke spotte. For hva et menneske sår, vil det høste. Så i kjødet, og du vil høste fordervelse og død. Så i Ånden, og du vil høste evig liv. Kjødets frukter er hor, utroskap, urenhet, avgudsdyrkelse, trolldom, sinne, misunnelse, drukkenskap, festing og slike ting. De som gjør slikt, vil ikke arve Guds rike.

Åndens frukter er disse: kjærlighet, glede, fred, tålmodighet, godhet, mildhet, trofasthet, ydmykhet og selvkontroll. De som tilhører Kristus har korsfestet kjødet og dets lyster.

Når Guds ord er fullført, kommer enden. Ingen kjenner dagen eller timen når Guds sønn kommer tilbake til jorden. Ikke engang Sønnen. Det er det bare Faderen som vet. Ordet blir raskt fullført. Kom som et lite barn og la meg rense deg for kjødets verk. Si til meg: "Herre Jesus, kom inn i mitt hjerte og tilgi meg min synd. Jeg vet jeg er en synder, og jeg omvender meg fra min synd. Rens meg i ditt blod og gjør meg ren. Jeg har syndet mot himmelen og mot deg, og jeg er ikke verdig til å kalles din sønn. I tro tar jeg i mot deg som min frelser."

"Jeg vil gi dere pastorer etter mitt hjerte, og jeg vil være deres hyrde. Dere skal være mitt folk, og jeg skal være deres Gud.

Les Ordet og svikt ikke forsamlingen (møtene). Gi hele ditt liv til meg, og jeg vil ta vare på deg. Jeg vil aldri forlate deg eller svikte deg."

Folk, ved én ånd har vi adgang til Faderen. Jeg ber at dere alle må gi deres hjerter til Herren.

25 VISJONER AV HIMMELEN

Noen av disse visjonene ble gitt til meg før Jesus tok meg inn i helvete. Noen av dem kom nær slutten av min reise gjennom helvete.

GUDS SKIKKELSE

Jeg mottok denne visjonen mens jeg var i dyp bønn, meditasjon og tilbedelse. Guds herlighet kom ned over det stedet hvor jeg ba. Store bølger av lys, sterke lys og majestetisk kraft viste seg for mine øyne. I midten av ilden og lyset var Guds trone. Glede, fred og kjærlighet fløt fra Gud, Den Allmektige.

Luften rundt tronen var full av baby-kjeruber som sang og kysset Herren i ansiktet, på hendene og føttene. De sang: "Hellig, hellig, hellig er Herren Gud Allmektig." Kjerubene hadde tunger av ild på hodene og på tuppen av de små vingene. Vingenes bevegelser så ut til å samstemme med bevegelsen av Guds kraft og herlighet.

En kjerub kom og rørte ved mine øyne.

GYLNE FJELL

I en visjon så jeg langt utover jorden. Jeg kunne se at milevis av landet tørstet etter vann. Jorden var sprukken, tørr og ufruktbar. Jeg kunne ikke se noen form for vegetasjon.

Så fikk jeg lov å se langt forbi jorden, helt til himmelen. Der, ved siden av hverandre, så jeg to gigantiske fjell som berøre hverandre ved foten. Jeg vet ikke hvor høye de var, men de var veldig, veldig høye. Jeg kom nærmere fjellene og så at de var laget av solid gull - gull, så rent at det var gjennomsiktig.

Gjennom, og forbi fjellene så jeg et strålende hvitt lys, og lyset utvidet seg til det fylte hele universet. Jeg følte i mitt hjerte at dette var himmelens grunnvoll.

Mennesker sloss om en gullring, men Gud eier alt gullet.

EN HERSKAPSBOLIG BLIR BYGGET

I bønn mottok jeg denne visjonen. Jeg så engler som leste oppteignelsene over det vi gjør her på jorden. Noen av englene hadde vinger, andre ikke. Noen var store og noen var små, men alle hadde forskjellige ansikter. Som menneskene her på jorden, kunne englene bli gjenkjent ved ansiktstrekkene.

Jeg så englene kutte ekstremt store diamanter og legge dem i grunnmuren til en nydelig villa. Diamantene var en fot tykke og to fot lange, og de var veldig vakre. Hver gang en sjel ble vunnet for Gud, ble en diamant lagt til i

sjelevinnerens villa. Ingen jobb er forgjeves når den blir gjort for Gud.

HIMMELENS PORTER

En annen gang som jeg var i bønn fikk jeg se dette himmelske synet. Jeg var i Ånden, og en engel kom og tok meg inn i himlene. Igjen var der herlige scener med bølgende lys og blendende herlighet slik som jeg hadde sett bak de gyldne fjellene. Det var ærefryktinngydende å se Guds kraft slik.

Mens engelen og jeg nærmet oss to gigantiske porter i en stor vegg så vi to usedvanlige store engler med sverd. De var omtrent 50 fot høye, og deres hår var av spunnet gull. Portene var så høye at jeg ikke kunne se toppen til dem.

Det er det mest fantastiske kunstverk jeg noen gang har sett. De var utskåret for hånd og hadde innviklede folder, draperier og utskjæringer og beslått med diamanter, perler, rubiner, safirer og andre edelstener. Alt i portene var i fullkommen balanse, og portene åpnet seg utover. En engel som bar en bok i hånden kom ut bak fra portene.

Etter at den hadde sjekket boken, nikket engelen og bekreftet at jeg kunne komme inn.

Leser, du kan ikke komme inn i himmelen hvis du ikke har ditt navn skrevet i Livets bok hos Lammet.

ARKIVET

I en visjon tok en engel meg med til himmelen og viste meg et stort rom med vegger av solid gull. Alfabetiske bokstaver var inngravert her og der på veggene. Det lignet mye på et stort bibliotek, men bøkene var festet til veggen istedenfor å stå i hyller. Engler i lange kapper tok ut bøker og studerte dem nøye. Det så ut til å være streng orden i det de gjorde. Jeg la merke til at bøkene hadde tykke gullpermer og at noen av sidene var røde. Bøkene var nydelige.

Engelen sa at disse bøkene inneholdt hva som var oppskrevet om hvert menneske som var blitt født på jorden. Det ble meg fortalt at det fantes flere rom med flere opptegnelser.

Av og til tok erkeenglene bøker fram for Gud for å få hans godkjennelse eller misbilligelse. Bøkene inneholdt bønner, profetier, innstilling, vekst i Herren, sjeler ledet til Herren, Åndens frukter og mye annet. Alt vi gjør her på jorden blir skrevet ned i en av disse bøkene av englene.

Av og til vil en engel ta ned en bok og vaske sidene med en myk klut. De vaskede sidene blir røde.

EN HIMMELSK STIGE

Herrens Ånd brakte meg denne visjonen. Jeg så en stor åndelig stige som kom ned til jorden fra himmelen. På den ene siden av stigen, kom engler ned til jorden, men på den andre siden gikk de opp.

Englene hadde ikke vinger, men hver engel hadde en bok med et navn skrevet på forsiden. Noen av englene så ut til å gi veiledning og svar på spørsmål stilt av andre engler. Med en gang veiledningen og svaret var gitt, forsvant de.

Jeg så også andre stiger i andre deler av verden. Engler var i konstant bevegelse til og fra. Englene beveget seg med frimodighet og autoritet, da de var sendebud med ordre fra Gud.

26 EN PROFETI AV JESUS

Da Jesus først viste seg for meg: "Kathryn, du er utvalgt av Faderen til å gå sammen med meg gjennom dybdene i helvete. Jeg vil vise deg de ting jeg vil at verden skal vite om helvete og himmelen. Jeg vil si deg hva du skal skrive slik at denne boken kan bli en sann opptegnelse om hvordan disse stedene er i virkeligheten. Min Ånd vil åpenbare sannheter om evigheten, dommen, kjærlighet, døden og livet heretter.

Herrens budskap til den fortapte verden er dette: "Jeg ønsker ikke at du skal gå til helvete. Jeg skapte deg for min egen glede og evig fellesskap. Du er min skapning, og jeg elsker deg. Kall på meg mens jeg er nær, og jeg vil høre og svare deg. Jeg har lyst til å tilgi og velsigne deg."

Til de som er født påny, sier Herren: "Glem ikke å komme sammen. Kom sammen og be og studer mitt ord. Tilbe meg i hellighetens ånd."

Herren sier til menighetene og nasjonene: "Mine engler kjemper alltid for arvingene til frelsen og for de som skal bli arvinger. Jeg forandrer meg ikke. Jeg er den samme igår, idag og til evig tid. Søk meg, og jeg vil utøse min Ånd over dere. Deres sønner og døtre skal profetere. Jeg vil gjøre store ting blant dere."

Hvis du ikke er frelst, da ta tid akkurat nå og knele innfor Herren, og be ham tilgi deg din synd og gjøre deg til hans barn. Uansett hva det koster skulle du bestemme deg nå for å gjøre himmelen til ditt evige hjem. Helvete er grusomt, og helvete er virkelig.

SLUTTORD

Jeg ønsker igjen å forsikre deg om at de ting du har lest i denne boken er sanne. Helvete er et virkelig sted med brennende tortur. Men jeg vil også fortelle deg at himmelen er like virkelig og kan bli ditt evige hjem.

Som Guds tjenerinne har jeg overgitt meg selv til Herren Jesu Kristi ledelse og har trofast nedskrevet de tingene han har vist meg og fortalt meg.

For å få best resultat, bør du lese denne boken sammen med bibelen og sammenligne det som er skrevet her med det som er skrevet i Den Hellige Skrift. Må Gud bruke denne boken til sin ære.

Kathryn Baxter

BIBELHENVISNINGER

Åpenbaringen 20, 13 - 15

Matteus 10, 28

Lukas 12, 5 og 16, 20 - 31

Salmene 9, 17

Ordspråkene 7, 27 og 9, 18

Esaias , 12 15 og 5, 14

Matteus 5, 22 og 23, 33

Markus 9, 43 48

Romerne 10, 9 - 10

1. Johannes brev 1, 9

TILEGG

I januar 1991 fikk vitenskapsmennene i Sibir en sterk opplevelse. De skulle bore et dypt hull i jorden for å studere jordlagenes bevegelser under overflaten. Da de hadde boret 14,4 km, kom de til en lomme. Da de målte temperaturen der, var den på 1075 grader celsius. En av vitenskapsmennene, dr. Dmitry Azzakov, sa: "Jeg trodde ikke mine egne øyne da vi trakk opp boret. Et ekkelt vesen med store, ondskapsfulle øyne kom opp av hullet i en røyksky. Vesenet skrek som et villdyr før det forsvant. Som kommunist tror jeg verken på himmelen eller bibelen, men som vitenskapsmann tror jeg nå på helvete. Vi ble sjokkert over oppdagelsen, men vi kan bare fortelle det vi har sett og hørt. Vi boret rett inn i helvetes forgård. Noen av arbeiderne løp sin vei, men vi som ble igjen oppdaget mer. Vi senket en sensor ned i hullet for å høre lyder fra jordlagenes bevegelser, steden hørte vi angstfylte menneskeskrik.

Først trodde vi at lyden kom fra vår egen utrustning, men lyden fortsatte til tross for at vi kontrollerte alt. Vi spilte inn lyden på bånd. Ikke bare en eller to, men millioner av skrikende mennesker.

Heldigvis kunne vi spille inn den fryktelige lyden på bånd. Vi dekket over hullet og sluttet å bore. Det var åpenbart at vi hadde støtt på noe som lå bortenfor vår kunnskap og forstand. Vi så og hørte ting som vi aldri før har hørt om."

Sovjets myndigheter har ikke kommentert hendelsen. Den offisielle årsaken er at de fremdeles studerer båndopptakene.

"Vi kan bare håpe på at Sovjetunionen avslører sine oppdagelser i fremtiden. Verden har rett til å få vite sannheten," avslutter avisen Pravda i sin artikkel som ble publisert den 19. januar 1991.

Tidligere utgivelser ved Esca Forlag:

Paradiset, Den Hellige Stad og Tronens herlighet

Rev. Elwood Scott

Like ved det 20. århundreskifte, ga Gud Seneca Sodi, en gresk kristen jøde, den vidunderlige opplevelsen av å tilbringe 40 dager i himmelen. Denne fortellingen vil utfordre deg og gi deg håp og oppmuntring til å fjerne alle hindringer og trenge deg inn i Guds herlighet.

Idet han forteller sine opplevelser til Elwood Scott, vil du føle det som om du skulle være sammen med ham og se de forskjellige ting i det himmelske kongerike, idet han ble ledsaget av kong David. Han treffer Noa, Enok, Seth, Adam, Eva, Moses, Josva, Kaleb, Abraham, Metusalem, Abel, Jonas, Daniel, Job, Sara, Rebekka, Ketura, Rakel, Paulus, Silas, Peter, sin hustru, datter og mor, Engelen Gabriel og Jesus Kristus. Du vil forundre deg over den herlighet og uendelighet som Gud har beredt oss.

Ditt hjerte vil bli rørt ved beskrivelsen av den hellige sammenkomst rundt tronen hvor Jesus taler et endetidsbudskap og om å gjøre seg rede for hans komme. Ditt sinn og hjerte vil bli utvidet ettersom du ser inn i en verden bak forhenget, og du vil forstå at denne verden vil være verdt alt.

Jeg vandret i Himmelen med Jesus

Percy Collet

I syv år ba Percy Collet om å få se himmelen, og han fikk bøttesvar mens han oppholdt seg i Amazona. En gang

åpenbarte en gruppe engler seg for ham. Han hadde også drømmer om himmelen, og etterhvert ba han mer og mer desperat om å få se himmelen. Han ba nesten hver dag og natt om dette. En dag kom det en engel på besøk som sa til Percy Collet at han snart skulle få komme til himmelen. Han fortalte Percy at han i himmelen skulle få undervisning av Jesus som han skulle bringe tilbake til menneskene som bor på jorden. I flere dager var han samlet med andre kristne til bønn. Da de holdt på å slutte dette bønnesamværet, og mens de lå på ryggen og så opp mot himmelen, kom Guds herlighet over dem, og de ba i tunger. Han forteller at mens han lå slik kunne han ikke tenke på annet enn himmelen. Det var så underbart. Legemet begynte å løfte seg fra jorden, og han følte seg som en flytende ånd, som om han fløt på vannet.

Han forteller så videre hva som hendte: "Jeg fløt der på Herrens Ånd. Da skjedde det. Min ånd kom ut av legemet, og jeg så mitt legeme ligge igjen der. Det så ut som om det var dødt. Det beveget seg ikke, men likevel løp blodet gjennom mitt legeme. Legemet ble ikke kaldt, det holdt på varmen. Da fikk jeg se at en engel sto ved min høyre hånd. Det var også en på venstre hånd. Det var på samme måte som når Jesus forlot disiplene og steg opp til himmelen. Det var en herlig opplevelse som vi alle skal få oppleve når vi drar hjem til himmelen. Det var en herlig følelse å forlate jorden på vei til himmelen som den engang kom ifra.

Etter døden

Av Sadhu Sundar Singh

Sundar Singh ble født 3. september 1889 i staten Patiala i Nord-India. Han var en personlighet i Kristus uten noen bestemt tilhørighet til kirke eller menighet. Hans mor døde da Sundar var 14 år. Det var et stort tap for ham. Hun hadde lært ham framfor alle ting å søke etter den indre fred. I Jesus Kristus fant han fred og han utstrålte en opphøyet fred. Gud ga ham nåde til å bli henrykket til den åndelige verden, hvor han talte med engler og avdøde ånder. Disse henrykkelser beriket hans åndelige liv og ga ham stor glede.

Englene underviste ham under henrykkelsene og han lærte mye gjennom dem. Sundar Singh reiste mye omkring. Han besøkte også Norge, og talte der han ble innbudt. Han forsvant under en reise til Tibet og er senere ikke funnet. Han var da ca. 40 år gammel.

Innenfor Paradisets porter

Rebecca Springers

Innenfor paradisets porter, ble først utgitt for ca. 86 år siden. Fru Springer var en helhjertet kristen kvinne, og det hun beretter er ingen fantasier, men en ærlig redegjørelse av en stor opplevelse i de dager da hennes liv pendlet mellom tid og evighet.

- Jeg er pinlig medvitende om det faktum at jeg aldri kan male scenene for andre mennesker slik som de ble vist meg under disse underbare dager. Om jeg bare svakt kan peke på den nære forbindelsen mellom det jordiske og det himmelske livet, er jeg kanslge i noe mål i stand til å dra sløret fra den så fryktede døden og vise at den bare er en åpen dør til en ny og underbar fase av det liv vi nu lever. Dette sier Rebecca og fortsetter:

- Min personlige tanke om denne selsomme visjon er, at den er leksjoner i hva vi kan vente oss og håpe på, når vi kommer til den andre siden.

EN GUDDOMMELIG

ÅPENBARING

OM HELVETE

En guddommelig åpenbaring om helvete

av Mary Kathryn Baxter

Originalens tittel:

A Divine Revelation of Hell by Mary Kathryn Baxter Oversatt fra engelsk av

Lise Larsen/Torbjørn Båtvik Nytt opplag 1997

500 eks.

Økonomi Trykk A/S - Moss

Esea Forlag Postboks 1092

1510 Moss

Tlf. 69 27 33 85 ISBN 82-90729-07-3

A Divine Revelation of Hell

Norwegian

by *Mary K. Baxter*